

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம்

நூற்றாண்டு காணும்
முதல் தமிழ் ஆன்மிக-பண்பாட்டு
மாத இதழ் 1921-2020

செப்டம்பர் - 2020
புரட்டாசி
விலை ₹15

1

மக்கள் சேவையில்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண
மடத்துடன் சேர்ந்து
செயலாற்ற உங்களை
வரவேற்கிறோம்!

❁ கல்விச் சேவை

❁ மருத்துவச் சேவை

❁ பத்திரிகை - புத்தக வெளியீடு

❁ கலாச்சாரம் - ஆன்மிக மேம்பாடு

இணைய தளம் மூலமாகவும்
நன்கொடை அளிக்கலாம்.
<https://donations.chennaiamath.org>

f t i /ramakrishnamath

மேலும் விவரங்களைக் காண்க: chennaiamath.org

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம், 31, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004. Ph : 2462 1110. email : mail@chennaiamath.org

உயர்ந்ததைத்
தாழ்த்துவதல்ல, தாழ்ந்ததை
உயர்த்துவதே தீர்வு.
இதுதான் நமது நூல்களில்
சொல்லப்பட்டிருக்கும்
மார்க்கம்.
- சுவாமி விவேகானந்தர்

THE RAMCO CEMENTS LIMITED

Auras Corporate Centre, V Floor, 98-A, Dr. Radhakrishnan Salai, Mylapore,
Chennai - 600 004, India. Tel: +91 44 2847 8666.
Website: www.ramcocements.in

மதம் என்பது
மனிதனிடம்
ஏற்கெனவே
இருக்கின்ற
தெய்விகத்தை
வெளிப்படுத்துவது.
- சுவாமி விவேகானந்தர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம்

நூற்றாண்டு காணும் முதல் தமிழ் ஆன்மிக-பண்பாட்டு மாத இதழ்

தொகுதி 100 இதழ் 9
செப்டம்பர் 2020 சார்வரி ஹு புரட்டாசி மீ

கல்வி என்பது
மனிதனிடம்
ஏற்கெனவே
இருக்கின்ற
பூரணத்துவத்தை
வெளிப்படுத்துவது.
- சுவாமி விவேகானந்தர்

பொருளடக்கம்

5 இல்லறமும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமும் பகுதி 3

- ராஜ் விட்டல்

8 குணாதிசயம் - சுவாமி சத்யபிரபானந்தர்

11 விஜயநம்பம்: வரலாறு மாறுகிறது...

12 கலப்படமற்ற ஆனந்தத்தை நாடு

- சுவாமி அகண்டானந்தர்

12 நீ விரும்புவதே உனக்குக் கிடைக்கும்!

- சுவாமி அபேதானந்தர்

13 சின்னச் சின்னச் செய்திகள்

14 இந்தியாவைப் பற்றி சுவாமிஜியின்

கண்டுபிடிப்புகள் 13 - சுவாமி பஜனானந்தர்

17 கிருமி சம்ஹார சூக்தம் - க.ஜெயராமன்

18 மகானாக்கிய நாம ஜபம் - சுந்தரமூர்த்தி

21 வேத நல்லொழுக்கம் - ம.ஜெயராமன்

22 உபநிஷதச் சிந்தனைகள்

- டாக்டர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன்

25 கோபுரத்தின் நிழல் தலைகீழாக விரும்பும்

கோயில் - வீரமணி வீராசாமி

26 ஓவியம் : மணியம் செல்வன்

28 ஸ்ரீராமரின் கோதண்டம்

- டாக்டர் சுதா சேஷய்யன்

31 தஞ்சைத் தரணியில் ராமகிருஷ்ண மடம்

33 புலவர்களின் வாழ்வில் சுவையான

நிகழ்வுகள்

34 ஒரு பிடி கடுகு வேண்டும்!

- சுவாமி கமலாத்மானந்தர்

36 ஆன்மிக சாதனையில் முன்னேற என்னென்ன

தடைகள்? - சுவாமி வீரேஸ்வரானந்தர்

39 1008 வகையான காய்கறி உணவு

40 சிலப்பதிகாரம் காப்பியம் மட்டுமல்ல;

வரலாறு!

42 முத்துச் சுடர் விட்ட முன்னேற்றமான காலம்

- மாலன்

45 பறவைகளுக்காகவே விவசாயம்

46 படக்கதை : ராம்பிரசாதர் பகுதி 1

படம் : தாரினி பாலகிருஷ்ணன்

50 ஹாஸ்ய யோகம்: முடிவு செய்துவிட்டேன்!

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் சந்தா விவரம்

	இந்தியா	இதர நாடுகள்
தனிப்பிரதி	₹ 15/-	-
ஓர் ஆண்டுச் சந்தா	₹ 170/-	₹ 1700/-
3 ஆண்டுச் சந்தா	₹ 525/-	₹ 5250/-
5 ஆண்டுச் சந்தா	₹ 875/-	₹ 8750/-
20 ஆண்டுச் சந்தா	₹ 3000/-	-

வெளிநாட்டுச் சந்தாத் தொகையில் விமானத் தபால் செலவும் அடக்கம்.

சந்தா, முகவரி மாற்றம், அஞ்சல்வழி புத்தக விவரங்களுக்கு
044 - 24621110 (Ext : 215) என்ற தொலைபேசி அல்லது
mail@chennaiamath.org என்ற இ-மெயில் மூலம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

கட்டுரைகள், விளம்பரங்கள் தொடர்பான தகவல்களுக்கு
044 - 24621110 (Ext : 211) என்ற தொலைபேசி அல்லது
srv@chennaiamath.org என்ற இ-மெயில் மூலம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மணியார்டர் (M.O.) மூலம் அனுப்புவார்கள்
Sri Ramakrishna Vijayam, Sri Ramakrishna Math,
No. 31, Ramakrishna Math Road, Mylapore,
Chennai - 600004 என்ற முகவரிக்கு அனுப்புகள்.

சந்தாத் தொகையை செக் / டி.டி.யில் செலுத்த

'Sri Ramakrishna Math' என்ற பெயரில் எடுத்து முழு முகவரி,
அஞ்சல் குறியீட்டு எண், தொலைபேசி மற்றும் இ-மெயில்
இருந்தால் அதையும் தவறாது குறிப்பிட்டு எங்களுக்கு
அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

<https://donations.chennaiamath.org> என்ற இணைய தள
முகவரியில் நன்கொடைகளை நேரடியாகச் செலுத்தலாம்.

மாஸ்டர், விசா கிரெடிட் கார்டுகள் மூலம் மடத்தின் இணைய
தளத்தில் சந்தா கட்டலாம்; நூல்கள் வாங்கலாம்.

Printed by B. Rajkumar, Chennai - 600014 and
Published by Swami Vimurtananda on behalf of
Sri Ramakrishna Math Trust, Chennai-600004 and
Printed at Rasi Graphics Pvt. Limited,
No.40, Peters Road, Royapettah, Chennai-600014
and Published at Sri Ramakrishna Math Trust,
No.31, Ramakrishna Math Road, Mylapore,
Chennai-600004.

Editor : Swami Apavargananda

ஆசிரியர் : சுவாமி அபவர்கானந்தர்

இல்லறமும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும்

பகுதி 3

ராஜ் விட்டல்

சில்லறை வேலைகளையும் முடித்துவிட்டுக் குளிக்கப் போனால் உடனே திரும்ப மாட்டாள். நீ என்னதான் கரடியாகக் கத்தினாலும் திரும்பிக் கூடப் பார்க்க மாட்டாள்.

பணம் சேர்த்தலும் செலவிடுதலும்

‘யார் பணத்தை அடிமையாக வைத்திருக்கிறானோ அவன்தான் மனிதன். பணத்தைக் கையாளத் தெரியாதவர்கள் மனிதர்களாக இருந்தும் மனிதர்கள் அல்ல. உருவம்தான் மனிதன்; ஆனால் மிருகங்களின் செயல்பாடுகள்.’

‘தார்மீக வாழ்க்கைக்காகப் பணம் சம்பாதிக்க நன்றாக முயற்சி செய்யலாம். ஆனால் பணம் சம்பாதிப்பது மட்டுமே லட்சியம் அல்ல, இறைவனுக்குச் சேவை செய்வதே லட்சியம்.’

‘உணவு, உடை, இருக்க வீடு, கடவுள் சேவை, சாதுக்களுக்கும் பக்தர்களுக்கும் சேவை, ஏழை எளியோர்களுக்கு உதவுவது இதெல்லாம் பணத்தை நல்ல விதமாகச் செலவிடுகின்ற வழிகள். ஆடம் பரத்திற்கும் போகத்திற்கும் உரியதல்ல பணம். புகழைச் சம்பாதிப்பதற்கு உரியதும் அல்ல பணம்.’

‘பணம் இருப்பவர்கள் தானம் செய்வது அவசியம். கருமியின் செல்வம் அழிந்து போகின்றது. கொடையாளியின் செல்வம் காப்பாற்றப்படுகின்றது.’

‘இல்லறத்தான் பலன் கருதாமல் யாருக்காவது தானம் கொடுத்தால் அது அவனுடைய நன்மைக் காகவே தவிர பரோபகாரத்திற்காக அல்ல. இறைவனுக்குச் சேவை செய்தால் அது சொந்த நன்மையே தவிர பரோபகாரம் அல்ல.’

‘சாதுக்களுக்குத் தூய பொருட்களையே கொடுக்க வேண்டும். தீய வழியில் சம்பாதித்த வற்றைக் கொடுக்கக் கூடாது.’

தன்னைப் பாதுகாத்த மதுர்பாபுவிடம் ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர் சொன்னது எல்லோருக்கும் பொருந்தும்:

“நீ அன்னை காளியின் செல்வத்திற்குப் பாதுகாவலன்.”

உலகில் வாழும் முறை

‘புற உலகில் பிறருடன் பழகும்போது எல்லோரையும் நேசி. ஒன்றாகக் கலந்து விடுகின்ற அளவுக்கு அவர்களுடன் நன்றாகப் பழகு. வெறுப்பு மனப்பான்மை கொள்ளாதே. அதன் பிறகு உனது

நேர்மையான தலைவர்கள் தன்னைச் சுற்றி ஞானமுள்ள அறிவார்ந்த ஆலோசகர்களை வைத்துக்கொள்வார்கள். - டயோஜெனிஸ்

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி... நிறைவுப் பகுதி:

(இல்லற தர்மம் பற்றி ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் கூறிய உபதேசங்களின் தொகுப்பு.)

எவ்வளவு காலம் குடும்பக் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும்?

‘பிள்ளைகளுக்கு உணவும் உடையும் சிரமமின்றிக் கிடைக்கின்ற நிலைமை வரும்வரை. அவர்களுக்கு சொந்தக் காலில் நிற்கும் திறமை வந்துவிட்டால் அதன் பிறகு அவர்களின் பாரத்தைச் சுமக்க வேண்டியதில்லை. குஞ்சுகள் தாங்களே இரையைக் கொத்தித் தின்னக் கற்றுக் கொண்டபின் தாயிடம் உணவிற்காக வந்தால் தாய்ப்பறவை கொத்தி விரட்டி விடும்.

‘காய் தோன்றிய பின்னர் பூ நிலைப்பதில்லை. இறையனுபூதி பெற்றபின் ஒருவன் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டியதில்லை. அதற்கு மனமும் இருக்காது. இருக்கின்ற கடமைகளை முடித்துவிட்டால் நிம்மதி. வீட்டுத் தலைவி சமையலையும்

அக வீட்டில் புகுந்து அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் அனுபவி. உந்தன் வீட்டிலேயே வாழ்வாய்.’

‘பிறருடன் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டால் மனம் அமைதி இழக்கிறது. எனவே முதலில் அவர்களுடன் பேசி சமரசமாகப் போக முயற்சிக்க வேண்டும். முயன்றும் முடியாவிட்டால் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். இறைவனுக்குத் தர வேண்டிய மனத்தைத் தேவையற்ற விஷயங்களில் செலவிடக் கூடாது.’

‘உலகில் வாழ நேரும்போது தீயவர்களிடமிருந்து நம்மைக் காத்துக் கொள்ள சிறிது தமோ குணத்தைக் காட்டுவது அவசியம்தான். ஆனால் அவர்கள் தீமை செய்கிறார்கள் என்பதற்காக நாமும் அவர்களுக்குத் தீமை செய்யக் கூடாது.’

‘தீயவர்களிடம் சிற வேண்டும். அவர்கள் நமக்குத் தீங்கு செய்யாமல் இருப்பதற்காக அவர்களைப் பயமுறுத்த வேண்டும்.’

“தனது தட்டிலுள்ள மீனை, பூனை ஒன்று கால் நீட்டி எடுக்க முயலும்போது அதை, தான் தடுப்பதில்லை” என்று ஒரு முறை ஒருவர்கூற அதற்கு ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் கூறிய பதில்: “ஏன்! ஒரு முறை ஓர் அடி கொடு, அதில் என்ன தவறு?”

‘பகைவர்களிடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகக் கோபத்தைக் காட்டத் தான் வேண்டும்.’

ஒரு சமயம் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் தனது அறைக்கு வெளியே தன் தலையணையிலிருந்து மூட்டைப் பூச்சிகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து நசுக்கிக் கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்த்ததும் துன்புறுத்தும் சிறு உயிரினங்களைக் கொல்வதா வேண்டாமா என்ற சந்தேகத்துடன் அவரிடம் வந்த ஒரு

சீடர்தனக்கு பதில் கிடைத்துவிட்டதாக உணர்ந்தார்.

‘உலகக் கடமையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவர்கள், வியாபாரிகள் என்று யாரானாலும் உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பது நல்லது. உண்மை பேசுவது கலியுகத்தில் தவம். இல்லறத்தில் இருக்க வேண்டுமானால் உண்மை பேசுவதில் உறுதிப்பாடு வேண்டும். உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் இறைவனை அடையலாம்.’

‘சாதுக்கள் முன்பாகக் கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு உட்காரக் கூடாது. அதனால் ரஜோ குணம் வளரும். சாதுக்களைப் பார்க்கப் போகும்போது ஏதாவது எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். கோயிலுக்குச் சென்றால் காணிக்கை செலுத்த வேண்டும். திருவிழாவிற்குச் சென்றால் ஏதாவது ஒரு சிறு பொருளையாவது வாங்க வேண்டும்.’

‘கிழிந்த ஆடை, கிழிந்த செருப்பு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. அதனால் லட்சுமி நம்மை விட்டு விலகுவாள். வீட்டில் விளக்கு எரியாமல் இருக்கக் கூடாது. தொன்று தொட்டு வந்து கொண்டிருக்கும் சில மரபுகள் தொடர வேண்டும். சாதுக்களின் படத்தை வீட்டில் மாட்ட வேண்டும். அப்போதுதான் தெய்விக சிந்தனைகள் மனதில் எழும். மனதில் விழிப்பும் ஏற்படும். உக்கிர மூர்த்திகளாகிய காளி, தாரா (பிணம், நரிகள் இவை சூழ சுடுகாட்டில் உறைபவள்) போன்றோரின் படங்களை வீட்டில் வைப்பது நல்லதல்ல. வைத்தால் பூஜை செய்ய வேண்டும்.’

நல்ல நாள் பார்ப்பது, நேரம் பார்ப்பது, சகுனம் பார்ப்பது போன்ற பல்வேறு நம்பிக்கைகளை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் கொண்டிருந்தார். இத்தகைய நம்பிக்கைகள் இல்லாத குடும்பம் இருக்கிறதா? இவை இந்துக் குடும்பங்களுக்கே உரித்தானவை என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

‘எல்லோரின் இதயத்திலும் நாராயணன் இருப்பது என்னவோ உண்மைதான். ஆனாலும் தீயவர்கள், பக்தர்கள் அல்லாதவர்கள், துஷ்டர்கள் இவர்களோடு எந்தவித உறவும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. சிலருடன் வெறும் வாய்ப் பேச்சு மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாம். இன்னும் சிலருடன் அதுவும் கூடாது. இத்தகைய மனிதர்களிடமிருந்து விலகியே வாழ வேண்டும்.’

‘மனத்தைத் தீய சகவாசத்தில் வைத்திருந்தால் தீய பேச்சும்தீய சிந்தனையும் வந்து விடுகிறது; பக்தர்களுடன் சகவாசம் வைத்திருந்தால் இறைச்சிந்தனையும் தெய்விகப் பேச்சும் வருகின்றன.’

‘யாருக்கு நேரம் இருக்கிறதோ அவர்கள் தியானம், பூஜை எல்லாம் செய்யட்டும். நேரம் கிடைக்காதவர்கள் தினமும் இருமுறை உள்ளம் உருகி இறைவனை வணங்க வேண்டும்.’

‘நமது நோய் நீங்குவதற்காக நாம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மருத்துவமனையே இந்த உலகம். தனிமையும்,

நல்லோர் சேர்க்கையும் மிகவும் தேவை.’

‘இல்லறத்தில் ஈடுபட்டவர்கள், உடல் பற்று மிக்கவர்கள் - இறைவனை எஜமானனாகவும் தங்களை அவரது சேவகனாகவும் கருதிக் கொள்வது நல்லது. அவர்கள் யோக வாசிஷ்டம் போன்ற ஞானத்தைப் போதிக் கும் நூல்களைப் படிப்பது அவர்களது பக்திக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும். உருவ வழிபாடே அவர்களுக்கு உகந்தது.’

‘எல்லோருமே மரணத்திற்குத் தயாராகிக் கொள்வது நல்லது. வாழ்வின் இறுதி நாட்களில் தனிமையில் இருந்து இறைவனை தியானிக்க வேண்டும்.’

‘ “உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்களும், இறைவனுடையவை, தன்னுடையவை அல்ல” என்பதை எப்போதும் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இறைவனைத் தஞ்சமடைந்து வாழும்போது எல்லாப் பொருட்களும் உயிர்களும் இறைவனின் அம்சம் என்று உணர்வு படிப்படியாகத் தோன்றும்.

‘அப்போது பெற்றோரை இறைவனாகக் கருதி ஒருவன் சேவை செய்வான். பிள்ளைகளை பாலகோபாலனாகவும் பராசக்தியின் வடிவமாக வும் பார்ப்பான். மற்றவர்கள் நாராயணனின்

அம்சம் என்பதை அறிந்து அவர்களிடம் அன்புடனும் மரியாதையுடனும் நடந்து கொள்வான். இத்தகைய உணர்வுடன் வாழ்வவனே லட்சிய இல்லறத்தான் ஆகிறான். அவன் மனத்திலிருந்து மரணபயம் ஒரேயடியாக நீங்கி விடும். இப்படிப்பட்டவர்களைக் காண்பது அரிதுதான் எனினும் அறவே இல்லை என்று கூறி விட முடியாது.

‘எல்லோரும் தெய்வ நாட்டம் உடையவர்களாக, பண்பாடு மிக்கவர்களாக உள்ள குடும்பங்களை அனேகமாகப் பார்க்க முடிவதில்லை. ஏதோ ஓரிரு வீடுகளைத்தான் அப்படி நான் பார்த்திருக்கிறேன்.’

❖

உன்னையே நீ உணர்

ஒரு முறை பயணிக்கும்போது மகாகவி காளிதாசருக்கு மிகவும் தாகமாக இருந்தது. அப்போது ஒரு பெண், கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் எடுப்பதைப் பார்த்த அவர் கிணற்றடிக்குச் சென்று அந்தப் பெண்ணிடம், “அம்மா, கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள்” கேட்டார்.

“தருகிறேன். ஆனால் நீங்கள் யார்? உங்களைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்” என்றாள் அந்தப் பெண்.

தான் யார் என்று இந்தக் கிராமப்புற பெண் அறிய வேண்டியதில்லை என்று எண்ணிய காளிதாசர், “நான் ஒரு பயணி” என்றார். “இந்த உலகில் இரண்டே பயணிகள்தான் உண்டு. சூரியனும் சந்திரனுமாகிய அவை தினமும் உதித்து, பிறகு அஸ்தமித்து சதா பயணித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்” என்றாள் அந்தப் பெண்.

காளிதாசர், “சரி. அப்படியானால் நான் ஒரு விருந்தினர்” என்றார். உடனே அந்தப் பெண், “இந்த உலகில் இரண்டே விருந்தினர்கள்தானே உண்டு - இளமையும் செல்வமும்... இரண்டுமே தற்காலிகமானவை. எனவே அவற்றைத்தான் விருந்தினர் என்று ஏற்க முடியும்” என்றாள்.

ஆச்சரியப்பட்ட காளிதாசர், “சரி, நான் ஒரு பொறுமைசாலி என்று வைத்துக்கொள்” என்றார். அதற்கு அந்தப் பெண், “இந்த உலகில் இரண்டே பொறுமைசாலிகள்தான் உண்டு. அவை, பூமியும் மரமும் ஆகும். யார் பூமியை எத்தனை மிதித்தாலும், பழுத்திற்காக மரத்தின் மேல் எத்தனை கல் எறிந்தாலும், அவை பொறுமையாக இருக்கின்றன” என்றாள்.

பொறுமை இழந்த காளிதாசர், “மிகவும் சரி. நான் ஒரு பிடிவாதக்காரன்” என்றார். அதற்கு அந்தப் பெண் புன்னகையோடு, “இந்த உலகில் பிடிவாத குணம் கொண்டவை இரண்டுதான் - நம் நகமும் தலைமுடியும் ஆகும். நாம் வெட்ட வெட்ட வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும்” என்றாள்.

காளிதாசர் கோபமாக, “சரி, நான் ஒரு முட்டாள்தான்” என்றார். அந்தப் பெண் சிரித்துக்கொண்டே, “இந்த உலகில் அறிவும் ஆற்றலுமின்றி ஆளும் அரசனும், அவனைப் புகழ்ந்து துதிபாடும் அமைச்சருமே இரு வகை முட்டாள்கள் ஆவர்” என்றாள். தான் தோல்வி அடைந்ததை உணர்ந்த காளிதாசர் அந்தப் பெண்ணின் கால்களில் விழுந்து அவள் பாதங்களைப் பற்றி பின் எழுந்தார். அப்போது...

கற்பித்தலுக்கும் அறிவுக்கும் கடவுளான அன்னை சரஸ்வதியே அங்கே காட்சி தந்தார். “காளிதாசா, நீ புத்தி உள்ளவன். ஆனால் உன்னையே நீ உணர்ந்தால்தான் ஞானி. எவன் ஒருவன் தன்னை அறிவதில்லையோ அவன் மனிதத் தன்மையின் உச்சத்தை அடைவதில்லை” என்று ஆசீர்வதித்தார்.

- ஆர்.சிவகுமார்

அறிவு என்பது நூல்களிலிருந்து மட்டும் பெறப்படுவது அல்ல. - ஹோரேஸ்

‘மனம் போல் மாங்கல்யம்’ என்று ஒரு வழக்குச்சொல் உண்டு. அதாவது, நம் நினைவுகளுக்கேற்ப நம் வாழ்க்கை அமையும் என்பது அதன் அர்த்தம். எனவே, மனதைச் சரியாக அமைத்துக் கொள்வது என்பது நம் கையில் உள்ளது.

மனம் என்பது ஒரு குழந்தை போன்றது என்று ஒரு மனோதத்துவ நிபுணர் கூறுகிறார். அதை நாம் எப்படிப் பழக்குகிறோமோ அப்படியே அது வடிவெடுக்கும். அதனால்தான் ஞானிகளும், அறிஞர்களும் மனத்தை நல்ல விதத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறியுள்ளார்கள்.

எப்படி நம் மனத்தை நல்லவிதமாக ஆக்குவது? அதற்குச் சரியான பயிற்சி கொடுப்பதன் மூலம். மனம் ஒரு பாத்திரத்தைப் போன்றது. அதில் நல்ல பாயசத்தை நிரப்பினால் அதன் மதிப்பு அதிகம். அதே பாத்திரத்தில் அழுக்குத் தண்ணீரை நிரப்பினால்... ஆகவே, மனதுக்கு நல்ல உணவைக் கொடுக்க வேண்டும், நல்ல பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும்.

நல்ல உணவு என்பது நல்ல, உயர்ந்த கருத்துக்களை உள் வாங்குவது. கண்ட கண்ட புத்தகங்களைப் படித்து, கண்ட கண்ட டி.வி. சீரியல்களையும் சினிமாக்களையும் பார்த்து, மனதைக் கெடுத்துக் கொண்டு, அதன் காரணத்தையும் புரிந்து கொள்ளாமல் அல்லல்படுவோர் அநேகம். அப்படிச் செய்யாமல் நல்லவற்றையே பார்க்க வேண்டும்; கேட்க வேண்டும்; படிக்க வேண்டும். இவ்விதம் செய்வது மனதைத் தெளிவாக்கும்.

மேலும், ஒவ்வொரு வேலையையும் சுத்தமாகச் செய்ய மனதிற்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். சுவாமி விவேகானந்தர் சொல்வார்: ‘ஒரு மனிதனின் குணநலனை அறிய விரும்பினால், அவன் செய்யும் பெரிய காரியங்களைப் பார்க்காதே. சாதாரண மனிதர்கள்கூட பெரிய காரியம் செய்யும்போது கவனமாகச் செய்வார்கள். அதற்குப் பதிலாக, ஒருவன் தான் அன்றாடம் செய்யும் சிறுசிறு காரியங்களை எப்படிச் செய்கிறான் என்று பார். அதிலிருந்து அவனுடைய குணாதிசயம் புரிந்துவிடும்.’

அதாவது, சின்னச்சின்னச் செயல்களில்

ஒருவன் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தால், பெரிய பெரிய வேலைகள் மிக நன்றாகவே நடக்கும் என்பது கருத்து. அதனால்தான் வள்ளுவரும்,

‘உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு அச்சாணி அன்னார் உடைத்து’ என்று மிக

அழகாகக் கூறுகிறார். தேர் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், அச்சாணி சரியாக இல்லையென்றால், தேர் விழுந்து விடும். அதேபோல் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலைக்கு ஒருவன் போனாலும் வாழ்க்கைமுறை சரியாக இல்லாவிட்டால் அவன் வாழ்க்கை வீணாகிவிடும். சிறு செயல்களில் கவனம் செலுத்தத் தவறியவர்கள் அல்லது அவற்றை அலட்சியம் செய்தவர்கள், பெரிய காரியங்களிலும் கவனத்தை இழந்து அவமதிப்புக்கு ஆளாவது கண்கூடு.

ஊழல் செய்வது, பொய் சொல்வது, சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றாமல் இருப்பது, நம்பிய வருக்கு மோசம் செய்வது, அப்பாவினை ஏமாற்றுவது போன்ற பல அநியாயமான காரியங்களைச் செய்தவர்கள் முடிவில், சிறையில் அவதிப்பட்டோ, அல்லது தீராத வியாதிகளை அனுபவித்தோ வாழ்க்கையைத் துன்பகரமாக முடிக்கின்றனர். ‘தெய்வம் நின்று கொல்லும்’ எனும் மிகப்பெரிய வாக்கியம் எவ்வளவு உண்மை என்பதை இவர்களைப் பார்த்து நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆகவே, செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும் கவனம் செலுத்துவது முக்கியமானது. எந்த ஒரு செயலையும் அலட்சியப்படுத்தக்கூடாது. ‘கடவுள் நாம் என்ன செய்கிறோம் என்று பார்ப்பதில்லை, மாறாக எப்படிச் செய்கிறோம் என்று பார்க்கிறார்’ என்று ஒரு ஞானி கூறுவார். அதைக் கருத்தில் கொண்டு நாம் செயலாற்ற வேண்டும்.

ஒருமுறை பக்தர் ஒருவர் அறையைக் கூட்டியபின் துடைப்பத்தை வீசியெறிந்தார். அதைப் பார்த்த ஸ்ரீசாரதாதேவி, “என்னப்பா, இவ்வளவு நேரம் அந்தத் துடைப்பம்தான் உனக்கு உதவி செய்தது. உன் வேலை முடிந்தவுடன் அதைத் தூக்கி எறிகிறாயே? அதுவும் நம் குடும்பத்தில் ஓர் அங்கம் என்பதை மறந்தாயா? யார், யாருக்கு எவ்வளவு மரியாதை கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கொடுத்தேயாக வேண்டும். தேவையில்லாமல் யாரையும் நோகடிக்கக் கூடாது” என்று அறிவுறுத்தினார்.

இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்ன? நாம் எப்படி மற்றவரிடமிருந்து

இறைவன் ஒருவனே.....

வாரியார் சொற்பொழிவு நடந்து கொண்டிருந்தது. பெரிய கூட்டம். முன் வரிசையில் இருந்த நாத்திகர் ஒருவர் எழுந்து, “இந்து மதத்தில் மட்டும் ஏன் இத்தனை கடவுள்கள்?” என்ற வினாவினை எழுப்பினார்.

“உங்களது பிரதான உணவு என்ன? அதாவது அரிசியா, கோதுமையா?” என்று கேட்டார் வாரியார்.

“அரிசி!”

“அரிசியில் என்னென்ன பதார்த்தங்கள் செய்யலாம்?”

“சாதம், பொங்கல், இட்லி, தோசை, ஆப்பம், பணியாரம், பிரியாணி - இன்னும் என்னவெல்லாமோ செய்யலாம். ஏன் இதைக் கேட்கிறீர்கள்?”

“அரிசியை ஊறவைத்துத் தின்றுவிட்டுப் போகலாமே, அதையேன் மெனக்கெட்டு நேரத்தையும், பணத்தையும் செலவுசெய்து இத்தனை பதார்த்தங்கள் செய்ய வேண்டும்?”

“எப்படி சாமி வெறும் அரிசியை ஊறவைத்துத் தின்பது? நாவிற்கென்று ருசி தேவைப்படுகிறதே...”

“சாதாரண நாவிற்கே இத்தனை வகை ருசி தேவைப்படுகிறது, ஆனால் மூலப்பொருள் அரிசி ஒன்றுதான். அது போலத்தான் இறைவன் ஒருவனே. இந்துக்கள் ஆன்மிக ருசிக்காக பல உருவங்களில் துதித்து வணங்கி மகிழ்கிறார்கள்.”

அந்த நாத்திகர் மேடையேறி வாரியாரை வணங்கி ஆசி பெற்றுக் கொண்டார். அரங்கம் கரகோஷத்தால் அதிர்ந்தது. இந்து மதத்தில் இறைவன் ஒருவனே. நீங்கள் எத்தனை வடிவங்களில் வேண்டுமானாலும் அவரை வணங்கலாம். ❖

மரியாதையை எதிர்பார்க்கிறோமோ, அதேபோல் நாம் மற்றவர்களுக்கும் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். ‘மரியாதை கொடுத்து மரியாதை வாங்கு’ என்பது பழமொழி. அதை நம் செயல்களில் கடைப்பிடித்து மனதுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். பயிற்சியளிக்கப்பட்ட மனம் மறந்தும் தவறு செய்யாது. அதற்கு ஓர் உதாரணம் பார்ப்போமா?

அவன் ஓர் ஏழை. ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டான். பக்கத்து ஊரில் ஒரு சாது இருப்பதை அறிந்து அவரிடம் போய் தன் கஷ்டத்தைச் சொல்லி தனக்கொரு வழி காட்டுமாறு வேண்டினான். அவன் மீது இரக்கம் கொண்ட சாது, “இந்த ஊர்க்கோடியில் ஒரு பெரிய ஆலமரம் இருக்கிறது. அதன் கிழக்குப் பக்கத்தில் ஆறடி தள்ளி தோண்டு. ஒரு குடம் நிறைய தங்கம் கிடைக்கும். ஆனால் ஒன்று, பாதியை அங்கேயே வைத்துவிட்டு, மீதியை மட்டும் எடுத்துக்கொள்” என்றார்.

அடுத்த நாள் அவன் அந்த இடத்துக்குச் சென்று தோண்டினான். சாது சொன்னபடியே ஒரு குடம். அது நிறைய தங்கக்காசுகள்! ஆனால் ஆசை யாரை விட்டது? தன் மனம் போன போக்கில் திட்டமிட ஆரம்பித்தான். துறவிக்குத் தெரியவா போகிறது என்றெண்ணி, எல்லாக் காசுகளையும் பையில் போட்டுக்கொண்டு கிளம்பினான். வழியில் இரண்டு திருடர்கள் அவனை அடித்துவிட்டு தங்கக்காசுகளை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டனர். இவனால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்த நாள் சாதுவிடம் போய் திருடர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டதைச் சொன்னான். சாது சொன்னார்: “இப்படி நடக்கும் என்று எனக்குத்

தோன்றியது. அதனால்தான் பாதியை வைக்கச் சொன்னேன். இப்போது போய் அந்தப் பாதியை எடுத்துக்கொள்!” இதைக் கேட்ட அவனுக்கு சுருக்கென்று தைத்தது. ‘ஆஹா, சாது எவ்வளவு முன்னெச்சரிக்கையோடு கூறினார். அவர் வார்த்தைகளை மட்டும் கேட்டிருந்தால்...? அதை விட்டுவிட்டு என் மனம் சொன்னதைக் கேட்டு இன்று எல்லாவற்றையும் இழந்து நிற்கின்றேன். கிடைத்த நல்ல வாய்ப்பை இழந்த முட்டாள்தான் நான்!’ என்று புலம்பினான்.

மூத்தோர் சொல் கேட்டு நடந்தால், நமக்கு நல்லது. அப்படிச் செய்யாமல், ஆசை வசப்பட்ட மனதைத் தொடர்ந்து சென்றால் நாம் நஷ்டத்தைத்தான் அனுபவிக்க வேண்டி வரும் என்பதற்கு இந்தக் கதை ஓர் உதாரணம்.

மனதை அதன் போக்கில் விட்டால், நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்வோம். மாறாக, அதில் நல்ல கருத்துக்களுக்கும், நல்ல செயல்களுக்கும் இடம் கொடுத்தால் நாம் அமைதியாக, ஆனந்தமாக, ஆரோக்கியமாக இருக்கலாம். ஆனால் அழுக்கைச் சேர்த்தோமானால், அது நம்மை நம்மிடமிருந்து பிரித்துவிடும். வாழ்க்கை நரகம் போல் ஆகிவிடும்.

ஆகவே, நல்ல சம்ஸ்காரங்களைச் சேர்க்க முயல்வோம். நல்லோர் இணக்கம் வைப்போம். கிடைத்தற்கரிய இந்த மனிதப் பிறவியை பயனுள்ளதாக ஆக்கி, நம்மைப் படைத்த இறைவனுக்கும் பெருமை சேர்ப்போம். ‘வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்’ எனும் குறளுக்கு ஏற்ப வாழ்ந்து, எதிர்காலச் சந்ததிகளுக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவோமாக! ❖

சுவாமி ப்ரஹ்மானந்தர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம், ஹரிப்பாடு (பேலூர் மடத்தின் கிளை)

South Nada, Opp. Asoka Petrol Pump, Haripad – 690514.

District : Alleppey, Kerala.

Mob : 09745325834. Email : srkmathharipad@gmail.com,

viveka.vira@gmail.com, website: www.rkmathharipad.org

ஒரு வேண்டுகோள்

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் பேரருளாலும், பக்தர்களின் பெரும் நன்கொடையாலும்.....

ஹரிப்பாடு ராமகிருஷ்ண மடத்தின் புனரமைப்பு பணி வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. பாழடைந்த கட்டிடங்கள் (PHOTOS OF OLD DILAPIDATED BUILDINGS) நீக்கப்பட்டு, புதிய கட்டிடங்கள் இந்த நிலையை (NEW BUILDING UNDER CONSTRUCTION) அடைந்திருக்கிறது. முக்கியமான பணிகளான ஆர் சிசி, செங்கல் வேலை முடிந்து பிளாஸ்டரிங் பணி நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மேலும் மடத்தின் இந்த கட்டிடத்தின் 3 பக்கங்களிலும் 8 அடி கீழே வயல் இருக்கிறது. மழை கால தண்ணீர் 8 மாதங்கள் தேங்கி நிற்கும். கட்டிடத்தை சுற்றி இருக்கும் மண், மழை நீரால் அடித்துச் செல்லப்படாமல் இருக்கவும் கட்டிடத்திற்கு 3 பக்கத்திலும் பாதுகாப்பு அளிக்கவும் கட்டிடத்தைச் சுற்றி 8 அடி உயரத்திற்கு மதில் சுவர் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. சுவரின் மேல் இரும்பு குழாய்கள் வைத்து வலை இடவும் ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு ரூபாய் 8 இலட்சம் தேவைப்படுகிறது.

அடுத்த கட்டமான மின் இணைப்பு, ப்ளம்பிங், டைல்ஸ், கதவு - ஜன்னல்கள், பர்னீச்சர்கள், பெயின்டிங் போன்ற பணிகளுக்கு இன்னும் ரூபாய் 60 இலட்சம் தேவைப்படுகிறது.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் திருவருளாலும், உங்கள் மனமுவந்த நன்கொடையாலும், திருப்பணி இந்த நிலை வரை முன்னேறி வந்துள்ளது. குருதேவரின் மாணஸ் புத்திரரான சுவாமி ப்ரஹ்மானந்தர் தங்கி புனிதம் அடைந்த இந்த ஹரிப்பாடு மடம், 108 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு (பழைய அடிக்கல் போட்டோ), அடுத்த கட்டத்துடன் கட்டிடப் பணி நிறைவு பெற்று, இந்த மையத்தின் மகிழ்ச்சி நிறை திறப்பு விழா மலர, உங்கள் இதயம் கனிந்த தாராளமான நன்கொடையை ஆவலுடன் நாடுகிறோம். ஸ்ரீகுருதேவரின் திருப்பணியில் உதவ முன்வருங்கள் என அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

தெய்வத்திருமுவரின் திரு அருள் மழை உங்கள் மீது பொழியட்டும்.

நன்றியும் நல்வாழ்த்துக்களும் பிரார்த்தனைகளும்,

குருதேவரின் பணியில்,

சுவாமி வீரபத்ரானந்தர், அத்யக்ஷ.

DETAILS FOR SENDING DONATIONS

1. Donations from India : 1) Go to - www.onlinesbi.com > Then Select - SBI Collect>State - Kerala> Institutions - Charitable Institutions > Ramakrishna Math Haripad.

2. Cheque / D.D. may be drawn in favour of "Ramakrishna Math, Haripad"

3. NEFT Transfer : A/C Number - 30642551603, State Bank of India, Haripad. RTGS/NEFT/IFS Code : SBIN0010596.

(In case of NEFT transfer please email your Name, Amount, Postal Address, PAN Number, Phone number & transaction details to srkmathharipad@gmail.com This is for accounting purposes.) PAN FOR DONATIONS: AAATR3497G

● Donations from Foreign Countries: Kindly draw a Cheque / Draft in favour of "Ramakrishna Math" and send it to the General Secretary, Ramakrishna Math, Belur Math, Dt.Howrah (West Bengal), Pin-711 202, India.

In the covering letter mention that it is a donation for Haripad Centre building fund. And inform all the details of the donation to e-mail: srkmathharipad@gmail.com, viveka.vira@gmail.com website www.rkmathharipad.org

நன்கொடைகளுக்கு இந்திய வருமான வரிச் சட்டப் பிரிவு 80G-யின் கீழ் வரிவிலக்கு உண்டு.

பழைய அடிக்கல் போட்டோ

பாழடைந்த கட்டிடங்கள்

புதிய கட்டிடங்களின் தற்போதைய நிலை

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் - புரட்டாசி - செப்டம்பர் 2020

10

நூற்றாண்டு காணும் முதல் தமிழ் மாத இதழ் 1921-2020

வரலாறு மாறுகிறது...

ஆசிரியர் பக்கம்

அவதார புருஷர்களான பகவான் ஸ்ரீராமர், ஸ்ரீகிருஷ்ணர், புத்தர், ஸ்ரீசங்கரர், ஸ்ரீராமானுஜர், ஸ்ரீசைதன்யர், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி போன்றோர் அவதரித்த புனித இடங்களில் கோயில்களை எழுப்பி பக்தர்கள் வழிபடுவது இந்து மத மரபு.

பொதுவாக தற்கால வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அலெக்ஸாண்டருக்கு முற்பட்ட (கி.மு. 325) நிகழ்வுகளைக் குறிக்கும் இந்து மதத்திலுள்ள இதிகாசம், புராணம் போன்றவற்றைக் கற்பனை என்று ஒதுக்கி விடுகிறார்கள்.

ஆனால் கன்னிங்ஹாமின் இந்தியத் தொல்லியல் துறை, மன்னர் தசரதனின் வம்சத்துடன் தொடர்புடைய பழமைவாய்ந்த நானாயங்கள் அயோத்தியில் கிடைத்ததைப் பதிவு செய்கிறது. மேலும் ராமபிரானின் அயோத்தி கி.பி 1500ல் அழிக்கப்பட்டது பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது.

மேலும் அது கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு அரை நூற்றாண்டு முன்பு மன்னர் விக்ரமாதித்தியன் மறுசீரமைத்துக் கட்டும் வரை அயோத்தி நகரம் பாழடைந்து கிடந்ததாகவும் கூறுகிறது. ராமர் பிறந்த இடம், ராமர் உயிர் துறந்த இடம் உட்பட 368 இடங்களில் கோவில்களை விக்ரமாதித்தியன் மீண்டும் கட்டுவித்தான். இந்த இடிபாடுகளைச் சுற்றி இஸ்லாமியக் கல்லறைகள் உள்ளன என்றும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ராமர் வழிபாட்டுமுறை குறைந்தது 4-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்றுள்ளதை இன்றும் நிலைத்து நிற்கும் ராமர் கோயில்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அறிஞர்கள், தமது சிறந்த ஆராய்ச்சிகளின் முடிவாக, 12-ஆம் நூற்றாண்டில் அயோத்தியில் ஐந்து விஷ்ணு கோயில்கள் இருந்ததாகக் கூறுகின்றனர். அவை, (1) கோப்ரதார் (கோப்தார்) கட்டத்தில் ஹரிஸ்மிருதி (அல்லது குப்தகிரி), (2) ஸ்வர்க்கதவார் கட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில் சந்திரஹரி, (3) சக்கரதீர்த்த கட்டத்தில் விஷ்ணுஹரி, (4) கிழக்குப்புறத்தில் ஸ்வர்க்கதவார் கட்டத்தில் தர்மஹரி (5) ஜென்மபூமியில் விஷ்ணு (ராமர்) கோயில். இவற்றில் கடைசி மூன்றும் அனைத்து விதங்களிலும் முகலாய மன்னர்களால் மசூதிகளாக மாற்றப்பட்டன.

ராம வழிபாடு என்ற நீண்டகாலப் பாரம்பரியத்திற்கு பல்வேறு இலக்கிய, ஆன்மிக மற்றும் தொல்லியல் நூல்கள் சான்று கூறுகின்றன. ஜன்மஸ்தானத்தில் ராம நவமியன்று வழிபடுவதற்காக ஸங்கல்பம் மேற்கொண்டு, யாத்திரையாகச் செல்லும் ஒரு பக்தர் பெறும் புண்ணியங்களைப் பற்றி, அயோத்தி-மாஹாத்தியத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது:

‘ஒரு மனிதன் தானங்களைச் செய்யாமலும், துறவுவாழ்க்கை மேற்கொள்ளாமலும், யாத்திரைகள் அல்லது யக்ஞங்கள் செய்யாமலும் இருந்தாலும்கூட, ஜன்மஸ்தானத்தைக் கண்டால் அவன் மறுபிறப்பு அடைவதில்லை. இந்த ஸங்கல்பத்தை மேற்கொள்ளும் ஒருவன், நவமியன்று அங்கு செய்யும் ஸ்நானம் மற்றும் தானம் ஆகியவைதரும் ஆச்சரியமான பலன்களின் காரணமாக, மறுபிறப்புத் தளையிலிருந்து விடுபடுகிறான். ராமஜென்மபூமியைக் காண்பதால், தினமும் ஆயிரம் செந்நிற மாடுகளைத் தானம் செய்வதன் புண்ணிய பலன்கள் அவனிடம் சேர்கின்றன.’

அண்மையில் பல்வேறு சட்டப் போராட்டங்கள் மற்றும் பேச்சு வார்த்தைகளின் முடிவிலும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின்படியும் அயோத்தியில் ஸ்ரீராமஜன்ம பூமியில் ஸ்ரீராமருக்கு பிரமாண்டமான கோயில் எழுப்பப்படுவதற்கான புனிதப் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஆகஸ்ட் 5-ஆம் தேதியன்று அந்தக் கோயிலுக்கான அடிக்கல் நாட்டுப் பூஜை நடைபெற்றது. அதனை உலகம் முழுவதுமுள்ள கோடிக்கணக்கான இந்துக்கள் தொலைக் காட்சியில் நேரலையாகக் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

இந்த நிகழ்வானது, இதற்கு முன்பு மதங்களின் பெயரால் நடந்த போர்கள் அர்த்தமற்றவை, எந்த மதமும் மற்ற மதத்தை முற்றிலுமாக அழிக்க முடியாது, ஒவ்வொரு மதமும் எல்லாம்வல்ல ஒரே பரம்பொருளை அடையும் மார்க்கங்களே என்பதை உணர்த்துகிறது.

தற்காலத்தில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் போதித்த சர்வ சமயக் கோட்பாட்டினை இந்த உலகம் ஏற்றுக் கொண்டே ஆக வேண்டும். ஏனெனில் அதன் மூலம்தான் எதிர்கால உலகின் நலன் அடங்கியுள்ளது. இதுவரையில் வரலாற்றில் மதங்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுகின்ற நிகழ்வுகள்தான் காணப்படுகின்றன. வருங் காலம் இதற்கு மாறாக அமையும். இதை சுவாமி விவேகானந்தர் சிகாகோ சர்வ மதச் சபையில் இவ்விதம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார்: “ஒவ்வொருவரும் மற்ற மதங்களின் நல்ல அம்சங்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டு தன் தனித் தன்மையை பாதுகாத்துக் கொண்டு தன் வளர்ச்சி நியதியின்படி வளர வேண்டும்... இனி ஒவ்வொரு மதத்தின், கொடியிலும், ‘உதவி செய், சண்டை போடாதே’, ‘ஒன்றுபடுத்து, அழிக்காதே’, ‘சமரசமும் சாந்தமும் வேண்டும், வேறுபாடு வேண்டாம்’ என்று எழுதப்பட்டு.”

கலப்படமற்ற ஆனந்தத்தையே நாடு

முடிவில் மாற்றுவதைவிட ஆரம்பத்தில் சரி செய்வது எளிது. - லியோனார்டோ டாவின்கி

முந்தைய காலத்தில் இருந்த, எல்லா வழிகளும் ஒருங்கிணைந்த ஆன்மிக வழிதான் தற்காலத்திற்கு ஏற்றது. அதுதான் ஞானம், பக்தி, சுயநலமற்ற தொண்டு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பு. நாம் இவை அனைத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதாவது ஞானம், பக்தி, தொண்டு. இவற்றுள் ஒன்று மட்டும் பலனளிக்காது.

நம்பிக்கையும் பக்தியும்தான் உண்மையிலேயே கருத்தில் கொள்ளத்தக்கன. கடவுளை எப்படி வழிபடுவது என்று நீ கேட்கிறாய். பக்தியின் மூலமாகத்தான். மலர்களை அவருக்கு அர்ப்பணம் செய். உனக்கு மந்திரம் மற்றும் சடங்குகள் எல்லாம் தெரியாவிட்டால் பரவாயில்லை.

வெளியே புறத்தளவில் காட்டும் பக்தி நிலைப் பதில்லை. அது வந்தவுடனே போய்விடும். அது பொதுவாக மற்றவரைப் பார்த்து அப்படியே நடப்பது.

ஆரம்பத்தில் அளவுக்கு அதிகமான பக்தி இருப்பதாகத் தென்படும். பிறகு ஒன்றுமே இருக்காது. அதனால் என்ன பயன்? ஆகவே பக்தியைப் பழகுவதுதான் நல்லது. பக்தியை வெளியிலே காட்டிக் கொள்வதால் பலனில்லை.

வாழ்வில் உண்மையான ஆனந்தம் இல்லை என்பதை விவேகத்தால் உணர முயற்சி செய். ஒவ்வோர் இன்பத்தின் பின்னேயும் துன்பமே விளைகிறது. பிறவிதோறும் இந்த இன்ப - துன்பமாகிய இருமைகள் தொடர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. இதைத் தவிர ஒன்றுமே இல்லை. ஆகவே இப்போது தாய் ஆனந்தத்தைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடு. அத்தகைய கலப்படமற்ற ஆனந்தத்தை நாடு.

- சுவாமி அகண்டானந்தர்

சுவாமி அகண்டானந்தர்

சுவாமி அபேதானந்தர்

நீ விரும்புவதே உனக்குக் கிடைக்கும்!

ஒருவன் எதைத் தேடுகிறானோ அதையே பெறுகிறான். நீ விரும்புவதுதான் உனக்குக் கிடைக்கும். நீ கடவுளுக்காக உண்மையிலேயே ஏக்கம் கொண்டிருந்தால் உலக விஷயங்களிலிருந்து உன் மனதை உயர்த்தி அவரது காட்சியை உனக்கு நல்குவார். ஆனால் இந்த உலகத்தின் மீது பற்று உள்ளவரை, உலக விஷயங்களின்மீது ஆழ்ந்த ஈடுபாடு இருக்கும் வரையில் உன் இதயத்தில் கடவுளுக்கான ஏக்கம் எப்படித் தோன்றும்?

உன்னிடம் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் உறுதியும் கடவுளிடத்தில் பக்தியும் இருந்தால் நீ தவத்தை மேற்கொள்வாய். தவம் என்பது குறிக்கோள் இன்றி அங்கும் இங்கும் அலைவதல்ல. அது முறையாகத் தொடர்ந்து ஆழ்ந்துகின்ற ஜபம், தியானம் மற்றும் புலனடக்கம் ஆகும்.

இந்த உலகில் ஆனந்தமும் இல்லை, அமைதியும் இல்லை. எப்படி இருக்கும்? குறுகியதும் சுயநலமிக்கதுமாகிய இது நமது இடமல்ல. இவை எல்லாவற்றிலிருந்தும் சுதந்திரம் பெற வேண்டும். அதுவே உண்மையான ஆனந்தம். அதுவே உண்மையான திருப்தி. அதுவே அமைதி. அதுவே ஆனந்தம்.

துறவுக்கு எல்லை இல்லை. அதுபோன்றே ஆனந்தத்திற்கும் எல்லை இல்லை. துறவிலிருந்து ஆனந்தம் வருகிறது. எந்தளவுக்குத் துறக்கிறாயோ அந்த அளவிற்கு ஆனந்தத்தைப் பெறுவாய்.

இந்த உடல் ஆன்மாவின் கருவி என்பதை நினைவில் கொள். அதனை உறுதியாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் உபயோகமுள்ள கருவியாகவும் வைத்திருக்க வேண்டும். நாம் உடலுக்குத் தலைவனாக வேண்டும். ஏனெனில் அதன் மூலமாகத்தான் நம்முடைய தெய்வ இயல்பை வெளிப்படுத்த முடியும். - சுவாமி அபேதானந்தர்

சுவாமி அபேதானந்த ஜயந்தி - 11.9.2020 வெள்ளி
சுவாமி அகண்டானந்த ஜயந்தி - 17.9.2020 வியாழன்

சின்னச் சின்னச் செய்திகள்

மெய்யுணர்வு (ஞானம்) என்றால் என்ன?

இந்த மாறாத ஓட்டம் என்ற சம்சாரக் கடலைக் கடக்கச் செய்வது தான் மெய்யுணர்வாகிய ஞானம். பொதுவாக அது இருவகைப்படும்.

பொருள்களைப் பற்றிய அறிவு முதலாவது, வேற்றுமை அற்ற ஒருமை அறிவு இரண்டாவது.

முதலாவது உலகத்தைப் பற்றிய அறிவு. இரண்டாவது உயிரையும் மெய்ப்பொருளையும் ஒன்றாக அறியும் அறிவு. இதுதான் வேற்றுமை அற்ற முழு அறிவு.

இது ஏதோ புத்தியினுடைய செயல் அன்று. அதற்கும் மேம்பட்டு புத்தியினுடைய செயல் களையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஒன்றின் அமைப்பு அது.

உண்மை என்று நாம் தவறாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த மாறாத ஓட்டத்தைப் பற்றிய மயக்கத்தை அது அழிக்கிறது. மனிதனின் இதயத்திலிருந்து அது பயத்தைப் போக்குகிறது. ஆன்மா வாகவும் இவை எல்லாமாகவும் இருக்கும் பரம்பொருளை மனிதனுக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

அதனால் அது மெய்யறிவு என்றும் உண்மையான அறிவு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இந்த வேற்றுமை நீங்கிய மெய்யறிவை இரண்டு வழிகளில் மனிதன் கடைப்பிடிக்கலாம். ஒன்று அகத்தது. அதாவது தியான மும் சமாதியும். புறத்தது நிஷ்காமிய கர்மம் எனப்படும் பலன்களை முற்றிலும் இறைவனுக்கு அர்ப்பித்து ஆற்றப்படும் கர்மயோகம்.

தமிழின் பதினாறு பேறுகள் எவை?

பதில்: பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே குமரிக் கண்டம் இருந்த நாள் முதல் தமிழ் பெற்றிருந்த பேறுகள் -

தொன்மை, முன்மை, செம்மை, மும்மை, இனிமை, தனிமை, இளமை, வளமை, இயன்மை, வியன்மை, தாய்மை, தூய்மை, திருமை, பெருமை, ஒண்மை, வண்மை.

ஆன்மிகம் என்பது என்ன?

பதில்: தானும் இறைவனும் ஒன்றி ஒன்றாய் இருக்கின்ற நிலையே ஆன்மிகம் ஆகும்.

இதனை தாயுமானவர் இவ்விதம் பாடுகிறார்:

அண்ட பிண்டம் காணேன் அகமும் புறமும் ஒன்றாகக் கண்ட என்னை நீ கடந்த காலம் பராபரமே.

தமிழ் சூழ் நிலங்கள் எவை?

பதில்: சிங்களம், சோனகம், சாவகம், சீனம், துளு, குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலிங்கம், கலிங்கம், வங்கம், கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், கருங்குசலம் தங்கும் புகழ்த் தமிழ் 'சூழ்' பதினேழ் புவிதாமிவையே.

அறம் என்றால் என்ன?

பொதுவாக அறம் இரண்டு வகைப்படும். இல்வறம், துறவறம்.

இல்வறம்: வாழ்க்கைத் துணைவியோடு தர்மசாஸ்திரநியதிப்படி வாழ்தல்.

திருக்குறள் வழியில் இல்வறத்தில் உறுப்புக்கள் இருபதாகக் காணலாம்.

அவை: இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத் துணைநலம், புதல்வரைப் பெறுதல், அன்புடைமை, விருந்தோம்பல், இனியவை கூறல், செய்ந்நன்றி அறிதல், நடுவு நிலைமை, அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, பிறனில் விழையாமை, பொறையுடைமை, அழுக்காறாமை, வெஃகாமை, புறம் கூறாமை, பயனில் சொல்லாமை, தீவினை அச்சம், ஒப்புரவு அறிதல், ஈகை, புகழ்.

துறவறம்: துறவற உறுப்புக்கள் இரண்டு: 1. விரதம்: இதில் 9 உறுப்புக்கள் வருகின்றன. அவை: அருளுடைமை, புலால் மறுத்தல், தவம், கூடா ஒழுக்கம், கள்ளாமை, வாய்மை, வெகுளாமை, இன்னா செய்யாமை, கொல்லாமை.

2. ஞானம்: இதில் உறுப்புகள் நான்கு.

- நிலையாமையை அறிதல்
- நிலையற்ற அனைத்தையும் துறத்தல்
- அவா அறுத்தல்
- மெய்யுணர்தல்

மகிழ்ச்சியாக வாழ மிகச் சிறியவையே தேவை; அவை யாவும் உன்னுள் இருக்கின்றன; உன் சிந்தனைகளில் இருக்கின்றன. - மார்கஸ் அரேலியஸ்

தீமையைத் தீமையால் வெல்ல முடியாது; அன்பால் மட்டுமே அதைச் செய்த முடியும். - மார்டின் லூதர் கிங்

அறிவியலுக்கும் வேதாந்தத்திற்கும் இரண்டாவதான இன்னொரு இசைவும் உள்ளது. இறைவன், ஆன்மா, பிரபஞ்சம் ஆகிய மூன்று அடிப்படை வகைகளை மதமானது கையாளுகிறது. அறிவியலோ இறைவன், ஆன்மா ஆகிய இரண்டையும் தவிர்க்கிறது. மூன்றாவது வகையான பிரபஞ்சம் பற்றி துல்லியமாகவும் முழுமையாகவும் ஆராய்கிறது.

இங்கு மீண்டும் ஜடப்பொருள் பாதுகாப்புக் கொள்கை, பரிணாம வளர்ச்சி, சார்பியல் கொள்கை ஆகியவை, பிரபஞ்சத் தைப் பற்றிய வேதாந்தக் கருத்துகளுக்கு நெருங்கியவையாக உள்ளன. ஆகவே வேதாந்தத்திற்கும் நவீன அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் இடையே எந்தவித உரசலும் இல்லாதது மட்டுமல்ல, மிக நெருங்கிய இசைவும் உள்ளது. இது சுவாமி விவேகானந்தரால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‘ஒடுங்கி இருப்பவை வெளிப்படுகின்றனவே தவிர படைப்பு என்பது இருந்ததில்லை’ என்பதுதான் இன்றைய விஞ்ஞானத்தின் கூற்று. தான் பல்லாண்டுகளாக இதயத்தில் வைத்துப் போற்றி வந்த உண்மை, இன்னும் ஆற்றல் மிக்க மொழியில், தற்கால விஞ்ஞான முடிவுகளின் ஆதார விளக்கங்களுடன் புகட்டப்படப் போகின்றது என்பதை அறிந்து

இந்து பெருமகிழ்ச்சியே அடைகிறான்.’

ஆனால் அறிவியலிடம் இறைவனையும் ஆன்மாவையும் பற்றிக் கூற எதுவுமில்லை என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இவற்றின் இருப்பை அறிவியல் மறுக்கிறது. வேதாந்தம் அறிவியலின் இக்குறைபாட்டைப் பொருட்படுத்தாமல் அதற்கு உரிய மதிப்பை அளிக்கிறது.

சுவாமிஜி இந்த வேதாந்தத்தின் அரவணக்கும் பாண்மையை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

‘வேதியியல் போன்ற இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் எவ்வாறு இந்தப் பௌதீக உலகம் பற்றிய உண்மைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனவோ, அவ்வாறே மதமும் பௌதீக உலகிற்கு அப்பாற்பட்ட உண்மைகளை எடுத்துக் கூறுகிறது. வேதியியலைக் கற்க வேண்டுமானால் இயற்கை என்னும் புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மதத்தைக் கற்பிக்கின்ற புத்தகம் உன் மனமும் இதயமுமே. ரிஷி ஒருவருக்குப் பெரும்பாலும் பௌதீக விஞ்ஞானம் தெரிவதில்லை; ஏனெனில் அவர் தவறான புத்தகத்தை அதாவது அகப் புத்தகத்தைப் படிக்கிறார். விஞ்ஞானிக்குப் பெரும்பாலும் மதம் தெரிவதில்லை;

இந்தியாவைப் பற்றி

சுவாமிஜியின் கண்டுபிடிப்புகள்

13

ஏனெனில் அவனும் தவறான புத்தகத்தையே, அதாவது புறப் புத்தகத் தைப் படிக்கிறான்.’

இவ்வாறிருக்க அறிவியலுக்கும் மதத்திற்குமுள்ளதான சச்சரவுகளை நாம் ஏன் அதிகம் கேள்விப்படுகிறோம்? இத்தகைய நிலைமையை மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே கிறிஸ்தவ சபைக்கும் அறிவியலுக்கும் இடையேயிருந்த சச்சரவு எடுத்துக் கூறுகிறது. இதற்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு:

(a) கிறிஸ்தவ மதம் இறைவன் இருக்கிறார் என்பதைப் புறக் காட்சிகளைப் பகுத்தறிந்து நிரூபிக்க முயற்சிக்கிறது. இது அனுபவார்த்தியான சோதனைகள் மூலமே எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் அறிவியல் ஆகும். இதன் மூலம் கிறிஸ்தவம் அறிவியலில் ஊடுருவ முயற்சிக்கிறது. ஆனால் அறிவியல் கேட்கும் அனுபவ மூலமான நிரூபணங்களை, அந்த மதத்தால் தர முடியவில்லை.

கிறிஸ்தவ அறிஞர்களான நிகாலாஸ் ஆப் குசா (NICOLAS OF CUSA) ரிசர்ட் ஆப் செயின்ட் விக்டர் (RICHARD OF SAINT VICTOR) போன்றவர்கள் அறிவியல் மூலம் இறைவனை அறியும் முயற்சி என்ற கோட்பாட்டை முன்னிறுத்தினர்.

ஆனால் சர்ச் இந்தக் கருத்துக்களைத் தனது அதிகாரபூர்வமான கொள்கையில் இடம் பெறச் செய்யவில்லை.

(b) கிறிஸ்தவத்தின் இறைவன் பிரபஞ்சத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன். இவ்வுலகை இயக்கும் முதன்மையான அவன் தனக்கு அந்நியமான இந்த உலகைப் படைத்தான் என்பதே. இந்த இயற்கைக்கு அப்பாலான கருத்து எந்த ஒரு நிகழ்ச்சிக்குமான காரணத்தைக் கண்டு பிடிக்கும் அறிவியலின் இயற்கைத் தன்மைக்கு முற்றிலும் எதிரானது. இறைவனானவன் பிரபஞ்சம், அதற்குக் கீழுள்ள தளம் மற்றும் அதன் அடிவரை உள்ளார்ந்து உள்ளார் என்பது வேதாந்தக் கொள்கை. இது இறைவனின் இயற்கைத்தன்மை, இயற்கைக்கு அப்பாலான தன்மை என்ற இரண்டையும் தவிர்த்துவிடுகிறது.

(c) கிறிஸ்தவம் 'நம்பிக்கை' என்பதை வலியுறுத்துகிறது. அனுபவபூர்வமான உண்மைகளைக் கவனமாக ஆராய்ந்து, நேர்மையான முடிவை அளிக்கும் அறிவியல் முறைகளுக்கு இது முரணாகிறது. இந்த நூற்றாண்டின் (19ஆம்) தொடக்கத்தில் மாரிஸ் பிளோண்டல் (MAURICE BLONDEL), பாரன் வான் ஹ்யூகல் (BARAN VAN HUGEL), ஆல்பர்ட் லாய்சி (ALFRED LOISY), எடோர்டு லே ராய் (EDOUARD LE ROY) போன்றவர்கள் கத்தோலிக்க சபையின் அறிவார்ந்த சபையுடன் ஆராய்ச்சி செய்ய சுதந்திரம், சீர்திருத்த சிந்தனைகளைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவற்றை இணைக்கச் செய்த முயற்சி தோற்றது. போதாக்குறைக்கு அவர்களின் அந்த முயற்சி, 'ராஜ துரோகிகளின் கூட்டுச் சிந்தனை' என்று மறுக்கப்பட்டது. 1907-ல் கிறிஸ்தவ சபையால் PAPAL ENCYCLICAL என்று அடக்கப்பட்டது.

ஆனால் உண்மையில் மிகவும் கடினமான விஷயம் என்னவென்றால், உலகத்தைப் பற்றித் தனது உருத்துப்போன கருத்துகளை விட்டுவிட்டு, அறிவியலின் கண்டுபிடிப்புகளை ஏற்கத் தயாராக இல்லாத சர்ச்சின் கொள்கைதான்!

காரில் மார்க்ஸ்

மா.செ.துங்

உலகம் உருண்டை வடிவானது, அது சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது, மனிதனும் மனிதக் குரங்கும் ஒரே முன்னோர்களின் வழிவந்தவை போன்ற அறிவியல் கருத்துகள் பல காலம் தெய்வ நிந்தனையாக கிறிஸ்தவ சபையால் கருதப்பட்டன. பால் டில்லிச் (PAUL TILICH), ருடால்ப் பல்டிமன் (RUDOLF BULTMAN), போன்ஹோபர் (BONHOEFFER) போன்ற மிதவாதிகளான பிராடஸ்டண்ட் மதபோதகர்கள் பலர் மேற்கண்ட நிலைமைக்குப் பொருத்தமான சீர்திருத்தங்களைக் கூறினர். ஆனால் அவர்களின் பரிந்துரைகள் அதிகாரபூர்வமான கொள்கைகளாக இன்றுவரை ஏற்கப்படவில்லை.

(76 VIDE JOHN A.T. ROBINSIN HONEST TO GOD - LONDON S.C.M. PRESS LTD 1969)

வேதாந்தமானது (பௌதிக உலகில்) அனுபவபூர்வமான கேள்விகளைப் பற்றிய முடிவுகளுக்கு அறிவியலின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும் மனிதனின் ஆழ்ந்த அக நிலைத் தளங்களைப் பொருத்தவரையில் அது அறிவியலின் ஆதிக்கத்திற்கு அடிபணிய மறுக்கிறது. அறுதி உண்மையை உணர்வதில் அது தனது சுதந்திரமான வழிகளையே பின்பற்றுகிறது. இந்த வேதாந்தத்தின் அனுபவ அல்லது அனுபூதி சுதந்திரமும் அதன் அறிவியலுடனான சகிப்புத் தன்மையுடன் சார்புத் தொடர்பும்தான் வேதாந்தத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் இடையே உள்ள நல்லிசைவுக்கு முக்கிய காரணம்.

இந்தக் கருத்து பற்றி ஒரு மீள்பார்வை:

சுவாமி விவேகானந்தரின் கூற்றுப்படி வேதாந்தத்தின் மூன்று முக்கிய கொள்கைகள்.

- (1) மனிதனிடம் மறைந்துள்ள தெய்விகம் பற்றிய கொள்கை.
- (2) நேரடி அனுபூதிக் கொள்கை.
- (3) நல்லிசைவுக் கொள்கை.

இவ்வாறு மேற்கண்ட தத்துவங்களைப் பற்றி நாம் இதுவரை விவாதித்ததில், வாழ்க்கையின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வாக சுவாமிஜி சமயநம்பிக்கை தொடர்பான சூத்திரங்களைச் சொல்லவில்லை. அவற்றிற்குத் தேவையான மனப் பாங்குகளையும் அனுகுமுறைகளையுமே குறிப்பிடுகிறார் என்பது தெளிவு.

இந்தக் கருத்துகள் மக்களிடையே பரவி அவர்களின் வாழ்வின் பகுதியாகவும் முக்கிய

ஆனால் எதிர்காலம் இன்னும் உன் சக்திக்கு உட்பட்டது. - கிறீக்கப் பழமொழி

உன்னால் மாற்ற முடியாது. கடந்த காலத்தை

அம்சமாகவும் விளங்க வேண்டும் என்று சுவாமிஜி விரும்பினார்.

ஒரு தீர்க்கதரிசியின் ஆர்வத்துடன் தமது மக்களுக்கு சுவாமிஜி இவ்வாறு கூறுகிறார்:

‘எந்தத் தொழில் செய்பவராயினும் எல்லோருக்கும் உபநிதங்கள் பொதுவானவை. வேதாந்தத்தின் இந்தக் கருத்துகள் வெளிவந்தாக வேண்டும், காட்டில் மட்டும் இருந்தால் போதாது, குகைகளில் மட்டும் இருந்தால் போதாது. அவை வெளிவந்து வழக்கறிஞர் சபைகளிலும், வழிபாட்டு மேடைகளிலும், ஏழையின் குடிசையிலும், மீன் பிடிக்கும் மீனவரிடமும், படிக்கின்ற மாணவரிடமும் செயல்பட்டாக வேண்டும். அவர்களின் தொழில் எதுவாகவும் இருக்கட்டும், அவர்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் வசிக்கட்டும்; ஆண், பெண், குழந்தை என்று அவர்கள் அனைவரையும் அவை கூவி அழைக்கின்றன...

‘மீனவர்களும் பிறரும் எப்படி இந்த உபநித லட்சியங்களை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க முடியும்? அதற்கு வழி காட்டப்பட்டுள்ளது....

‘மீனவன் தன்னை ஆன்மாவென நினைத்தால், சிறந்த மீனவன் ஆவான். மாணவன் தன்னை ஆன்மாவென நினைத்தால், சிறந்த மாணவன் ஆவான்...’

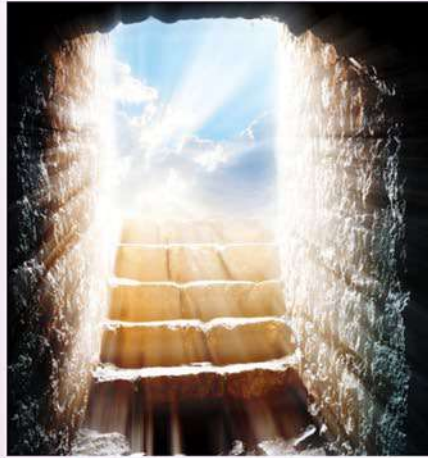
சிந்தனைகளின் செல்வாக்கு:

இங்கு இது தொடர்பாக வரும் கேள்வி ஒன்றுள்ளது. சிந்தனைகளில் எதைச் சாதிக்க முடியும்? இத்தகைய கேள்வி நமது நாட்டில் மட்டும்தான் கேட்கப்படும். ஆனால் சிந்தனைகளின் சக்தியானது தனிமனித மற்றும் ஒரு நாட்டின் விதியையே மாற்றக்கூடியது என்பதை இந்தியர்களாகிய நாம் இன்னும் அறியவில்லை.

நமது குடியரசை நிறுவிய தந்தையர்கள், அதிக அளவில் அனைகள் கட்டுதல், மின் உற்பத்தி, வீடுகள், தொழிற்சாலைகள் அமைத்தல், கருவிகள், துணி, உணவு, உரம் ஆகியவற்றின் மூலம் பிரச்னை

திருமந்திரம் ஈசனின் கூத்தை ஐந்து வகைகளாய் பிரிக்கிறது. அவை:

1. சிவானந்தக் கூத்து
2. சுந்தரக் கூத்து
3. பொற்பதிக் கூத்து
4. பொற்றில்லைக் கூத்து
5. அற்புதக் கூத்து

களைத் தீர்த்து விடலாம் என்று கருதினர். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் இலக்கை அடையவில்லை.

‘ஒரு நாடு பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைய வேண்டுமானால், அது தனக்குத் தானே பொருத்தமான வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை, வாழ்க்கை பற்றிய அடிப்படையான ஒரு பார்வையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்’ என்பதைத் தன் இளம் வயதிலேயே உணர்ந்து அதையும் செயல்படுத்திக் காட்டினார் மா.செ.துங்.

மக்களின் செயல்பாடுகள் அனைத்திற்கும் ஒரு தெளிவான இலக்கை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இது குறிப்பாக ஏழை மற்றும் வளரும் நாடுகளைப் பொருத்தவரை உண்மையாகும். சிந்தனைகளைக் காட்டிலும் ஐடப்பொருள் களைச் சார்ந்து இருப்பது வெறும் உலகாயதம் ஆகும். இந்த உலகாயதப் பார்வையே கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவின் சமூகப்

பொருளாதார வாழ்க்கையைப் பீடித்திருந்தது.

உலகை ஆள்பவை சிந்தனைகளே தவிர ஐடப்பொருள்களல்ல. ஜெர்மனியில் ஓர் ஏழைத் துறவி ஒரு கிராமத்து சர்ச்சின் கதவில் பொறித்த 95 ஆராய்ச்சி அம்சங்கள் கிறிஸ்தவ உலகையே உலுக்கியது; அது ஒன்றுக்கொன்று எதிரான இரண்டு குழுக்களாகப் பிரித்தது. ஐரோப்பா முழுவதையும் ஆட்டிப் படைத்த 30 ஆண்டுகள் நீடித்த யுத்தத்தைத் தோற்றுவித்தது. ஊர் பேர் தெரியாத கார்ல் மார்க்ஸ் என்ற ஜெர்மானிய யூதரின் சிந்தனைகள் இரண்டு பின்தங்கிய நாடுகளை, தம் சமூக-அரசியல்-பொருளாதார அமைப்பை அறியச் செய்தது. குறுகிய காலத்தில் வல்லரசு அந்தஸ்தைப் பெற வைத்தது. ஐன்ஸ்டீனின் சிறிய கணித சூத்திரம் ஹிரோஷிமா, நாகசாகி என்ற இரு பெரும் நகரங்களின் அணு ஆயுதப் பேரழிவிற்கு வித்திட்டது. உலகின் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிகள் அனைத்தும் சிறந்த அறிவியலாளர்களின் கோட்பாடுகளின் மூலமே ஏற்பட்டுள்ளன. ஆற்றல் என்பது அணு ஆயுதங்களின் கிடங்குகளிலிருந்து வருபவை அல்ல. மேதைகளின் மூளைகளிலிருந்து வருபவை. ஆகவேதான் சுவாமிஜி கூறினார்:

அது என்ன? அடுத்த இதழில் காண்போம்...

தமிழாக்கம் மோகனா சூரியநாராயணன்

கிருமி சம்ஹார சூக்தம்

அத்ரிணா த்வா க்ரிமே ஹன்மி |
கண்வேன ஜமதக்னிணா |
விஸ்வாவஸோர் ப்ரம்மணா ஹத: |
க்ரிமீணாகும் ராஜா |
அப்யேஷாகும் ஸ்தபதிர்ஹத: |
அதோ மாதா அதோ பிதா |
அதோ ஸ்தூரா அதோ ஸ்நாத்ரா: |
அதோ க்ருஷ்ணா அதோ ஸ்வேதா: |
அதோ ஆஸாதிகா ஹதா: |
ஸ்வேதாபிஸ் ஸஹ ஸர்வே ஹதா: |
ஆஹராவத்ய |
ஸ்ருதஸ்ய ஹவிஷோ யதா | தத் ஸத்யம் |

யதமும் யமஸ்ய ஜம்பயோ:

ஆததாமி ததா ஹி தத் |

கண்பண்மர்ஸி ||

அத்ரி, கண்வ, ஜமதக்னி ரிஷிகளின் பெயரால் கிருமிகளே!

இந்த மந்திரங்களைக் கொண்டு உங்களை அழிக்கிறேன்.

கிருமிகளுக்கெல்லாம் அரசனே, உன்னை விஸ்வாவசு மற்றும் பிரம்மத்தின் சக்தியால் அழிக்கிறேன்.

ஆங்காங்கே நிலைபெற்றுள்ள தேவதைகள், எல்லாக் கிருமிகளையும் அவற்றின் தாய் தந்தையரையும் தலைவர் தொண்டர்களையும் கருத்தவைகளையும் வெளுத்தவைகளையும் விடாப்பிடியாக இருப்பவற்றையும் அழிக்கட்டும்!

இந்த ஸ்ருதியின் யாகத் தீயில் ஆஹுதியாக அளிக்கப்படும் அனைத்து பிரதான கிருமிகளையும் அவற்றின் கூட்டத்தையும் பேசாமல் பயமுறுத்தும் அரக்க ஜந்துக்களையும் யாகத் தீ எரிக்கட்டும். இதுவே சத்யம்.

கண் பண் மர்ஸி என்ற ஓசையுடன் அவற்றை யமனின் திறந்த வாய்க்குள் அனுப்புகிறேன். யமன் அவற்றைக் கடித்துக் குதறி அழிக்கட்டும்.

க்ருஷ்ண யஜுர்வேதம், தைத்திரீய ஆரண்யகம் [4-36.37]

கடந்த காலத்தையோ இன்றைய நிலையையோ கண்டு கலங்காதே. இவை உன் வெற்றிக்கான பயிற்சி. - டி. ஜேக்ஸ்

இந்திய லட்சியத்தின் சின்னம்

சகோதரி நிவேதிதை, கொல்கத்தாவில் அன்னை ஸ்ரீசாரதா தேவியின் வீட்டுக்கு அருகில் ஒருமுறை தங்கி அன்னையின் தெய்விக சாந்தித்தியத்தை அனுபவித்தார். அன்னையின் வீட்டில் நிலவிய அனைத்துச் சம்பிரதாயங்களையும் சடங்குகளையும் ஆழ்ந்து கவனித்தார் நிவேதிதை. மக்களின் எளிய வாழ்வு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது, அந்த எளிய வாழ்க்கையையே அவர்கள் எப்படி ஆன்மிக வாழ்க்கையாக மாற்றுகின்றனர் என்பது நிவேதிதைக்கு வியப்பை அளித்தது.

இந்து சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் அனைத்திற்கும் அமைதியான சாட்சியாக, ஆனால் அனைத்தையும் கடந்தவராக அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி திகழ்வதை நிவேதிதை பிரமிப்புடன் பார்த்தார்.

‘இந்திய லட்சியத்தைப் பற்றி பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் அறுதி வார்த்தையாகவே அன்னை எனக்குத் தோன்றுகிறார். ஆனால் அவர் பழைய சம்பிரதாயங்களில் கடைசிக் கண்ணியா? அல்லது புதிய சம்பிரதாயத்தின் ஆரம்பச் சின்னமா? ஓர் எளிய பெண்ணிடம் இருக்க வேண்டிய இயல்பறிவும் இனிமையும் அவரிடம் பொலிந்து தோன்றுகின்றன. புனிதையாகத் திகழ்கின்ற அவரது புனிதம் போலவே அவரது பண்பும் பரந்த மனதும் என்னை வியப்புறச் செய்கின்றன.

‘தன்னிடம் கேட்கப்படுகின்ற கேள்வி எத்தகைய பின்னலானதாக இருந்தாலும் சிறிதும் தயக்கமின்றி அந்தக் கேள்விக்கான விடையை, தனது பரந்த கருத்தைக் கூறுவதில் அவர் சற்றும் சளைக்காதவர். அவருடைய வாழ்க்கையே ஒரு நீண்ட பிரார்த்தனை’ என்று பின்னாளில் எழுதினார் நிவேதிதை. ❖

மகானாக்கிய நாமஜெயம்

தாய் தந்தையரை இழந்த ஒரு சிறுவன் இருந்தான். அவனுக்குப் பார்வையும் இல்லை. அவனது உறவினர்கள் அவனை பாரமாக நினைத்து அடித்து விரட்டிவிட்டனர்.

அவன் அழுதுகொண்டே கால் போனபோக்கில் சென்று கொண்டிருந்தவன், பக்கத்தில் இருந்த காட்டிற்குள் நுழைந்துவிட்டான். கண் தெரிய வில்லையே தவிர, பழக்கத்தினால் ஒரு குச்சியை வைத்துக்கொண்டு நடந்து செல்வான்.

காட்டில் தனியாக இருந்தாலும் அவனுக்கு பயமாக இல்லை. எப்படியோ ஒரு கொட்டாங்கச்சியைக் கண்டுபிடித்து அதில் குச்சி, நாண் எல்லாம் வைத்துக் கட்டி இசைக்கத் துவங்கினான்.

காலையில் மெதுவாகக் கிளம்பி அருகிலுள்ள கிராமத்திற்குச் செல்வான். எங்கேயோ எப்போதோ கேட்ட ஒரு நாமாவளி அவன் நினைவில் இருந்தது.

‘க்ருஷ்ணா கோவிந்தா முராரே’ என்று பாடிக் கொண்டே வீடு வீடாகச் சென்று பிச்சையெடுத்து வயிற்றைக் கழுவித் கொண்டான். வேண்டியது கிடைத்ததும் திரும்பிக் காட்டுக்கே வந்துவிடுவான்.

அவனுக்குத் தெரிந்த அந்த ஒரே நாமாவளியையே விதம் விதமாகப் பாடிக்கொண்டிருப்பான். பகவன் நாமத்தைப் பாடிப் பாடி அவனுக்கு நல்ல குரல் வளமும் வந்துவிட்டது. இப்படியாக அவன் காலம் உருண்டோடியது. வயதும் ஏறிக்கொண்டேயிருந்தது. பெருமை அறியாமல் சொன்னபோதும், நாமத்தினால் முகத்தில் ஒரு தேஜஸும் வந்துவிட்டது.

ஒரு நாள் இரு வீரர்கள் அங்கு வந்தனர். அவர்கள் இவரையும் இவரது ஒளி பொருந்திய முகத்தையும் பார்த்ததும் விழுந்து வணங்கினர்.

யாரோ எதிரே நிற்கிறார்கள் என்று உணர்ந்ததும் பழக்கத்தினால், “க்ருஷ்ணா” என்றார் அந்த கண் பார்வையற்றவர்.

“ஸ்வாமி எங்களைக் காப்பாத்துங்க...”

“ஏம்பா, என்னைக் காப்பாத்தவே யாரு மில்லன்னு நானே காட்டில் வந்து உக்காந்திருக்கேன். நான் எப்படி உங்களைக் காப்பாத்தறது?”

“ஸ்வாமி, நீங்க அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. நாங்க பெரிய ஆபத்தில் இருக்கோம். உங்களை விட்டா வேற வழி இல்லை.”

“என்ன ஆபத்து?”

“ஸ்வாமி, நாங்க ராஜாகிட்ட வேலை பார்க்கறோம். ராஜா ரொம்ப ஆசையா ஒரு அரபுக் குதிரையை வளர்த்தார். அந்தக் குதிரை எங்க பொறுப்பில் இருந்தது. திடீர்னு இன்னிக்கு காலை அந்தக் குதிரை காணாமப் போச்சு. அந்தக் குதிரையை இரவுக்குள் தேடிக் கண்டுபிடிச்சுக் கொண்டு வரலன்னா எங்க ரெண்டு பேர் தலையையும் வாங்கிடுவேன்னு உத்தரவு போட்டிருக்கார். நீங்கதான் காப்பாத்தணும்.”

“அதுக்கு நான் என்ன பண்ணமுடியும்?”

“ஸ்வாமி, நாங்களும் காலைலேந்து தேடிட்டோம். குதிரையைக் கண்டுபிடிக்க முடியல. நீங்க உங்க ஞான த்ருஷ்டியில் பார்த்துச் சொன்னா எங்க உயிர் தப்பிக்கும்.”

சிரித்தபடியே அவர், “ஏம்பா, எனக்கு ஊன த்ருஷ்டியே இல்லை. ஞான த்ருஷ்டிக்கு எங்க போவேன்?”

“ஸ்வாமி, நீங்க அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. எப்படியாச்சும் சொல்லுங்க. உங்களைப் பார்த்தாலே நீங்க பெரிய தபஸ்வின்னு தெரியுது.”

இதென்னடா வம்பாப் போச்சு? என்று தவித்தார் அவர். இருவரும் விடுவதாய் இல்லை. அவர்களிடமிருந்து விடுபட்டால்

போதும். எதையாவது சொல்லி அனுப்பிவிடுவோம் என்று,

“சரி, இங்கேயிருந்து நேரா கிழக்கால் போங்க, அங்க ஓர் ஆலமரம் இருக்கும். அப்புறம் திரும்பி வடக்கே போனால், ஒரு குளம் வரும். குளக்கரையில் வேப்பமரம் இருக்கும். அதன் கிளையில் ஒரு காக்கா இருக்கும். அந்தக் காக்கா பறக்கும் திசையில் தொடர்ந்துபோனா, உங்க குதிரை கிடைக்கும்” என்று வாயில் வந்ததையெல்லாம் சொன்னார்.

அவர்களும், “சரி ஸ்வாமி, மிக்க நன்றி” என்று சொல்லிவிட்டு வணங்கிச் சென்றனர்.

அவர் சொன்னதையே வாய்ப்பாடு மாதிரி சொல்லிக்கொண்டு அதே வழியில் சென்றனர். பார்த்தால் ஆச்சரியம்

பெரியோருக்கான பூஜைகள்

பீம சாந்தி - 55-வது வயது ஆரம்பம்
உக்ரரத சாந்தி - 60-வது வயது ஆரம்பம்
சஷ்டி மாப்த பூர்த்தி சாந்தி - 61-வது வயது ஆரம்பம்
பீமரத சாந்தி - 70-வது வயது ஆரம்பம்
ரத சாந்தி - 72-வது வயது ஆரம்பம்
விஜய சாந்தி - 78-வது வயது ஆரம்பம்
சதாபிஷேகம் - 80 வருடம் 8 மாதம் முடிந்து உத்தராயண சுக்ல பட்ச நாளில் ப்ரபௌத்ர ஜனன சாந்தி [சுனகாபிஷேகம்] - பௌத்திரனுக்கு புத்திரன் பிறந்தால் ம்ருத்யுஞ்ஜய சாந்தி - 85-வயது முதல் 90-க்குள் பூர்ணாபிஷேகம் - 100-வது வயதில் சுப தினத்தில்

தாங்கவில்லை. நிஜமாகவே காகம் பறந்த திசையில் சென்ற போது குதிரை மேய்ந்து கொண்டிருந்தது.

மறுபடி அவரைத் தேடிச் செல்ல நேரமின்றி இரவுக்குள் அரசவைக்குப் போகலாம் என்று குதிரையை அழைத்துக் கொண்டு அரசனிடம் போனார்கள்.

குதிரை திரும்பக் கிடைத்ததற்கு மிகவும் மகிழ்ந்தான் அரசன்.

“எப்படிக் கிடைத்தது?” அரசன் விசாரித்தான்.

இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தனர்.

“ஒழுங்காக உண்மையைச் சொல்லுங்கள். நீங்களே திருடி விற்கத் துணிந்தீரோ? தண்டனைக்கு பயந்து திரும்பிக் கொண்டுவந்தீரா?”

“இல்லை இல்லை அரசே...” என்று கூறி காட்டில் நடந்த விவரங்களைச் சொன்னார்கள்.

அரசனுக்கு மிகவும் ஆச்சரியம்.

நம் எல்லைக்குட்பட்ட காட்டில் இப்படி ஒரு மஹான் இருக்கிறார் என்றால் நாம் அவசியம் அவரை தரிசிக்க வேண்டும் என்று எண்ணினான் அவன்.

“சரி, நாளைக் காலை என்னை அவரிடம் அழைத்துச் செல்லுங்கள்” என்றான் அரசன்.

மறுநாள் காலை வீரர்களோடு, அரசரும், பெரிய பரிவாரத் துடனும், வெகுமதிகளோடும் இந்தக் கண் தெரியாதவர் முன் வந்து நின்றனர்.

பயந்துபோனார் அவர்.

அரசன் அவரை விழுந்து வணங்கி குதிரை கிடைத்து விட்டதைச் சொன்னதும் அவருக்குச் சற்று நிம்மதியாயிற்று.

அவரை வற்புறுத்தித் தன்னுடனேயே அரண்மனையில் சிலகாலம் தங்குமாறு அழைத்துச் சென்றான்.

கூனிக் குறுகிப்போனார் அவர். ‘ஹே, கிருஷ்ணா, வாயில் வந்ததையெல்லாம் சொன்னதே பலித்துவிட்டதா?

‘இத்தகைய வாக்கித்தி எப்படி வந்தது?

‘வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவும், பொழுதைப் போக்குவதற்காகவும் உன் நாமத்தைச் சொன்னதற்கே இவ்வளவு பலனா?

‘நிஜமாக உணர்ந்து சொன்னால்...?’

மனமுருகி அழுதார். பிறகு சில நாட்கள் அரண்மனையில் இருந்துவிட்டு மன்னனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு கிளம்பி க்ருஷ்ணநாமத்தை உருகி உருகிப் பாடிக்கொண்டு அவர் வீதியில் நடந்து சென்றார். அப்போது ஸ்ரீவல்லபாச்சாரியார் அவரைத் தடுத்தாட்கொண்டு, க்ருஷ்ண மந்திரத்தை உபதேசம் செய்தார். அதோடு மட்டுமின்றி தனது பூஜா மூர்த்தியான ஸ்ரீநாத்ஜிக்கு தினமும் இரவு டோலோத்ஸவத்தில் பாடும் கைங்கர்யத்தையும் கொடுத்தார்.

கண் தெரியாத அந்த மஹான் யார் தெரியுமா? அவர்தான் சூர்தாலர்.

அவர் பாடும்பொழுது கண்ணன் அவர் எதிரில் அமர்ந்து அவரது பாடல்களை ரசித்துக் கேட்பது வழக்கம். ❖

ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரமம்

ஸ்ரீ சாரதா சேவாலயா

விவேகானந்த நகர், திருச்சி - சென்னை தேசிய நெடுஞ்சாலை,

புதிய எடைக்கல், உளுந்தூர்பேட்டை, விழுப்புரம் மாவட்டம் - 606 107.

செல் : 94874 75432, 94431 21452, 89030 06955, 94860 37372

இணையத்தளம்: www.srisaradaashram.org e-mail : info@srisaradaashram.org

இளகும் உள்ளங்களுக்கு ஓர் எளிய வேண்டுகோள்!

கிராமப்புற ஏழைச் சிறுமிகளுக்கான ஓர் அன்பாலயம்

பேரன்புடையீர்! வணக்கம்.

நமது ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரமம் கடந்த சில வருடங்களாக “ஸ்ரீசாரதா சேவாலயா” என்ற இலவச விடுதியை கிராமச் சிறுமிகளுக்கான ஓர் அன்பு இல்லமாக நடத்தி வருகிறது. குக்கிராமத்தில் வசிக்கும் வசதியற்ற மிக ஏழ்மையான 150 கிராமச் சிறுமிகள் சேவாலயத்தில் தங்கி, கல்வி பயின்று வருகின்றனர்.

கிராமத்துச் சிறுமிகள் பல்வேறு வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலையில்... படிப்பென்பது பகற் கனவாய் ஆகிவிடுகிறது. இதற்கு ஒரு விடிவெள்ளியாக

ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரமம் பலரும் தயங்குகிற கிராமப்புறச் சிறுமியர் கல்விப் பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ளது.

உதவும் உத்தம மனம் கொண்டோர், கீழ்க்கண்ட வகைகளில் தங்கள் நல்ல உணர்வுகளை உதவிகளாக மாற்றி அளிக்கலாம்!

ஸ்ரீசாரதா சேவாலயத்தின் செலவுகள் - 2019

	50 பேருக்கு ரூ.	75 பேருக்கு ரூ.	100 பேருக்கு ரூ.	150 பேருக்கு ரூ.	இதர செலவுகள்	ரூ.
காலைச் சிற்றுண்டி	500/-	750/-	1000/-	1500/-	ஒரு மாணவிக்கு ஓராண்டு கல்வி உதவி	1,600/-
மதிய உணவு	1,000/-	1,500/-	2,000/-	3,000/-	ஒரு மாணவியின் ஒருவருட மருத்துவச் செலவு	500/-
இரவு உணவு	750/-	1,125/-	1,500/-	2,250/-	ஒரு மாணவிக்கான ஒரு வருட உடைச் செலவு	1,400/-
ஒரு நாள் உணவு	2,250/-	3,375/-	4,500/-	6,750/-	ஒரு மாணவிக்கான ஒரு வருட பராமரிப்புச் செலவு	25,000/-
ஒரு மாத உணவு	67,500/-	1,01,250/-	1,35,000/-	2,02,500/-	ஒரு மாணவிக்கான 6 மாத பராமரிப்புச் செலவு	12,500/-
					சேவாலயம் ஒரு மாதப் பராமரிப்புச் செலவு (150 பேர்)	1,00,000/-

தங்களின் திருமண நாள், குடும்பத்தினர் பிறந்த நாள், தாங்கள் புதிய தொழில் தொடங்கிய நாள், முன்னோர்களின் நினைவு நாள் மற்றும் இதர பண்டிகை நாட்களில், சேவாலயக் குழந்தைகளுக்குத் தாங்கள் அளிக்கும் தொகையோ, பொருளோ எதுவாயினும் அன்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

இந்தச் சேவைப் பணிக்காக உதவும் நல்ல இதயம் கொண்டவர்களுக்கு மகத்தான புண்ணியம் கிடைக்கிறது. புண்ணியத்துடன் இறையருள் சேரும்போது அது “குடும்பக் கவசமாக மாறி” பல வகைகளில் பாதுகாக்கிறது. இது ஆத்ம திருப்திக்கான ஒரு வழியாகும்.

தங்கள் நன்கொடைகளை “ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரமம், உளுந்தூர்பேட்டை” (Sri Sarada Ashram, Ulundurpet) என்ற பெயருக்கு செக்/டிடி/எம்.ஓ. மூலம் அனுப்பும்படி கோருகிறோம்.

நன்கொடைகளுக்கு 1961 இந்திய வருமான வரிச் சட்டம் 80 G பிரிவின்படி வரி விலக்கு உண்டு.

இறைவன் பணியில்,
ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரம சகோதரிகள்

வேத நல்லொழுக்கம்

यथा वृक्षस्य सम्पुष्पितस्य दूराद्गन्धो वात्येवं पुण्यस्य कर्मणो दूराद्
गन्धो वाति, यथासिधारां कर्तुं वहितामवक्रामे यद्युवे युवे हवा
विह्वयिष्यामि कर्तुं पतिष्यामीत्येवमनृतादात्मानं जुगुप्सेत् ॥

महानारायणोपनिषद् अनुवाकः ११

யதாவ்ருக்ஷஸ்ய ஸம்புஷ்பிதஸ்ய

தூராத்தந்தோவாத்யேவம் புண்யஸ்ய கர்மணோ

தூராத்தந்தோவாதி யதாஸிதாராம் கர்தேஃவஹிதா

மவக்ராமே யத்யுவே யுவே ஹவா விஹ்வயிஷ்யாமி

கர்தம் பதிஷ்யாமீத்யேவ மன்ருதாதாத்மானம்

ஜுகுப்ஸேத் ॥ - மஹா நாராயண உபநிஷத்

ஸாயணர் உரை: வேத சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள நற்செயல்களைச் செய்வதால் ஒருவர் பிரம்ம ஞானத்தை அடையும் தகுதி பெறுகிறார் என்பதனால், நற்செயல்களைச் செய்தல் இந்த மந்திரத்தில் புகழப்படுகிறது. வேத சாஸ்திரங்களால் நிந்திக்கப்பட்டுள்ள இழிசெயல்களைச் செய்வது பிரம்ம ஞானத்தைப் பெறும் முயற்சியில் பல தடைகளை உண்டாக்கும் என்பதனால், இழிசெயல்களைச் செய்தலும் இந்த மந்திரத்தில் இகழப்படுகிறது.

தோட்டத்தில் சம்பகம் முதலிய மலர்களைத் தரும் மரங்கள் பூத்துக்குலுங்கினால், அதன் நறுமணம் காற்றில் கலந்து வெகுதூரம் வரை பரவுகிறது. அதேபோல ஜ்யோதிஷ் டோமம் போன்ற புண்ணிய செயல்களைச் செய்தல் நறுமணத்திற்கு ஒப்பானவை. அவை வானுலகம் வரையில் பரவுகின்றன. ஆகவே நற்செயல்களைச் செய்ய வேண்டும்.

இழிசெயல்களைச் செய்யக்கூடாது என்பதற்கு ஓர் உதாரணம் கூறப்படுகிறது - ஒருவன் ஓர் ஆழமான குழிக்கு முன்னால் நின்று கொண்டிருக்கிறான். அதன் குறுக்கே கூரிய வாள்கள் உள்ளன. அவன் ஏதோ ஒரு நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் அந்த வாள்முனைகளின்மீது நடக்க வேண்டும். நடக்கும் போது கால்களை அழுத்தி வைத்தால் கால் வெட்டுப்படும், அழுந்த வைக்கவில்லை என்றால் குழியில் விழவேண்டியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட செயலில் ஒருவன் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால் அவனது மனம் மிகவும் சஞ்சலம் அடையும். இதனைச் செய்யமாட்டேன் என்று அதிலிருந்து மனம் விடுபட விழையும்.

அதுபோல, மோகஷத்தை விரும்புவவன், இழிவான செயல்களைச் செய்ய முற்படும்போது, மனதை திடமாக்கிக் கொண்டு அதிலிருந்து விடுபட இவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும்: 'ஓர் இழிசெயலை நான் வெளிப்படையாகச் செய்தால் உலகோர் என்னை இகழ்வார்கள். (இது கத்தி மேல் அழுந்தக் காலை வைத்து நடந்து காலை வெட்டிக் கொள்வதற்கு ஒப்பானது). ஆனால் இழிசெயலை யாரும் அறியாமல் ரகசியமாகச் செய்தால் மரணத்திற்குப் பின் நரகத்தில் யமபடர்களால் மிகவும் துன்புறுத்தப்படுவேன். அதாவது செய்து விட்ட கர்மத்தின் பலனை அனுபவித்தே ஆக

வேண்டும். (இது பாதத்தை கத்தியின் மேல் அழுத்தி வைக்காமல் பள்ளத்தில் விழுவது போன்றது). ஆக வெளிப்படையாகவோ, ரகசியமாகவோ நான் இழி செயல்களைச் செய்ய மாட்டேன் என்று மனதில் உறுதியான சங்கல்பம் ஏற்பது அவசியம் ஆகும்.

விளக்கம் :

எளிய, அழகிய, ஆனால் அழுத்தமான உதாரணங்களால் வேத மாதா தனது குழந்தைகளாகிய நமக்கு நன்மையைப் போதிக்கும் இந்த முறையே அலாதி யானது. குழந்தைகளுக்குக் கூட இது புரிந்துவிடும். அதனால்தான் ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதர் தனது கட உபநிஷத் பாஷ்யத்தில் 'ஆயிரம் தாய் தந்தையர்களை விட வாத்ஸல்யம் மிக்கவள் வேதமாதா' என்று கொண்டாடுகிறார்.

ரகசியமாகக்கூட பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடாது என்பது வேதங்கள் நிர்ணயித்திருக்கும் ஒழுக்கத்தின் தரம். நமது கலாச்சாரத்தின் ஆதி நூலான வேதமே நல்லொழுக்கத்தின் இது போன்ற உயர்ந்த நிலையினை நிர்ணயித்தது. அதனால்தான் அதன் வழி நடந்த நம் மூதாதையர்கள் ரிஷிகளாகவும் முனிவர்களாகவும் ஞானிகளாகவும் விஞ்ஞானிகளாகவும் மிளிர்ந்தனர்.

அவர்கள் விட்டுச்சென்ற ஞானக் கருவூலத்தை நாடி இன்றளவும் பலர் வந்த வண்ணம் உள்ளனர்.

இது வேத வழி வாழ்க்கை முறையின் மேன்மையைப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளது. அது மட்டுமல்ல, நாமும் இதன்படி செயல்படவேண்டும் என்ற ஊக்கத்தையும் அளிக்கிறது. ❖

தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியாத ஒருவன் மற்றவர்களை வழிநடத்துவான் என்று நம்ப முடியாது. - ராபர்ட் இ.லி

சனாதன தர்மத்தின் ஆணி வேர்களான உபநிஷதங்களையும் மற்ற பல நூல்களிலும் உள்ள வாழ்வியல் உண்மைகளையும் எடுத்துக் கூறிய ஆசார்யரும், தமிழ் அறிஞருமான டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் உலகம் போற்றும் இந்தியத் தத்துவப் பேராசிரியர் மற்றும் நமது முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ஆவார். அவர் The Principal Upanishads என்ற நூலின் ஆசிரியர் ஆவார். பதினெட்டு முக்கிய உபநிஷதங்களுக்கு முழு ஆங்கில மொழியாக்கம் அளித்துள்ளார். அந்த நூலிலுள்ள 145-பக்க முன்னுரையிலிருந்து அவரது பல சிந்தனை முத்துக்களை ஒரு கோவையாகத் தருகிறோம்:

பிருவதாரண்யக உபநிஷதத்தில் கடவுளின் மூச்சுக்காற்றிலிருந்து வேதங்களும் பிறகு சரித்திரம், அறிவியல்கள் ஆகிய இன்னபிற கல்விகளும் வெளிவந்தன என்ற கருத்து என் ஆவலை வெகுவாகத் தூண்டியது. இது பேரறிஞர் அரிஸ்டாட்டிலின் 'மதத்தின் அடிப்படை உண்மைகள் முடிவற்றவை, அழிவற்றவை' என்பதை ஒத்துள்ளது. காலத்தால் பழமையான உபநிஷதங்கள் சிந்தனை அடிப்படையில் என்றும் நெருக்கமானது. மனிதர்களிடையே இன, இட வேறுபாடுகளையும் கடந்த அடிப்படை உயர் உணர்வுகள் எப்போதும் இருந்து வந்துள்ளன.

நாம் நமது பழமையான நூல்களைச் சமகாலத் தரத்தோடு ஒப்பு நோக்கக்கூடாது. சிந்தனையில் நம்மைவிடச் சற்று மாறுபட்டிருந்ததற்காக நாம் நமது தந்தையர்களை உதாசீனம் செய்யத் தேவையில்லை. அவரவர்கள் வாழ்ந்த சூழ்நிலைகளைப் புரிந்துகொண்டு, இடைப்பட்ட காலம், இடம் ஆகியவற்றிற்கிடையே பாலம் அமைத்து, அவர்களது சிந்தனைகளில் காலத்தைக் கடந்து நிலைத்து நிற்பவை, நிலையற்றவற்றைப் பகுத்துணர வேண்டும்.

இதே கருத்தைச் சாக்ரடீஸும், 'ஞானிகள் நமக்காக விட்டுச்சென்ற பொக்கிஷங்களை நாம் திரட்டி ஒன்றுசேர்க்க வேண்டும்; அந்தப் பணியில் நாம் அனைவரும் ஒருவரோடொருவர் நட்புகொள்ள முடியுமானால் மகிழ்வேன்' என்று கூறினார்.

நமது முன்னோர்கள் சிறந்த ஆசிரியர்களாக விளங்கினர்; தமக்கென்று எந்தப் புகழையும் சேர்த்துக்கொள்ளாமல்

டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன்

டாக்டர். எஸ்.ராதாகிருஷ்ணன்

தம் முன்னோர்களின் ஞானக் கருத்துகளைப் பரப்புவதே தம் செயல் என்று தொடர்ந்து கூறி வந்துள்ளனர். சீனத் தத்துவஞானி கன்ஃபூஷியஸின் கருத்தும் இதுவே: 'நான் அறிவை இயல்பாகப் பெற்றிருக்கவில்லை. மூதாதையரை விரும்பும் நான், அவர்களிடமிருந்த ஞானத்தைப் பெறத் தேவையான ஒவ்வொரு முயற்சியையும் செய்தேன்.' (லின். யு. VII. 19.)

பரம்பொருளைப் பற்றி அறியாமல், பக்திப் பாடல்களை வெறும் நெட்டுருப் போடுவதில் பயனில்லை. இயந்திரம்போல் செய்யப்படும் யாக, யக்ஞங்கள் எதிர்பார்க்கும் பலனை அளிப்பதில்லை. எந்த ஒரு செயல்முறையையும் அது குறித்த அறிவுடன் செய்தால், எதிர்பார்க்கும் பயன்கிடைக்கிறது. செயலை மட்டுமே போதிக் கும் மதம் ஞானத்தைப் போதிப்பதில்லை.

உண்மைப் பரம்பொருளை ஆவலுடன் அறியும் முன்பு, நாம் அதைப்பற்றிச் சிறிதளவாவது அறிந்திருக்க வேண்டும். எதுவுமே அறிந்திராமல், அது இத்தகையது எனக் கூற நம்மால் முடியாது. அன்னை சாரதாதேவி, 'ஒரு செயல் குற்றமுள்ளது என்ற அறிவு உன்னிடம் இருப்பதால்தான், மற்றவரிடத்திலுள்ள அதே குற்றம் உனக்குத் தெரிகிறது' என்று கூறியது இக்கருத்தை விளக்கும்.

கடவுளை அறியாத நாஸ்திகனுக்கும்,

உபநிஷதச்

அறிய முற்படும் ஆஸ்திகனுக்கும் வேறுபாடு இதுதான். தான் காண்பது, மனதளவில் உணர்வது, தொடு உணர்ச்சியால் அறிவது, அளவீட்டால் தெரிவது போன்றவற்றைத் தவிர வேறெதுவும் உலகத்தில் இல்லை என்பது நாஸ்திகனின் வாதம். ஆனால் இவை மட்டுமல்ல, இவற்றைக் கடந்து அனைத்தையும் கீராகச் செயலாக்கும் ஓர் ஒழுங்குமுறையும் உண்டென்று அறிபவன் ஆஸ்திகன். (நைதாவத் ஏனா பரோ அன்யத் அஸ்தி. - ரிக்வேதம் 10.31.8.)

ஆன்மிகத் தேடலில் இருந்த பாஸ்கலி என்பவர் பாஹ்வர் என்பவரிடம் பிரம்மத்தின் இயல்பைக் கூற வேண்டினார். பாஹ்வர் மௌனமாக இருந்தார். பாஸ்கலி அவரிடம், "எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள் ஐயா" என்று

வேண்டினார். இரண்டாவது முறை கேட்டபோதும் ஆசிரியர் மௌனம் காத்தார். அவர் மூன்றாவது முறையாகக் கேட்டவுடன் ஆசிரியர், “நான் உனக்குக் கற்றுத் தந்துகொண்டுதான் உள்ளேன், நீதான் கற்கவில்லை. உனக்கும் எனக்கும் இயல்பான மௌனம்தான் அந்தப் பிரம்மம்” என்றார்.

‘எப்போது உன்னால் அதைப் பற்றிப் பேச இயலாதோ, அப்போதே அதை நீ காண்பாய்; ஏனெனில் அதைப் பற்றிய அறிவு, அனைத்து உணர்வுகளையும் தன்னுள் அடக்கிய ஆழ்ந்த மௌனமாகும்’ என்பது ஹெர்மிஸ் ட்ரிஸ்மெஜிஸ்டஸ் என்ற அறிஞரின் கருத்து.

ஆனால் அந்த ஞானம் நமது அறியாமையால் மூடப்பட்டுள்ளது. பின்னதை நீக்கும் போது முன்னது தானே வெளிப்படுகிறது. அறியாமையாகிய சுயநலமே இதற்குத் தடை. எப்போது ஒருவன் சுயநலப்பற்றைத் தொலைக்கிறானோ, அவன் அனைத்தும் கைவரப்பெற்று, எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கிறான். போதியஸ் என்ற அறிஞர், ‘மற்ற பிராணிகளிடத்தில், அறியாமை இருப்பது இயல்பு; அதுவே மனிதனிடத்தில் இருந்தால் அது தீமை’ என்கிறார்.

ஆன்மிக நாட்டம் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கான தேடலுக்கு மிக முக்கியம். அதற்குக் கல்வியறிவு

இறை இயல்பைப் பெற நம்முள் இருக்கும் ஆன்ம ஒளியை நாம் அறிந்திருக்கவேண்டும். அதற்காக நம்முள் உள்ள அந்த ஆன்ம மையத்திற்கு அடிக்கடிச் சென்றுவர வேண்டும். ஏனெனில், உண்மையில் அதுதான் நமது இருப்பிடம் என்பதை நாம் அறிவதில்லை. அந்த ஞானத்தைப் பெற வைராக்யம் எனும் பற்றற்ற நிலையே வழியாகும். பரிசுத்தமான இதயத்தால் மட்டுமே ஞானமெனும் கடவுளைக் காண இயலும்.

இதற்கு நம் வாழ்க்கைச் செயல்முறைகள் அறத்தைத் தழுவியதாக இருக்க வேண்டும். அறமற்றவற்றைத் தவிர்க்காமலும், மனதளவில் நாம் அமைதியாக இல்லாமலும் நம்மால் ஆன்மிக ஞானத்தைப் பெற முடியாது. நம்மிடம் இயல்பாக உள்ள நேர்மைக்குணம் மூலம் அனைத்துத் தீமைகளையும் களைந்தொழிக்கவேண்டும்.

இத்தகைய உண்மைகளைக் கண்ட ஞானியான ஓர் ஆசிரியர், அதனைப் பெறும் ஆசையுள்ள மற்றொரு மனிதருக்கு உதவக்கூடும். தன்னகத்தே அணையாத ஜோதியைக் கொண்டவர்களால் மட்டுமே மற்றவர்களிடம் ஜோதியைத் தூண்டிவிட முடியும். உண்மையையும் பாரம்பரியத்தையும் போற்றுவவர் மட்டுமே சரியான ஆசிரியராக இருக்க முடியும்.

ஆசிரியர் அளிக்கும் கல்விக்கு ஒருமுகப்பட்ட கவனம், மனச்சிதறல் இல்லாத முயற்சி ஆகியவை அவசியம் என்று முண்டக உபநிஷதம் கூறுகிறது. நமது அனைத்து சக்திகளையும் ஒருங்கிணைத்து ஓர் ஒழுங்குமுறைக் கட்டுப்பாடுடன் பயிற்சியளிக்க, மனம், இதயம், உறுதி ஆகியவற்றில் மாற்றம் தேவை.

ஆன்மிக முயற்சிகளை மேற்கொள்பவர் தீமைகளைக் களைந்தாலொழிய சுதந்திரத்தைப் பெறவியலாது. கடோபநிஷதம் 1.2.2-3 மந்திரங்களுக்கான வியாக்கியானத்தில் ஸ்ரீராமானுஜர், ‘நாளுக்கு நாள் மெருகேற்றி உன்னதத்தைத் தரக்கூடிய தியானத்தை மேற்கொள்ளும் ஒரு பக்தன், தன்னுடைய அனைத்து

விதத் தீமைகளையும் களைந்தாலொழிய, அதனைப் பெற முடியாது’ என்று கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏனெனில், வேதங்கள் ஒழுக்கக் குறைவானவர்களைத் தூய்மைப்படுத்துவ தில்லை. நம்முடைய உடல் மற்றும் மனத்தை நமது சுயநலமான விருப்பு வெறுப்புகளிலிருந்து நாமே விடுவித்துக்

சாக்ரடீஸ்

சிந்தனைகள்

இன்றியமையாதது. அக்கல்வி வெறும் புத்தகங்களின் மூலம் பெறுவதல்ல, அனுபவத்தால் பெறவேண்டியது. நீச்சலைப் பற்றிப் பேசுவதால் மட்டுமே நீச்சலைக் கற்க இயலாதது போல் புத்தக அறிவினால் மட்டுமே ஆன்மிக வாழ்க்கையை முழுமை செய்ய இயலாது.

வெறும் பண்டிதர்கள் மற்றும் தன்னையறிந்தவர்களைப் பற்றி, ‘ஞானம் நமக்குள் சுயமாகத் தோன்றி, அனைத்தையும் கடந்து, தன்னுணர்வுடன் பெறவேண்டியதாகும். அன்றி எப்பொருளையும் பற்றிய பொய்யான ஞானமானது, தன் கண்கள் வழியே என்றைக்குமே காணாத ஒளியைப் பற்றிய ஞானத்தை, ஒரு குருடன் பெற்றிருப்பதைப் போன்றது’ என சாந்தோக்ய உபநிஷதம் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது.

இலக்குகளை மாற்றாதே; உன் செயல் திட்டங்களை மாற்று. - கன்ஃபூஷியஸ்

கொள்ளாதவரையில், வேதங்கள் கூறும் பரம்பொருளை நம்மிடத்தில் வெளிப்படுத்த முடியாது. அதற்கு நமது புறத்தோற்ற முயற்சி களைவிட, அகத்தைத் தூய்மையாக்குவதே அவசியம். வேதங்கள் கூறும் பொருள் அறியாமல் செய்யப்படும் ஆன்மிகச் செயல்கள், பயனற்றவை மட்டுமல்ல ஆபத்தானவையும்கூட.

எல்லாவற்றிற்கும் ஒவ்வொருவருடைய கர்மவினை காரணமாகிறது. அது தனிமனிதனுக்கு அப்பாற்பட்டு இயங்குவதல்ல. அவரவருடைய நீதிபதி அவரவருக்குள்ளே தான் இருக்கிறார், வெளியிலில்லை. நமது நற்செயல்கள் மூலம் வெற்றிகளும், தீய செயல்கள் மூலம் தண்டனை களும், அந்தந்தக் கர்மவினைகள் காலத்திற்கேற்றபடி நம்முள்ளே மலர்வது இதைப் புலப்படுத்துகிறது.

நீதிபதியாகிய அந்தக் கடவுள் சட்டமும், அன்புமாக இருக்கிறார். இதையே செயின்ட் பால், '....ஆகவே, நீங்கள் கடவுளின் நற்குணத்தையும், அவரது தண்டிக்கும் தன்மையையும் அறிக' என்றார். (ரோமன்ஸ் 11.22.)

இந்த நன்மை தரும் பரிசாக, நாம் நன்மையில் வளரும் வாய்ப்பைக் கூற லாம். தூய இதயத்துடன் வளர்வதற்கான பலன், பேருண்மையைப் பற்றிய தெளிந்த ஞானத்தைப் பெறுவதாகும். இந்த ஞானமே முக்தியைத் தரும்.

இத்தகைய ஞானத்தைப் பெற்ற ஞானி தசைகளுக்குள் வாழ்கிறானேயன்றி, தசைகளை நாடி வாழ்வதில்லை. அவன் அனைத்து உயிர்களைத் தன்னிலும், தன்னில் அனைத்து உயிர்களையும் காணுவதாக உபநிஷதங்கள் மீண்டும் மீண்டும் நமக்கு வலியுறுத்துகின்றன.

ஆகவே உபநிஷதங்கள் நம்மை உயர்வழியில் செலுத்தி, நமது மனங்கள் மற்றும் இதயங்களை அழிவில்லாப் பரம்பொருளின் உண்மையை அறிய வழி நடத்தி, மெதுவாக நம்மை நம்மிலிருந்தே விலக்கி உண்மையான ஆன்மிக மதத்தில் செலுத்துகின்றன.

கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஒரு கிறிஸ்தவ அறிஞரின் கூற்று இந்தக் கருத்தை ஒத்திருக் கிறது. 'நம்மிடையே கல்வியறிவற்ற வர்களும், கைவினைஞர்களும், வயதான பெண்மணிகளும் இருப்பதை நீங்கள் காணலாம். அவர்களால் நமது மதக்கோட்பாடுகளின்

பயனைச் சொற்களால் எடுத்துக்கூற இயலாவிட்டா லும், அவர்களது செயல்பாடுகள் அவற்றின் உண்மையிலிருந்து தோன்றுவதைப் பறைசாற்றும்; அவர்கள் மேடைப் பேச்சுக்களுக்குத் தயார் செய்வதில்லை, ஆனால் நற்செயல்களைப் பலரறியச் செய்கிறார்கள்; அவர்களை அடித்தால் பதிலடி தருவதில்லை; அவர்களது உடமையைத் திருடினால் சட்டத்தின் உதவியை நாடுவதில்லை; தன்னிடம் உள்ளதை யாராவது கேட்டால் கொடுத்து விடுகிறார்கள்; தம் சுற்றத்தினரிடம் அன்பு செலுத்தி அவர்களைத் தாமாகவே பாவிக்கிறார்கள்.'

உபநிஷதங்கள் மூலம் சிறந்த சிந்தனைகளை உலகத்திற்கு அளித்த நமது பாரத தேசத்தில், அனைத்து மதங் களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒருங்கிணைந்து வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அனைத்து மத வழிமுறைகளையும் அனைவரும் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்கே மத வாழ்க்கையில் முக்கிய நற்குணமாக இருந்து வந்துள்ளது.

மக்கள் அனைவரும் தத்தம் ஆன்மிக வழிகளைப் பின்பற்றத் தேவையான சூழ்நிலையை அரசர்களும் அளித்திருக்கின்றனர். இந்த உண்மையை, ஒரு சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த, விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் மகத்தான அரசர் கிருஷ்ணதேவராயரைப் பற்றி பர்தோலா என்ற மேல்நாட்டு அறிஞரின் அறிக்கையே சான்றாக அமைகிறது.

'எந்த ஒரு மனிதரும் இங்கு வரலாம், செல்லலாம். அவர் கிறிஸ்துவர், யூதர், மூர் இனத்தவர் (ஆப்பிரிக்க பழங்குடி முஸ்லிம்) அல்லது ஹிந்து ஆகிய எவராகிலும், (எவருடைய) எந்தவித கோபதாபங்களுக்கும் ஆட்படும் அச்சமின்றி, அவரவரது மத நம்பிக்கையைப் பின்பற்றி வாழ்வதற்கு அரசர் அனுமதி அளிக்கிறார்.' An Advanced History of India by R.C. Majumdar, H.C. Ray Chaudhuri and K. Datta (1946), p. 379.

இத்தகைய பொற்காலம் பாரதத்தில் மீண்டும் அமைந்து, தழைக்க வேண்டும் என்றே டாக்டர் எஸ்.ராதாகிருஷ்ணன் போன்ற சான்றோர்கள் விரும்பியிருப்பார்கள் என்பதில் ஐய மில்லை. அந்த நன்னாள் விரைவில் அமையப் பிரார்த்திப்போம்.

கட்டுரை வடிவம்: எம்.பைரவசுப்பிரமணியம்

(ஆதாரம்: The Principal Upanishads, S. Radhakrishnan, Harper Collins Publishers, 25th Impression 2015.)

கோபுரத்தின் நிழல் தலைகீழாக விழும் கோயில்

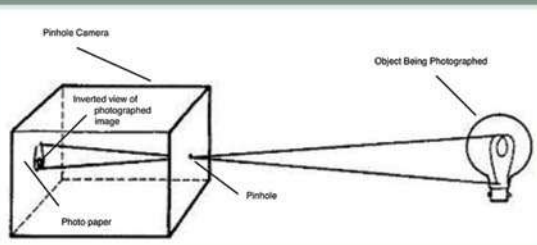
சூர்நாடக மாநிலம், பெல்லாரி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஹம்பி விருபாட்சர் கோயில் இராஜகோபுரத்தின் நிழல் தலைகீழாக திருக்கோயிலின் ஒரு அறையில் விழுவது ஓர் அற்புத கட்டடக் கலையாகும்.

விஜயநகரப் பேரரசின் தலைநகரான ஹம்பியில், துங்கபத்திரை ஆற்றங்கரையில், பெங்களுரிலிருந்து 350 கி.மீ., தொலைவில் உள்ள இக்கோயில் உலகப் பாரம்பரிய களங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. விருபாட்சருக்கு [சிவப் பரம்பொருளுக்கு] அர்ப்பணிக்கப் பட்ட இக்கோயில் ஏழாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. இக்கோயில் இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தனின் மனைவி ராணி லோகமகாதேவியால் கட்டப்பட்டதாகும்.

ராஜகோபுரத்தின் நிழல் கோயிலின் வடமேற்கு மூலையிலுள்ள ஒரு சிறிய அறையில் காணப்படுகிறது. இருப்பினும் நிழல் தலைகீழானது!

விந்தையான இந்நிகழ்வு எவ்வாறு ஏற்படுகிறது?

சாது மண்டபத்தின் முன் உள்ள மேல்விதானத்தில் உள்ள துளை வழியாக ராஜகோபுரத்தின் நிழல் மண்டபத்தில்

வீரமணி வீராசாமி

நுழைந்து, சுவரில் தலைகீழாக விழுகிறது.

சரி, விழும் நிழல் நேராகத்தானே இருக்க வேண்டும்? தலைகீழாக உள்ளதற்கு என்ன காரணம்?

சிறுவயதில் அறிவியல் பாடத்தில் ஊசித் துளை புகைப்படக்கருவி பற்றி (Pin hole camera) படித்திருப்போம்.

அது கண்களில், விழித்திரையில் பிம்பம் தலைகீழாக விழும். அதே தத்துவம் தான் இங்கும் செயல்படுகிறது.

ஒரு பக்கம் சிறிய துளையும் மறுபக்கம் எண்ணெய் தடவிய தாளும் கொண்ட ஒளிபுகாத பெட்டியே ஊசித்துளை புகைப்படக்கருவி (Pin hole camera) ஆகும். எரியும் மெழுகுவர்த்தியில் ஒவ்வொரு புள்ளியிலிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர் அட்டைப்பெட்டியில் உள்ள ஊசித் துளை வழியாகச் சென்று எண்ணெய்த்தாளில் விழுகின்றது. எல்லாப் புள்ளிகளிலிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்கள் ஒரே சமயத்தில் எண்ணெய்த்தாளில் விழுவதால் தலைகீழான பிம்பம் தோன்றுகிறது.

ஒளியின் நேர்கோட்டு இயக்கப் (Rectilinear propagation of light) பண்புதான் மெழுகுவர்த்தியின் தலைகீழ் பிம்பம் உருவாகக் காரணம். ஊசித்துளை புகைப்படக்கருவியில் ஆடி [லென்ஸ்] கிடையாது. ஊசித்துளைதான் ஆடியாகச் செயல்படுகிறது. சோதனையில் எண்ணெய்த்தாள் திரையாகச் செயல்படுகிறது.

எண்ணெய்த்தாளுக்குப் பதிலாக படச்சுருளைப் போட்டு படம் எடுக்கலாம். ஊசித்துளை புகைப்படக் கருவியில் படம் எடுக்கும்போது ஒளி செல்லும் நேரம் (Exposure time) அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த இடத்தில் ஒன்றைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; அதாவது துளை மிகவும் சிறியதாக இருக்க வேண்டும் அப்பொழுதுதான் பிம்பம் தெளிவாகத் தெரியும்; துளை பெரியதாகுமானால் பிம்பம் தெளிவாகத் தெரியாது.

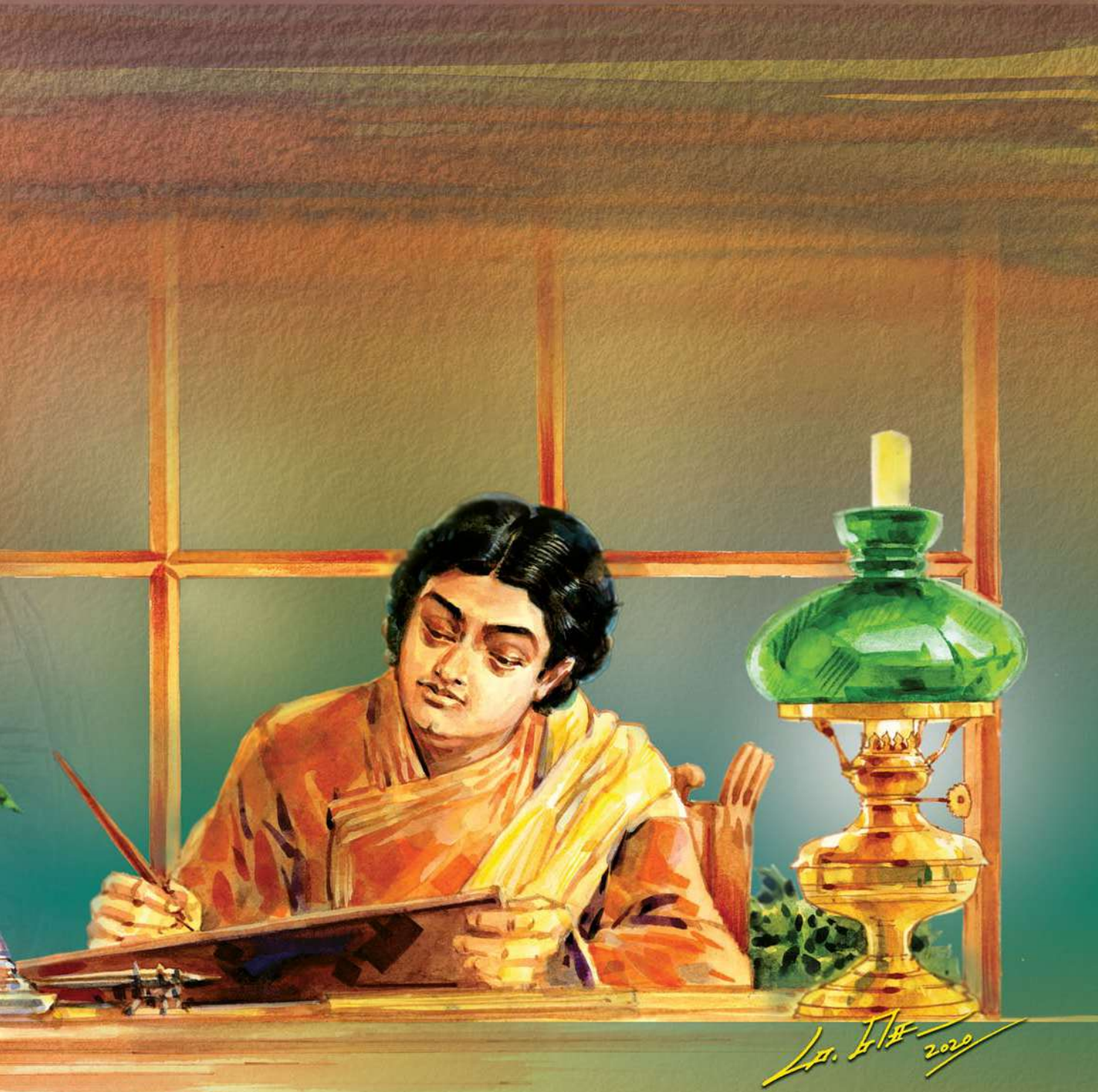
சாது மண்டபத்தின் முன் உள்ள மேல்விதானத்தில் உள்ள துளை வழியாக ராஜகோபுரத்தின் உருவம் சுவரில் விழுகிறது; அந்தத் துளை ஆடியாக செயல்படுவதால் ராஜகோபுரத்தின் பிம்பம் தலைகீழாகத் தெரிகிறது.

எல்லாம் சரி. சாது மண்டபத்தின் முன் உள்ள மேல் விதானத்தில் உள்ள துளை தற்செயலாக உருவானதா? அல்லது திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டதா? வரலாற்று ஆய்வாளர்கள்தான் இதனை விளக்க வேண்டும். ❖

சுதந்திரம் என்பது நாம் விரும்புவதெல்லாம் செய்வதற்கல்ல. ஆனால் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையை ஆற்றுவதற்கான உரிமை. - போப் ஜான் பால்

அலை வீசும் தண்ணீர் கர்மத்தையும், தாமரை பக்தியையும், உதிக்கும்
சூரியன் ஞானத்தையும், சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் பாம்பு யோகத்தையும்,
அதன்மூலம் எழுப்பப்பட்ட குண்டலினி ஆற்றலையும், அன்னம்
இறைவனையும் குறிக்கிறது. கர்மம், ஞானம், பக்தி, யோகம் ஆகிய நான்கு
யோகங்களின் இணைப்பால் இறைகாட்சியைப் பெறலாம் என்பது இந்தச்
சின்னத்தின் திரண்ட கருத்து ஆகும்.

தசரத மஹாராஜாவுக்கு நான்கு மகன்கள் பிறந்தார்கள். நால்வரும் பேரறிவு, ஞானம், அடக்கம், அன்பு ஆகியவை கொண்டவர்களாகவும் பெற்றோரிடத்தில் பெருமதிப்பு வைத்தவர்களாகவும் வில்வித்தையில் பயிற்சி மிக்கவர்களாகவும் வளர்ந்தார்கள்.

ஆக, வளர்பருவத்திலேயே ராமருடைய வில் சிறப்படைந்து விடுகிறது. விச்வாமித்திரரோடு ராமர் செல்கையில், இந்த வில்லுக்குச் சிறப்பு கூடுகிறது.

ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும் அருகழைத்த தசரதச் சக்கரவர்த்தி மகனை உச்சிமோந்து வாழ்த்திவிட்டு விச்வாமித்திரரிடம் ஒப்படைக்கிறார்.

ராஜா தசரதஸ்ததா ததௌ குஷிகபுத்ராய ஸுப்ரீதௌ அந்தர் ஆத்மனா - (காதியின் மகனும்) குஷிக வம்சத்தைச் சேர்ந்தவரான (விச்வாமித்திரரிடம்) உள்மனக் குதூகலத்தோடு ராஜாவான தசரதர் (தன் மகனை ஒப்படைத்தார்).

விச்வாமித்திரரின் பின்னே ராமர் நடந்த அழகை வால்மீகி முனிவர் விவரிக்கிறார்.

விச்வாமித்ரோ யயாவக்ரே ததோ ராமோ மஹாயசா: காபகஷுத்ரோ தன்வீ - விச்வாமித்திரர் முன் நடக்க, அவருக்குப் பின் பக்கவாட்டுக் கேசச் சுருள்கள் அசைய, கையில் வில்லோடு ராமர் நடந்தார்.

ராமரும் லக்ஷ்மணரும் விச்வாமித்திரரோடு சென்றார்கள். இவ்வாறு செல்கையில் இருவரும் அவரவரின் கையில் வில்லேந்தியிருந்தனர். இரு பக்கத் தோள் களிலும் பக்கத்திற்கு ஒன்றாக அம்புறாத்தூணிகளைத் தாங்கியிருந்தனர். இதனால், இரு சகோதரர்களையும் கண்டபோது முத்தலை நாகங்கள் இரண்டு கம்பீரமாக நடந்து செல்வது போன்றிருந்தது.

ஆசானோடு செல்கையில் அமைதியாகத் தென்படுகிற ராம தனுசின் மாட்சியைத் தடகை வதத்தின்போது காண்கிறோம்.

அரக்கியான அவள் கல்மழை பொழிகிறாள்; காகுத்த ராமரோ, அம்பு மழையால் அதனைத் தடுக்கிறார். அவளின் காதுகளையும் மூக்கையும் அம்புகளால் லக்ஷ்மணன் துளைக்க, எந்த வடிவத்தையும் நினைத்த மாத்திரத்தில் எடுக்கக்கூடிய வல்லமை பெற்ற அவள், சகோதரர்களின் கண்களிலிருந்து மறைந்து போகிறாள்.

சுற்றிலும் கல்மழை பொழிந்து கொண்டிருக்க, இலக்கினைக் கண்ணால் பார்க்காமல் அதன் ஒலியைக் கொண்டே அம்பு எய்ய வல்ல ராமர், அவளின் திசையறிந்து அம்புகளை எய்தார். ஆத்திரத்தோடு அவள் ராமரை நோக்கி ஓடிவர, தம்முடைய அம்பால் ராமர் அவளைத் துளைக்க, அவள் மாண்டு வீழ்ந்தாள்.

வால்மீகியின் இந்தக் காட்சியை, மேலும் ராமபாணத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் கம்பநாட்டாழ்வார் படைக்கிறார்:

சொல் ஓக்கும் கடிய வேகச் சுடு சரம், கரிய செம்மல்,

அல் ஓக்கும் நிறத்தினாள்மேல் விடுதலும், வயிரக் குன்றக்

கல் ஓக்கும் நெஞ்சில் தங்காது, அப்புறம் சுழன்று, கல்லாப்

புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள் என, போயிற்று அன்றே.

ராமவில்லிலிருந்து புறப்பட்ட ராமபாணம் எவ்வாறு

ஸ்ரீராமரின் கோதண்டம்

பாய்ந்தது? வேகமாகப் பாய்ந்தது; வலுவோடும் பாய்ந்தது. ஒருவர் கோபமாக இருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவருடைய வாயிலிருந்து சினச் சொல் ஒன்று வருமேயானால், அது வேகமாக வரும்; வெப்பத்தோடு வரும்; கடுமையாகவும் வரும். அத்தகைய சினச் சொல்லைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதாவது அனுபவம் இருக்கும். சினத்தில் கூறிவிட்ட சொல்லை, அந்தச் சொல் வாயிலிருந்து வெளியில் வந்து விழுவதற்குள்ளாகவே, ஏன் சொன்னோம் என்று எண்ணியிருப்போம்.

ஆனாலும், கட்டுப்படுத்த முடியாத வேகத்தில் அந்தச் சொல் வந்துவிடும். வேகமாகவும் வெப்பமாகவும் வருகிற

அப்படிப்பட்ட சினச் சொல்லைப் போல், வேகத்தோடும் வலுவோடும் ராமபாணம் தாடகையின்மீது பாய்ந்தது. கன்னங்கரிய மலைபோல் தோற்றம் தந்த அவருடைய கல் போன்ற நெஞ்சைத் துளைத்துக் கொண்டு அந்த அம்பு சென்றது. இவ்வளவு வேகமான அம்பை எய்யக்கூடிய வில்லாக ராமரின் வில் திகழ்ந்தது.

தாடகை வதத்திற்குப் பின்னர், விச்வாமித்திரரின் வேள்வியை அழிக்க முற்பட்ட அவளது மகனான சுபாஹு என்பவனையும் ராமபாணம் துளைத்தது.

இதன் பின்னர், ராம வில்லின் மாட்சியைக் காட்டு வாழ்க்கையின்போது காண்கிறோம். சூர்ப்பணகையால் தூண்டப்பட்டு, அவருக்கும் ராவணனுக்கும் சகோதரனான கரன் என்பவன் ராமரோடு போருக்கு வந்தான். மிகவும் உக்கிரமான போர் நிகழ்ந்தது. கரனுடைய மற்றொரு சகோதரனான துஷணன் என்பவனையும் மூன்று தலைகள் கொண்ட திரிசிரா என்பவனையும் உடனிருந்த பதினான்காயிரம் அரக்க வீரர்களையும் தனி ஒருவராகவே ராமர் அழித்தார்.

ராமருக்கும் கரனுக்கும் மிகக் கடுமையான போர் நடந்தது. பெருவீரனான கரன், வலுவோடும் திறனோடும் சண்டையிட்டான். சிறும் பாம்புகள் போன்ற நாராச அம்புகளையும் கொடுமையான நாளிக அம்புகளையும் அதிகூர்மையான விகர்ணி அம்புகளையும் கரன் எய்தான். வானம் வரை தோன்றிய புகை மூட்டத்தில், பலவகையான அம்புகளால் சூழப்பட்டு நின்ற ராமரைப் பார்த்த கரன், அவர் களைத்துவிட்டார் என்று கருதினான். தன்னுடைய போர்வலிமை அத்தனையையும் ஒன்றுதிரட்டி, ராமர் கையிலிருந்த வில்லை இரண்டாகப் பிளந்துவிட்டான்.

ததா அஸ்ய சசரம் சாபம் முஷ்டிதேஷே மஹாத்மன: கரஸ் சிச்சேத ராமஸ்ய தர்ஷயன் ஹஸ்தலாகவம் - கைத்திறனைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தி, ராமருடைய கைமுட்டிக்கு அருகில் (அவருடைய) வில்லைப் பிளந்தான்.

இன்னொரு ஏழு அம்புகளை எய்த கரன், அவற்றைக் கொண்டு ராமருடைய போர்க் கவசத்தையும் பிளந்தான். தீக்கொழுந்துபோல் நின்ற ராமர் மற்றொரு வில்லை எடுத்தார்.

ததோ கம்பீர நிர்ஹராதம் ராம: சத்ரு நிபர்ஹண: சகார அந்தாய ஸ ரிபோ: ஸஜ்யம் அன்யம் மஹத் தனு: - பகைவர்களை முற்றுமாக அழிக்கக்கூடிய அந்த ராமர், மற்றுமொரு பெரிய வில்லில் நாண் கயிறு கட்டினார்.

ஸு மஹத் வைஷ்ணவம் யத் அதி ஸ்ருஷ்டம் மஹர்ஷிணா வரம் தத் தனு: உத்யம்ய கரம் ஸம் அபி தாவத- வி ஷ் ணு உடையதும் மாமுனிவரால் அருளப் பெற்றதுமான அந்தப் பெரிய வில்லைத் தூக்கிக் கொண்டு கரனை நோக்கிப் பாய்ந்தார்.

இந்த விஷ்ணு தனுசு கொண்டு, பெருவலு பொருந்திய அம்பினை நானேற்றி கரனை ராமர் அழித்தார்.

மேலே காட்டப்பட்டுள்ள இந்த நிகழ்ச்சியை அறியும்போது, ஏற்கெனவே ராமர் கையிலிருந்த வில், உடைந்து பயன்றுக் கீழே விழுந்தது என்பதையும், விஷ்ணு தனுசானது இப்போது உதவியது என்பதையும் புரிந்து கொள்கிறோம்.

அகத்தியர் ராமரிடத்தில் கொடுத்ததாக வால்மீகி ராமாயணம் காட்டுகிற அந்த விஷ்ணு தனுசு, எங்கேயிருந்து வந்தது? எப்படி அகத்தியரை அடைந்தது?

இதுபற்றிய தகவல், நமக்கெல்லாம் முன்னரே தெரிந்ததுதான் - இருந்தாலும் நினைவுபடுத்திக் கொள்வோமா? மிதிவையில் ராமருக்கும் சீதைக்கும் திருமணம் நடந்தேறி, அனைவரும் அயோத்தி திரும்பினர். அவ்வாறு திரும்புகையில், வழியில் வந்து தடுத்தார் பரசுராமர். திருமணத்திற்கு முன்பாக சிவதனுசை ராமர் முறித்த நிகழ்வை நினைவுபடுத்தினார்.

“பலகாலம் பூஜையில் வைக்கப்பட்டு, அர்க்யம் அளிக்கப்பெற்று, அதனால் ஏறத்தாழ இற்றுப் போயிருந்த சிவதனுசு அது; அதனை வளைப்பதோ, வளைப்பின்போது அது முறிந்துபோனதோ வியப்புக்கு ஒன்றுமில்லை; ஆனால் மெருகும் மிளிர்வுமாகத் தம்முடைய கையில் இருக்கும் விஷ்ணு தனுசை நானேற்ற முடியுமா?” என்று ராமரிடம் வினா தொடுத்தார் பரசுராமர். அதை வாங்கி ராமர் நானேற்ற, தம்முடைய தவ வலிமையையும் ஆற்றலையும் அந்த வில்லையும் அளித்து, ஆசி வழங்கி பரசுராமர் விடைபெற்றார்.

ஒன்றை உன்னால் களவு காண முடியுமாயின் அதை உன்னால் செய்யவும் முடியும். - வால்ட் டிஸ்னி

பரசுராமர் அப்போது அளித்த வில்தான் வைஷ்ணவம் என்னும் விஷ்ணு தனுசு.

பரசுராமர் அப்போது கொடுத்த வில் எங்கே போயிற்று? வால்மீகி முனிவர் அதையும் விளக்குகிறார்.

கதே ராமே ப்ரசாந்த ஆத்மா ராமோ தாசரதி: தனுஹு: வாருணாய அப்ரமேயாய ததௌ ஹஸ்தே மஹாயசா:

- (ஜமதக்னி) ராமர் (புறப்பட்டுப்) போக, உள்ளத்தில் சாந்தம் நிறைந்த தசரத ராமர் அந்த மகத்தான வில்லினை வருணனிடம் ஒப்படைத்தார்.

விஷ்ணு வில்லினை வருணனிடம் ராமர் ஒப்படைத்தார் என்பதற்கான சூழலை மிகுந்த நயத்தோடு வால்மீகி முனிவர் காட்டுகிறார். பரசுராமர் புறப்பட்டுப் போன வேளையில் மாலை மங்கிவிட்டது. கருக்கல் வரத் தொடங்கிய அந்த நிலையில் மழைக் கடவுளான வருணன் எட்டிப் பார்க்க அவனிடம் வில்லினை ராமர் கொடுத்துவிட்டார்.

இவ்வாறு விஷ்ணு வில்லைப் பெற்றுக் கொண்ட வருணன் தக்க தருணத்தில் ராமரிடம் அதைக் கொடுத்துவிடும்படி அகத்தியரிடம் தந்தான். வனவாச காலத்தில் தமது ஆச்ரமத்திற்கு வந்த ராமரிடம் அகத்தியர் அதனைக் கொடுத்தார். இப்படியாகத்தான் விஷ்ணு வில் ராமரிடம் மீண்டும் வந்து சேர்ந்தது.

இதே தகவலைச் சற்றே வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார் கம்பர். பரசுராமர் புறப்பட்டுப் போகிறார். தந்தையை வணங்கி ராமர் எழ மகனை உச்சி மோந்து தசரதர் பாராட்டுகிறார். பின்னர், வானிலிருந்து தேவர்கள் வாழ்த்த அவர்களுள் வருணனிடம் வில்லை ராமர் கொடுத்தாராம்.

பூ மழை பொழிந்தனர் புகுந்த தேவருள் வாம வேல் வருணனை, 'மான வெஞ்சிலை சேமி' என்று உதவி, தன் சேனை ஆர்த்து எழ நாம நீர் அயோத்தி மா நகரம் நண்ணினான்

- பெருமையும் கடினத்தன்மையும் கொண்ட அந்த (விஷ்ணு) வில்லை வருணனிடம் கொடுத்து விட்டு மக்கள் கூட்டம் ஆர்ப்பரிக்க அயோத்திக்குச் சென்றார் ராமர்.

இது வரைக்கும் வால்மீகியின் தகவலும் கம்பரின் தகவலும் ஒன்றேபோன்றுதான் உள்ளன.

மீண்டும் இந்த வில் ராமர் கையில் வந்து சேர்வதில்தான் வேறுபாடு இருக்கிறது.

தம்முடைய ஆச்ரமத்திற்கு வந்த ராமருக்கு ஏதேதோ படைக்கலங்களைத்

தருகிறார் அகத்தியர்; ஆனால், விஷ்ணு தனுசை அவர் கொடுக்கவில்லை (ஏனெனில், வருணன் அவரிடத்தில் அதைத் தரவில்லை).

அப்படியானால்....? கரனுக்கும் ராமருக்கும் போர் நடக்கிறது. அந்த நிலையில் கரன் ராமர் கைவில்லைச் சிதைத்து விடுகிறான்.

தொடுத்து நின்று உயர் தோள் உற வாங்கினான்; பிடித்த திண் சிலை, பேர் அகல் கானிடை

இடிப்பின் ஓசை பட, கடிது இற்றதே

- ராமர் கையில் பிடித்திருந்த வில் கரனால் சிதைக்கப்பட்டு பேரொலி எழுந்தது; பேரொலியுடன் அந்த வில் இற்றது.

கண்டு நின்று கருத்து உணர்ந்தான் என, அண்டர்நாதன் தடக் கையில், அத் துணை, பண்டு போர் மழுவாளியைப் பண்பினால் கொண்ட வில்லை, வருணன் கொடுத்தனன்

- வில் கையில் இல்லை என ராமர் நிற்க ராமரின் கருத்தை உணர்ந்த வருணன் ஏற்கெனவே தன்னிடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அந்த (விஷ்ணு) வில்லை ராமரிடம் கொடுத்தான்.

ஆக, தன்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட விஷ்ணு தனுசை வருணன் நேரடியாக ராமரிடம் தருகிறான்.

வால்மீகி ராமாயணம் காட்டும் வகையிலும் சரி, கம்ப ராமாயணம் காட்டும் வகையிலும் சரி, பரசுராமரிடமிருந்து பெறப்பட்ட விஷ்ணு வில், வருணனிடம் கொடுக்கப்பட்டுப் பின்னர் கரனோடு போர் நடந்த காலத்தில் ராமரிடம் மீண்டும் சேர்கிறது.

ஜனக மன்னரிடம் இருந்த சிவ தனுசை நானேற்றும் முகத்தான் முறித்த பெருமையும் பரசுராமரிடம் இருந்த விஷ்ணு தனுசை நானேற்றித் தொடர்ந்து பயன்படுத்திய பெருமையும் ராமரையே சேர்கிறது.

பொதுவாக, ராமருடைய வில்லுக்குக் கோதண்டம் என்னும் பெயர் பயன்படுத்தப் படுகிறது. இதனாலேயே ராமருக்குக்கூட 'கோதண்டராமர்' என்றே பெயர் வழங்குகிறது. 'ராமா கோதண்ட ராமா கல்யாண ராமா' என்றே தியாகையர் பாடுகிறார். 'கோதண்ட ராமா கோடியர்க்க ராமா' என்று பாடுகிறார் பத்ராசல ராமதாசர்.

கோதண்டத்தின் பெருமை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உயர்வானது, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அதன் காருண்யமும் ஆழமானதாகும்.

கோதண்டத்தின் காருண்யத்தைத் தொடர்ந்து அடுத்த இதழில் காணலாமா? ❖

டாக்டர் கதா சேஷ்யன்

புதியதாக தொடங்கப்பட்ட அந்த மடத்தின் கோயில் வளாகத்தில் ஒரு கோ பூஜை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்போது வெளியே சுமார் 10 பசுக்கள் தமது கன்றுகளுடன் அந்த கோ மாதா விற்குப் பூஜை முடியும் வரை பார்வையாளர்களாக கலந்து கொண்டிருந்தன.

எந்த மடத்தின் துவக்க விழா என்கே நடந்தது?

ஸ்ரீவிநாயக சதுர்த்தி நன்னாளான 22.8.2020 அன்று உலகளாவிய ராமகிருஷ்ண மடம் மற்றும் மிஷனின் 214-வது கிளையானது தஞ்சாவூர், சிவாஜி நகரில் இறைவன் திருவருள் துணையோடு தொடங்கப்பட்டது.

அன்று காலை வேளையில் கணபதி ஹோமம், வாஸ்து சாந்தி, நவகிரக ஹோமம், கோ பூஜை போன்றவை நிறைவுற்றதும் பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி மற்றும் சுவாமி

ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் தலைவரான ஸ்ரீமத் சுவாமி ஸ்மரணானந்தஜி மகராஜ் தஞ்சையில் புதிய மடம் தொடங்குவது குறித்து தமது அருளாசிகளை முன்பே அனுப்பியிருந்தார்.

அன்று மாலையில் விவசாயிகளுக்குப் பாரம்பரிய நெல்விதை வழங்கும் விழா நடந்தது. இதில் தஞ்சை மடத்தின் புதிய தலைவர் சுவாமி விழர்த்தானந்தர் தலைமை வகித்தார். தஞ்சை விவசாயிகளின் சார்பில் சித்தர் மற்றும் ரங்கராஜன் உரையாற்றினர். இதைத் தொடர்ந்து விவசாயிகளுக்கு சேலம் ராமகிருஷ்ண மிஷனின் தலைவர் சுவாமி யதாத்மானந்தர் பாரம்பரிய நெல் விதைகளை வழங்கினார்.

மாலை ஆரதிக்குப் பிறகு திருவிளக்குப் பூஜை, கோவிந்தபுரம் பாலாஜி பாகவதர் உபந்நியாசம் போன்றவை இந்த வைபவத்திற்கு மேலும் மெருகூட்டின.

தஞ்சை புன்னைநல்லூர் மாரியம்மன் கோயிலுக்கு அருகே,

தஞ்சைத் தரணியில் ராமகிருஷ்ண மடம்

விவேகானந்தர் திருவருவப் படங்களுடன் மடத்தின் துறவிகள் நாமசங்கீர்த்தனம், மேளதாளத்துடன் கோயிலை வலம் வந்தனர்.

யாக சாலையில் பூர்ணாஹுதியைத் தொடர்ந்து பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் கோயில் விமானத்திற்குப் புனித நீர் ஊற்றி மகாகும்பாபிஷேகம் நடந்தேறியது.

அப்போது கோயில் முகப்பிலுள்ள ஸ்ரீசெல்வ விநாயகர் மற்றும் வீர ஆஞ்சநேயர் சந்நிதிகளிலும் கும்பாபிஷேகம் நடந்தது. தொடர்ந்து கோயிலில் சிறப்புப் பூஜை, ஹோமம், தேவி மாஹாத்மியம், விஷ்ணு சஹஸ்ரநாம பாராயணம், பஜனை நிகழ்ச்சிகள் உள்ளிட்ட யாவும் சிறப்பாக நடந்தன.

சிறப்பு ஹோமம் நிறைவுற்ற தருணத்தில் ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் துணைத் தலைவர்களுள் ஒருவரான ஸ்ரீமத் சுவாமி கௌதமானந்தஜி மகராஜ் இணைய தளம் மூலம் மடத்தைத் துவக்கி வைத்து அருளாசி வழங்கினார்.

கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விவேகானந்தா சேவா அறக்கட்டளை மக்களுக்கு பல வகையில் தொண்டாற்றி வருகிறது. இதனை நிறுவி தொடர்ந்து நடத்தி வருபவர் ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர் இந்திரா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அங்கு ஏழை எளிய மாணவ மாணவியருக்கு இலவச கல்வி, மங்கையருக்குத் தொழிற்பயிற்சி, மருத்துவமனை உள்ளிட்ட பல பணிகள் யாவும் செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்த சேவா சங்கமே தற்போது ராமகிருஷ்ண மடம் மற்றும் மிஷனின் கிளையாக அங்கீகரிக்கப் பட்டு தஞ்சை நகரில் ஒரு புதிய மடமாக உருவெடுத்துள்ளது.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் திருவருளால் இந்த மடம் மற்றும் அதன் பணிகள் மென்மேலும் விரிவடைந்து கொண்டே செல்லும் என்பது திண்ணம். ❖

நூல் அறிமுகம்

❑ இதிகாசங்களைப் பற்றிய புதிர்களும் புரிதல்களும்

புதுமொழியைக் கற்பது போன்று இதிகாசத்தி

லுள்ள ஆழமான கருத்துகள் இடம் பெற்றுள்ளன. பக்கம் 104 - விலை ரூ.80/-

ஆசிரியர்: S.கணபதி ராவ்

❑ திருவாசகத்தில் உன்னதமான உவமைகள்

திரும்பத்திர உவமைகளை ஒப்புமைக்கு எடுத்தாண்டு சிறப்பாக படைக்கப்பட்ட நூல். பக்கம் - 120 - விலை ரூ.80/-.

ஆசிரியர்: முனைவர் ப.சி.இரத்தினம்

❑ கபிலரின் அருமையான குறிஞ்சிப் பாடல்களும் எளிமையான விளக்கங்களும்

பக்கம் - 268 - விலை ரூ.200/-.

ஆசிரியர்: கவிஞர் சி. விநாயகமூர்த்தி

மேற்கண்ட மூன்று நூல்களும் கிடைக்குமிடம்: மணிமேகலைப் பிரசுரம், 7, தனிகாசலம் சாலை, தி.நகர், சென்னை - 17, ☎ : 2434 2926.

❑ ஸ்ரீ சிவ மகாபுராணம்

பக்கம் - 204 - விலை ரூ.190/-.

ஆசிரியர்: வேணுசீனிவாசன்

❑ அணுவில் சிவநடனம்

உலகின் அசைவுகள் ஒவ்வொன்றும் இறைவனின் தாண்டவம் என்பதை உணர்த்தும் நூல். பக்கம் 122 - விலை ரூ.100/-.

ஆசிரியர்: புலவர் சி.எஸ். முருகேசன்

❑ தமிழக மாவட்டங்களின் வரலாறு

தமிழகத்தின் அனைத்து மாவட்ட பகுதிகளையும் விரிவாக எடுத்துக்கூறும் நூல். பக்கம் - 208 - விலை ரூ.200/-.

ஆசிரியர்: குன்றில்குமார்

❑ கோடி புண்ணியம் தரும் கோ பூஜை

கோ பூஜையின் மகிமைகள், அதனால் பெறும் ஐஸ்வர்யங்களைப் பற்றிய நூல். பக்கம் - 108 - விலை ரூ.100/-.

ஆசிரியர்: ஸ்ரீபரத்வாஜ் ஸ்வாமிகள்

❑ சகலவினை தீர்க்கும் சப்தகன்னியர்

கன்னி வழிபாடு ஆழமாக வேரூன்றிய ஒன்று. சப்த கன்னியர், கோயில்கள், வழிபாடு என்ற பல அம்சங்களை விளக்கும் நூல். பக்கம் 176 - விலை ரூ.170/-.

ஆசிரியர்: வேணுசீனிவாசன்

❑ பெரிய புராண ஆராய்ச்சி

பெரியபுராணம் ஒரு பெரிய சரித்திர நூல் என்பதை ஆய்வுகளோடு விளக்கும் நூல். பக்கம் 300 - விலை ரூ.300/-.

ஆசிரியர்: டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்

❑ சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அருளிச் செய்த

திருக்கைலாய ஞான உலா (உரை விளக்கம்)

பக்கம் 72 - விலை ரூ. 30/-.

ஆசிரியர்: புலவர் அடியன் மணிவாசகன்

❑ கலைமகள் வழிபாடு

சரஸ்வதி அந்தாதி, சகலகலாவல்லி மாலை உரை விளக்கம். பக்கம் 56 - விலை ரூ.20/-.

ஆசிரியர்: புலவர். அடியன் மணிவாசகன்

❑ பக்தர்களின் வாழ்வில் மகா பெரியவா

காஞ்சிப் பெரியவரின் அனுக்கிரகத்தைப் போற்றும் நூல். பக்கம் - 112 - விலை ரூ.100/-.

ஆசிரியர்: வி.ராமசுந்தரம்

மேற்கண்ட ஒன்பது நூல்களும் கிடைக்குமிடம்: சங்கர் பதிப்பகம், 15/21, டீச்சர்ஸ் கிள்டு காலனி, 2-வது தெரு, இராஜாஜி நகர் விரிவு, வில்லிவாக்கம், சென்னை - 600 049, ☎ : 2650 2086.

❑ சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் உரையும்

சிவஞான போதத்தின் வருத்தி உரையான சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்தின் எளிய நடை விளக்கம். பக்கம் 352 - விலை ரூ.350/-

ஆசிரியர்: பொ.முத்தையா பிள்ளை

❑ கந்தபுராணம்

பக்கம் 160 - விலை ரூ.150/-.

ஆசிரியர்: வேணுசீனிவாசன்

மேற்கண்ட இரண்டு நூல்களும் கிடைக்குமிடம்: அழகு பதிப்பகம், 15/21, டீச்சர்ஸ் கிள்டு காலனி, 2-வது தெரு, இராஜாஜி நகர் விரிவு, வில்லிவாக்கம், சென்னை - 600 049, ☎ : 2650 2086. ❖

அளப்பரிய ஆற்றல்...

உலகின் மிகச் சிறிய ஜீவராசியான ஒன்று எனும்பு. அது தன் எடையை விட 8 மடங்கு சுமையைத் தூக்கிச் செல்லுமாம். முடியாத தருணத்தில் 12 மடங்கு சுமையைத் தள்ளிக் கொண்டு செல்லுமாம்.

ஜீவனோ சிறியது; அதன் ஆற்றலோ அளப்பரியது. எங்கிருந்து இத்தகைய ஆற்றல் வந்தது என்று சிந்திக்கையில் எனும்பானது தன் சுமையைச் சுமையாய் நினைக்காமல் ஆர்வத்தோடு செய்வதனால்தான் என்பது தெரிய வருகிறது. இவ்வளவு சின்ன ஜீவனுக்கே இத்தகைய சக்தி இருக்கும்போது அளப்பரிய சக்தி கொண்ட மனிதனுக்கு மட்டும் இல்லாமலா இருக்கும்...?

எந்த வேலையையும் சலிப்பாகச் செய்யாமல் ஈடுபாட்டோடும், மகிழ்ச்சியோடும், அர்ப்பணிப்போடும், ஆனந்தத்தோடும் செய்தால் அது சுமையாய் இருக்காது. சுகமாய் மட்டுமே இருக்கும் என்பதில் எந்த ஐயப்பாடும் இல்லை.

- ஓர் அறிஞர்

புலவர்களின் வாழ்வில் சுவையான நிகழ்வுகள்

யானை இடறினால்

நொண்டிக் கொண்டே வந்தான் ஒருவன். அதைக் கண்ட தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர் முதல் நாள் எல்லாம் நன்றாக நடந்துகொண்டு இருந்தவன் இப்போது நொண்டுவதன் காரணம் என்னவென்று கேட்டார்.

அவன், “என் காலை ஒரு யானை இடறி விட்டது. அதனால் நொண்டுகிறேன்” என்றான்.

“யானை இடறினால் என்ன? பத்துரதன் புத்திரனின் மித்திரனின் சத்துருவின் பத்தினியின் கால் வாங்கித் தேய்த்தால் அது சரியாகிவிடுமே” என்றார் புலவர்.

இந்த விந்தையான உரையாடலைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. திகைப்பாகவும் இருந்தது. விளக்கம் கேட்டதற்குப் புலவர் பதில் சொன்னார்.

“நானோ ஒரு புலவன். என்னிடமே அச்சிறுவன் சிலேடை பேசுகிறான். அவன் காலில் நெருஞ்சிமுள் குத்திவிட்டது. யானைக்கு நெருஞ்சி என்ற சொல்லும் உண்டு. பத்துரதன் என்றால் தசரதன். அவன் மகன் ராமன். அவனுடைய நண்பன் சகீர்வன். விரோதி அவன் அண்ணன் வாலி. வாலியின் மனைவி தாரை. ‘தாரை’ என்ற வார்த்தையில் உள்ள காலை (n) எடுத்தால் அது ‘தரை’ ஆகிறதல்லவா! முள் தைத்த காலைத் தரையில் தேய்த்தால் சரியாகிவிடும் என்றேன். சரிதானே!”

எனக்கு ஏன் வெட்கம்?

குலோத்துங்க சோழனின் அவைப் புலவர் கம்பர். அவருடைய பெருமையைக் குலைக்க எண்ணி மற்ற புலவர்கள் அரண்மனைத் தாசியான பொன்னி என்பவளுக்குக் கம்பர் அடிமை என்பதாக ஓர் ஓலையில் எழுதி அதைப் பொன்னியிடம் கொடுத்துக் கம்பரின் கையொப்பத்தை அந்த ஓலையில் பெற்று வருமாறு துண்டினார்கள்.

கம்பரும் சிறிதும் தயங்காமல், ‘தாசி பொன்னிக்கு யானாடிமை’ என எழுதியுள்ள ஓலையில் கையொப்பமிட்டு பொன்னியிடம் கொடுத்தார். மறுநாள் சபையில் அந்த ஓலையை மற்ற புலவர்கள் அரசனிடம் காண்பித்தனர்.

அரசன் கம்பரை நோக்கி, “என்ன இது?” என்று கேட்டார்.

கம்பர் சொன்னார்: “இதில் நான் வெட்கப்பட என்ன இருக்கிறது? தா(தாய்) - அன்னை, சி (ஸ்ரீ)-மங்கள

கரமான, பொன்னி என்றால் லட்சுமிதேவி - அன்னை ஸ்ரீமகாலட்சுமிதேவிக்கு யானாடிமை - இது பெருமைக்குரியதல்லவா? எனக்கு ஏன் வெட்கம்?”

மன்னர் உடனே புலவர்களின் கவி சாதார்த்தத்தைக் கீழ் வரும் செய்யுளால் சிறப்பித்தார்.

‘போற்றினும் போற்றுவர்; பொருள் கொடாவிடில்

தூற்றினும் தூற்றுவர்; சொன்ன சொற்களை

மாற்றினும் மாற்றுவர் வன் கணார்கள் கூற்றிலும் பாவலர் கொடிய வராவரே!’

இதற்கு விளக்கம் தேவையில்லை அல்லவா!

நான்கு கோடிப் பாடல்கள்

சோழ மன்னன் ஒருவன் மறுநாள் விடிவ தற்குள் நாலுகோடிப் பாடல்கள் பாட வேண்டுமென அவைப் புலவர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டான். திகைத்து நின்ற புலவர்களுக்கு ஓளவையார் கூறிய பாடல்கள் இவை:-

1. மதியாதார் முற்றம் மதித்தொருகாற்சென்று மதியாமை கோடி பெறும்.

பொருள்: மதிக்காதவர் வீட்டுக்குச் செல்லாமல் இருத்தல் கோடி பெறும்.

2. உண்ணீர் உண்ணீரென்று உபசரியார் தம் மனையில் உண்ணாமை கோடி பெறும்.

பொருள்: வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினருக்கு உபசரித்து உணவு அளிக்காதவர் வீட்டில் உண்ணாமல் இருப்பது கோடி பெறும்.

3. கோடி கொடுத்தும் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு கூடுதல் கோடிபெறும்.

பொருள்: தன்னுடைய உறவினரோடு ஒற்றுமையுடன் இருந்து வாழ்வது கோடி பெறும்.

4. கோடானு கோடி கொடுப்பினும் தன்னுடை நாக் கோடாமை கோடி பெறும்.

பொருள்: சொன்ன சொல் தவறாது காத்தல் கோடி பெறும். ❖

டி.எம்.சுந்தரராமன்

புத்தர் வாழ்ந்த காலத்தில் கௌதமி என்ற ஒரு பெண் இருந்தாள். அவளுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தையின் மீது அவள் உயிரையே வைத்திருந்தாள். அதை அவள் கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்து வந்தாள்.

அந்தக் குழந்தையை அவள், “மல்லிகை மொட்டே, அன்னப்பறவையே, நட்சத்திர சுடரே...” என்றெல்லாம் செல்லமாக அழைப்பாள். இரண்டு வருடங்கள் ஓடின.

ஒரு நாள் அந்தக் குழந்தை ஜூரம் கண்டு இறந்துவிட்டது. குழந்தை இறந்த மன வேதனையை கௌதமியால் தாங்க முடியவில்லை. பேரதிர்ச்சியில் அவள் அழுது அழுது புலம்பினாள்; மூளை கலங்கி ஸ்தம்பித்துப் போனாள்.

குழந்தையின் சடலத்தை மார்பில் அணைத்த படியே வீதியில் சென்றுகொண்டிருந்தவர்களிடம், “என் குழந்தையை உயிர் பிழைக்கச் செய்யுங்கள்” என்று அழுதபடியே கேட்டுக்கொண்டு வந்தாள்.

மக்கள் கௌதமியின் நிலையைப் பார்த்து பரிதாபப்பட்டு அவளிடம், “அம்மா! குழந்தை இறந்தது இறந்ததுதான்; அது மீண்டும் உயிர் பெற்று எழாது” என்று கூறியபடியே சென்றார்கள்.

ஆனால் கௌதமியின் மனம் யார் கூறிய அறிவுரையையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் இல்லை.

கள்ளம் கபடமில்லாத அவளது நிலையை பெரியவர் ஒருவர் பார்த்தார். அவளுக்கு மன அமைதி ஏற்படும் பொருட்டு அவர் கௌதமியிடம், “அம்மா! இந்தக் குழந்தை உயிர் பெற்று எழும்படிச் செய்வதற்கு ஒரு நல்ல வைத்தியர் இருக்கிறார். அவர்தான்

பகவான் புத்தர். தற்செயலாக அவர் இப்போது நம் ஊரில்தான் இருக்கிறார். நீ உன் குழந்தையுடன் அவரிடம் சென்று, உன் வேண்டுகோளைத் தெரிவி” என்று கூறினார்.

உடனே அவள் புத்தர் இருக்கும் இடத்திற்குக் குழந்தையுடன் ஓடோடிச் சென்றாள். புத்தரின் எதிரில் தன் குழந்தையை வைத்தாள்.

கௌதமி சென்றபோது புத்தர் தியானத்தில் இருந்தார். அவளது அழகுரலைக் கேட்டு அவர் கண்களைத் திறந்தார்.

அவர் அவளிடம் தன்னுடைய தெய்விகமான குரலில், “அம்மா! உனக்கு என்ன வேண்டும்?” என்று அன்புடன் வினவினார்.

கௌதமி, “என்னுடைய செல்லக் குழந்தை இறந்துவிட்டது! இந்தக் குழந்தையை நீங்கள்தான் எப்படியாவது உயிர் பெற்று எழும்படிச் செய்ய வேண்டும்!” என்று கண்ணீர்விட்டுக் கதறியபடியே கூறினாள்.

‘இவளுக்கு இப்போது சமாதான வார்த்தைகள் ஆறுதல் தராது’ என்பதைப் புரிந்துகொண்ட புத்தர்

“ஒரு பிடி கடுகு வேண்டும்!”

அவளிடம், “அம்மா! உன் குழந்தையை உயிர் பெற்று எழும்படிச் செய்கிறேன். அவ்விதம் நான் செய்வதற்கு நீ ஒரு பிடி கடுகை யார் வீட்டிலிருந்தாவது வாங்கி வர வேண்டும்” என்றார்.

இதைக் கேட்டதும் கௌதமி, “இதோ! இப்போது உடனே நான் ஒரு பிடி கடுகு வாங்கி வருகிறேன். என் குழந்தையை நீங்கள் உயிர் பெறச் செய்தால் போதும்” என்று கூறினாள்.

அப்போது புத்தர், “அம்மா! நீ கேட்ட வரத்தை நான் தருகிறேன். ஆனால் அதற்கு ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. நீ கடுகு வாங்கி வரும் வீட்டில் இதற்கு முன்பு யாரும் இறந்து போயிருக்கக் கூடாது. அப்போதுதான் நான் உன் குழந்தையை உயிர் பிழைக்கச் செய்ய முடியும்” என்றார்.

கௌதமி குழந்தையின் உடலை அணைத்தபடியே ஒரு பிடி கடுகு வாங்கி வருவதற்கு, ஒரு தெருவை நோக்கி ஓடினாள். அவள் ஒரு வீட்டில், “எனக்கு ஒரு பிடி கடுகு கொடுங்கள்” என்று பரிதாபமான குரலில் கேட்டாள்.

அந்த வீட்டிலிருந்த ஒரு பெண்மணி ஒரு பிடி கடுகைக்

கொண்டு வந்தாள். அப்போது அவளிடம் கௌதமி, “உங்கள் வீட்டில் இதற்கு முன்பு யாராவது இறந்து போகாமல் இருந்திருக்கிறார்களா? அப்படிப்பட்ட வீட்டிலிருந்துதான் எனக்குக் கடுகு வேண்டும்” என்று கூறினாள்.

அந்தப் பெண்மணியோ, “அம்மா! என் தாத்தா, பாட்டி, மாமனார், மாமியார், உறவினர்கள் என்று எவ்வளவோ பேர் இது வரையில் எங்கள் வீட்டில் காலமாகியிருக்கிறார்கள். இப்போது உலகில் வாழும் நாங்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவு. எண்ணிக்கையில் அதிகமானவர்கள்தான் இது வரையில் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் இறந்து போனவர்களை நீ நினைவுபடுத்தி எங்களை துன்பத்தில் ஆழ்த்தாதே!” என்று பதிலளித்தாள்.

கௌதமி ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று முதல் வீட்டில் கேட்டதையே திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டாள்.

கௌதமி சென்ற எல்லா வீடுகளிலும், “பலர் ஏற்கெனவே எங்கள் வீட்டில் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். வாழ்பவர்கள் சிலர் மட்டும் தான்” என்ற பதிலே கிடைத்தது.

கௌதமி கேட்ட கடுகு எந்த வீட்டிலும் அவளுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

நாள் முழுவதும் கௌதமி கடுகுக்காக அலைந்து திரிந்தாள். இரவு குழ ஆரம்பித்தது. தூரத்தில் சில விளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருந்தன. அவை காற்றின் வேகத்தில் அணைந்துபோய் விட்டன. இதை கௌதமி பார்த்தாள். அப்போது அவளுக்கு, ‘மரணம் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. உலகில் பிறந்தவர் யாராயினும் என்றாவது ஒரு நாள் இறந்துதான் ஆக வேண்டும்’ என்ற உண்மை புரிந்தது.

எனவே அவள் அருகிலிருந்த கடுகாட்டிற்குத் தன் குழந்தையின் உடலை எடுத்துச் சென்று அடக்கம் செய்தாள். பிறகு அவள் புத்தரிடம் சென்று அவரை பக்தியுடன் வணங்கினாள்.

புத்தர், “அம்மா! கடுகு எங்கே?” என்று வினவினார்.

அதற்கு கௌதமி, “பெருமானே! நீங்கள் கூறிய நிபந்தனையின்படி எந்த வீட்டிலும் மரணம் அடையாதவர்கள் இல்லை. ஆதலால் எனக்கு நீங்கள் கூறியபடி ஒரு பிடி கடுகு கிடைக்கவில்லை” என்றாள்.

புத்தர் பரிவுடன் கௌதமியிடம், “அம்மா! இறந்தவர்கள் யாரும் மீண்டும் உயிர் பெறுவதில்லை. இது இயற்கையின் நியதி. உலகில் ஜனனம் என்று இருந்தால், மரணம் என்ற ஒன்றும் இருக்கவே செய்யும். உலகில் வாழ்க்கை என்பது துன்பங்கள் நிறைந்ததுதான். மரணத்தை எவராலும் தடுக்க இயலாது. மரத்தில் பழுத்த பழங்கள் என்றாவது ஒரு நாள் கீழே விழுந்துதான் தீரும்; குயவன்

செய்த மண்பாண்டங்கள் என்றாவது ஒரு நாள் உடைந்து தான்தீரும். அது போலவே இறந்தவர்களைப் பார்த்து நாம் வருத்தப்படலாமே தவிர, வேறு எதுவும் செய்வதற்கில்லை. அதனால்தான் ஞானிகள் மரணத்தைப் பார்த்து வருந்துவது இல்லை.

“உலகில் நிலையாமை என்ற ஒன்று மட்டும் தான் நிலைத்திருக்கிறது. அதைத் தவிர இந்த உலகில் வேறு எதுவும் நிலையானது இல்லை. மக்கள் இரவில் தங்கள் வீடுகளில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது பெருவெள்ளம் நாட்டை அடித்துக்கொண்டு செல்கிறது. அது போலவே ஆன்மிக வாழ்க்கை வாழாதவர்களை மரணம் என்பது ஒரு நாள் அடித்துக்கொண்டு போய் விடும். ஆகவே மக்கள் அன்புடன் ஒருவருக்

கொருவர் உதவி செய்து வாழ வேண்டும்; மேலும் உலகில் அவரவர் கடமைகளைச் சரியாகச் செய்து ஆன்மிகப் பாதையில் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும்.”

இவ்விதம் பகவான் புத்தர் பலவிதங்களிலும் கௌதமிக்கு அறிவுரைகளைக் கூறினார். அதைக் கேட்ட அவள் அவரிடம், “நான் மீண்டும் பிறவாத நிலையாகிய முக்தியை அடைய விரும்புகிறேன். எனவே என்னை நீங்கள் ஒரு சந்நியாசினியாக வாழ்வதற்கு ஆசீர்வதியுங்கள்” என்று கேட்டுக்கொண்டாள்.

அவளது விருப்பப்படியே புத்தர், அவளை பௌத்த சங்கத்தில் ஒரு சந்நியாசினியாக சேர்த்துவிட்டார். பின்னர் கௌதமி நல்ல ஒரு புத்த பிக்குணியாக மாறினாள். புகழ் பெற்ற ஏழு பிக்குணிகளில் அவளும் ஒருத்தியாக வாழ்ந்து தன் வாழ்க்கையின் இறுதியில் உடலை உகுத்து முக்தி நிலை எய்தினாள். ❖

எந்த மனிதனும் ஒரே நதியில் இரண்டுமுறை அடியெடுத்து வைப்பதில்லை. ஏனெனில் அது அதே நதி அல்ல; அவனும் அதே மனிதனும் அல்ல. - ஹிராக்ஸிஸ்

ஆன்மிகச் சாதனையில் முன்னேற என்னை தடைகள்?

(ஆன்மிக சாதனைகள் குறித்து இளம் சாதுக்கள் மற்றும் பிரம்மச்சாரிகளின் சந்தேகங்களுக்கு பூரிமத் சுவாமி வீரேஸ்வரானந்தர் அளித்த பதில்கள்.)

கேள்வி: ஆன்மிக சாதனைகளில் நாங்கள் எத்தகைய பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்?

பதில்: நீ ஜப தியானம் செய்வதில் மிகக் கண்டிப்போடு இருக்க வேண்டும். இல்லையேல் உனது நேரம் தேவையின்றி விரயம் ஆகிவிடும். நேரத்தை வீணாக்காதே. உனது பேச்செல்லாம் அங்குமிங்கும் நடக்கின்ற விஷயங்களைப் பற்றித்தான் உள்ளது. ஆனால் உன்னைப் பற்றி சிந்திப்பது என்பது சிறிதும் இல்லை.

தினமும் எவ்வளவு நேரம் கடவுளோடும் துறவி களோடும் மற்றவர்களோடும் நேரத்தைச் செலவு செய்தாய் என்பதைக் குறிப்பிடுக்க முயற்சி செய். உன் மனத்தை கிபிஜ (CBI) போன்று பின்னால் இருந்து முழுமையாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். உன் தினசரி வாழ்வில் தொடர்ந்த முறையான பயிற்சி இல்லையேல் ஆன்மிக வாழ்வு கடினமானதாக ஆகிவிடும்.

கேள்வி: ஒருவர் நடந்து கொண்டே ஜபம் செய்கையில் இஷ்ட தெய்வத்தின் நாமத்தை மட்டும் ஜபிக்கலாமா அல்லது தீட்சை வேளையில் குரு அளித்த பீஜத்தையும் மந்திரத்தோடு சேர்த்து முழுமையாக ஜெபிக்கலாமா?

பதில்: ஏன்? முழு மந்திரத்தையும் ஜபிக்கலாம். பீஜம் இல்லாத மந்திரம் முழுமையாகாது. பீஜமானது இஷ்ட தெய்வத்தின் சாரத்தைத் தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மரம் விதையிலிருந்துதான் வெளிப்படுகிறது. விதைவாய் போன்ற பீஜத்தைத் திரும்பத்திரும்ப ஜபிக்கையில் இஷ்ட தெய்வத்தின் உண்மையான இயல்பு வெளிப்படுகிறது. எனவே பீஜத்தை மீண்டும் மீண்டும் ஜபிக்கவேண்டும்.

பதஞ்சலி யோக சாஸ்திரத்தில் ஒரு சூத்திரம் உள்ளது. அது “சஸ்வரப்பரணிதானத்வா” (சஸ்வரனிடம் பக்தி கொள்ளுதல்).

ஆன்மிக கேள்வி பதில்கள்

கேள்வி: ஆனால் அது மிக வேகமாக கீழே இறங்கி விடும் என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். எங்கே? யாருக்கும் தெரியாது.

கேள்வி: மகராஜ், இறைவனின் சான்றிதழத்தினை உணர எவ்விதம் பயிற்சி செய்ய வேண்டும்?

பதில்: (சிரித்தபடியே) பயிற்சியின் மூலம்தான். எப்போதும் இறைநாமத்தை உச்சரித்தபடி அவரது தொடர்பில் இரு. ‘24 மணி நேரமும் ஜபம் செய்து கொண்டே இரு’ என்று ராஜா மகராஜ் (சுவாமி பிரம்மமானந்தர்) கூறுவதுண்டு. நானும் அவ்விதமே முயற்சிக்கின்றேன்.

கேள்வி: மகராஜ், ஆணவத்திலிருந்து விடுபட “நான் அல்ல, நீயே” என்று ஒருவன் சொல்ல வேண்டுமென்று சுவாமிஜி கூறுகிறார். மேலும் அவர் “அவ்விதமே கூறு, அவ்விதமே முன்னேறு, அவ்விதமே வாழ்” என்றும் சொல்கிறார். அவ்விதம் சொல்வது எளிது. ஆனால் அதை எவ்விதம் உணர்வது? எவ்விதம் அதனோடு மட்டும் வாழ்வது?

பதில்: பயிற்சி. பயிற்சி என்ற ஒன்றினால் மட்டுமே அது சாத்தியம். ஒவ்வோர் அடியிலும், ஒவ்வொரு செயலிலும், நாம் அதை உணர்ந்து ஆணவத்திலிருந்து விடுபட முயல் வேண்டும். அப்படித்தானே?

கேள்வி: ஆனால் வாசனைகள் [ஆசைகள்] இருக்கின்றனவே?

பதில்: ஆம், அவை இருக்கவே செய்யும். இதோ பார், சாதனை என்பது இந்த வாசனைகளிலிருந்து விடுபடுவது தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு செயலின் மூலம் எல்லாவற்றின் மூலம் இந்த வாசனைகளிலிருந்து விடுபடுவ தற்காக வைராக்கியத்தையும் துறவையும் நீ உணர்வுபூர்வமாக பயிற்சி செய்ய வேண்டும். இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை.

கேள்வி: மகராஜ், நீங்கள் கடவுளைக் கண்டிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரைத் தரிசித்திருக்கிறீர்களா?

பதில்: இதோ பார், இந்த பேலார் மடத்தில் இப்போதும்

யோகத்தை அடைவதற்கான பல்வேறு வழிகளை விவரித்த பிறகு பதஞ்சலி இதனைக் கூறுகிறார். பிறகு மீண்டும் அவர் கூறுகையில், “தல்ய வாசக: பிரணவ: , தஜ் ஜெபல் ததர்த்த பாவனம்” (முழு முதற் பொருள் ஓம் என்ற மந்திரமாக வெளிப்படுகிறது. ஓம் என்பதைப் பொருளுடன் மீண்டும் மீண்டும் ஜபிப்பதே வழியாகும்.)

கேள்வி: ஆன்மிக வாழ்வில் தடைகள் என்னென்ன?

பதில்: அது உன் சொந்த மனதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. உன் மனம் உன்னோடு விஷமத்தனமாக விளையாடுகிறது. விவேகத்தாலும் உறுதியான ஆன்மிகத் தாகத்தாலும் எதிர்மறையான வழிகளைத் தள்ளிவிட்டு மீண்டு வா. உன்னால் முடிந்த அளவுக்குக் கடினமாகப் பாடுபடு. பிறகு உன் மனத்தை உன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர முடியும். இது எப்படியெனில் பெரும் காற்றினை எதிர்த்துச் செல்வது போன்றது; வெள்ளத்தினை எதிர்த்து நீந்தி வருவது போன்றது; கத்தி முனையில் நடப்பது போன்றது. மெதுவாகவும் முழு கவனமாகவும் நீ பழக வேண்டும். ‘நோன பாதை, குறுகலான கதவு, அதுவே முழுமைக்கு இட்டுச் செல்கிறது’ என்று பைபிளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி: இறையணுபூதி என்பது என்ன? அது இறை காட்சியைக் குறிப்பிடுகிறதா. பலவகையான காட்சிகள் ஒருவர் தன் ஆன்மிக வாழ்வில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பிடுகிறதா இல்லை வேறு எதையாவது உணர்த்துகிறதா?

பதில்: ஆன்மிக வாழ்வின் முன்னேற்றமானது காட்சி களை நம்பி இருப்பதில்லை. காட்சிகள் வரும் போகும். ஆனால் மனிதன் முன்பு இருந்ததைப் போன்றே இருப்பான். ஆன்மிக வாழ்வின் உண்மையான மைல்கல் எதுவெனில் இந்த உலகத்தின் மீதுள்ள பற்று நீங்கி விட்டதா என்பதை அறிவதே. இறைவன் மீதுள்ள அன்பு அதிகரித்துள்ளதா? உடலுணர்விலிருந்து விடப்பட்டுள்ளதா? என்பதுதான்.

கடவுள் காட்சி காண்பதை வைத்து

ஆன்மிக முன்னேற்றத்தை அளவிட முடியாது. அது வரும் போகும்.

‘கிர்த்தனைகளின்போது ஏற்

படும் பரவசங்களால் ஒரு

வேளை குண்டலினி

மூராமகிருஷ்ணரை, தூய அன்னை மூச்சாரதாதேவியை, சுவாமிஜியை இந்த இடத்தின் பூமியில் நடப்பதைத் தெளிவாகக் காண்கின்ற துறவிகள் இருக்கிறார்கள்.

கேள்வி: ஆன்மிக வாழ்வில் குருவுக்குள்ள இடம் எது?

பதில்: உனக்குக் கல்வி போதிப்பதில் ஆசிரியர்களுக்குள்ள பங்கென்ன? பிஎச்டி போன்ற ஆய்வுக்கட்டுரை மேற்கொள்வதிலும் அல்லது வேறு ஏதேனும் ஆய்வை மேற்கொள்வதிலும் பேராசிரியர் களுக்குள்ள பங்கென்ன? இதே பதில்தான் இங்கேயும் பொருந்தும். நீ ஒரு குறிப்பிட்ட பாதையில் முன்னேற வேண்டும் என்று போதிக்கப்படுகிறது. அதன் பிறகு நீதான் அதைச் செய்ய வேண்டும். சிலநேரங்களில் குருவானவர் நீ தவறான வழியில் செல்லும்போது அல்லது உனது முயற்சிகளில் பின்னடையும்போது உதவலாம். ஓர் ஆய்வகத்தில் ஒரு பேராசிரியர் மேற்பார்வையில் நீ ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதைப் போன்றே உனக்கு வழிகாட்டும் நபர் கொடுத்துள்ள வழியின்படி நீ முன்னேற வேண்டும். சுவாமி பிரம்மானந்தரிடம், “குரு அவசியம்தானா?” என்று கேட்டதற்கு, “ஒரு பிக்பாக்கெட் அடிக்கும் திருடனும்கூட அதைக் கற்றுக் கொள்ள ஒரு குரு தேவைப்படுகிறது. சச்சிதானந்தத்தை அடைவதற்கு குரு தேவை இல்லையா என்ன?” என்றார். எனவே எந்த ஒரு விஷயத்திற்கும் அதில் கற்றறிந்த ஒருவரின் துணையின்றி நீ முன்னேற முடியாது.

கேள்வி: நான் முறையாக தினமும் ஜப தியானம் செய்து வருகிறேன். அதனால் எனக்கு அமைதி கிடைக்கிறது. ஆனால் எவ்வளவு முறை மந்திரத்தை ஜெபிக்க வேண்டும்?

பதில்: நீ தினமும் முறையாக தியானம் செய்வதையும் அதன் மூலம் அமைதியையும் நீ உணர்கிறாய் என்பதில் எனக்கு மகிழ்ச்சியே. அந்தப் பயிற்சியைத் தொடர்ந்து கொண்டே இரு. நீ மென்மேலும் அமைதியைப் பெறுவாய். எவ்வளவு முறை ஜபம் செய்யலாம் என்று நீ கேட்கிறாய். ஜபத்தைப் பொருத்தவரை நீ அதிகம் செய்கின்ற அளவுக்கு சிறந்ததே. ஆனால் மந்திரத்தை ஓர் இயந்திரத்தனமாக அதிக எண்ணிக்கையில் ஜபிப்பதால் எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை. மாறாக பக்தியோடு,

சுவாமி வீரேஸ்வரானந்தர்

1008 வகையான காய்கறி உணவு

சிரார்த்தம் 1008 வகையான காய்கறிகளுடன் செய்யவேண்டும். ஒருமுறை தன் முன்னோர் சிரார்த்தத்துக்குத் தன் குடிலுக்கு சாப்பிட வருமாறு விஸ்வமித்திரரை வஸிஷ்டர் அழைத்தார். "அதற்கென்ன வந்தால் போச்சு! ஆனால் 1008 வகை காய்கறி செய்து படைக்க வேண்டும்" என்றார்.

உலகில் 1008 வகையான காய்கறிகள் உண்டா? அப்படியே இருந்தாலும் இத்தனை கறிகாய்களை சமைத்து யாராவது உணவு படைக்க முடியுமா? அப்படியே சமைத்துப்போட்டாலும் அதைச் சாப்பிட யாரால் முடியும்? விஸ்வமித்திரர் தன்னை வேண்டுமென்றே சிக்கலில் மாட்டிவைக்கவோ அல்லது அவமானப்படுத்தவோ இப்படிச் செய்கிறார் என்பது வஸிஷ்டருக்குத் தெரியாதா என்ன?

இருந்தபோதிலும் விட்டுக்கொடுக்காமல், "ஆஹா! 1008 வகை கறியமுது வேண்டுமா? அதற்கென்ன அருந்தியிடம் சொல்லி விடுகிறேன்" என்றார்.

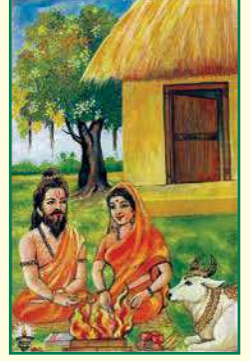
வஸிஷ்டரின் மனைவியான அருந்ததி கற்பின் சின்னம். ஒவ்வொரு ஹிந்துவும் திருமணமான பிறகு அருந்ததி நட்சத்திரத்தைப் பார்க்க வேண்டும். 'வஸிஷ்டரும் அருந்ததியும் இணைபிரியாமல் இருப்பதுபோல நீங்கள் இருவரும் இணை பிரியாமல் வாழுங்கள்' என்று புரோகிதர்களும் வாழ்த்துவர்.

சிரார்த்த நாளும் வந்தது. விஸ்வமித்திரர் அமர்ந்தார். பாகற்காய் கறி, பலாப்பழம், பிரண்டைத் துவையல் இவைகளோடு, ஒரு வாழை இலையில் எவ்வளவு காய்கறிகள் படைக்கமுடியுமோ அவ்வளவு மட்டுந்தான் இருந்தன. 1008 இல்லை.

விஸ்வமித்திரர் கோபத்துடன், "என்ன இது? 1008 வகை காய்கள் எங்கே?" என்று வஸிஷ்டரை வினவினார். அவரோ, "நான் அருந்ததியிடம் சொல்லி விட்டேனே! அவளையே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்" என்றார். இவர்கள் பேச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்த அருந்ததி, தானே முன்வந்து ஒரு ஸ்லோகத்தைக் கூறிவிட்டு, "இதுதானே சிரார்த்தகால விதி. உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமே!" என்றாள். விஸ்வமித்திரர் வாயடைத்துப்போனார். பேசாமல் சாப்பிட்டுவிட்டு வாழ்த்திவிட்டுப் போனார்.

"ஒரு சிரார்த்தத் திதியன்று சமைக்கப்படும் சமையலில், பாகற்காய் கறி 100 காய்களுக்குச் சமம். பிரண்டைத் துவையல் 300 காய்களுக்குச் சமம், பலாப்பழம் 600 காய்களுக்குச் சமம் என்று பாடல் கூறுகிறது. ஆயிரம் காய்கள் ஆயிற்றா? மீதி இலையில் எண்ணிப் பாருங்கள், எட்டு காய்கறிகள் வைத்திருக்கிறேன். ஆக மொத்தம் 1008" என்றாள்.

சாஸ்த்திரப்படி விளக்கம் சொன்ன அருந்ததியின் பதில் நியாயம்தானே? சமயோசித புத்தியும், இல்லற தர்மமும் அறிந்தவர்களாக, நம் பாரதத்தில் அன்றைய பெண்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

'இதுதான் எனது இஷ்ட தெய்வம்' என்று ஒரு தெய்வத்தின்மீது நூற்றுக்கு நூறு நம்பிக்கை கொண்டால் அவன் கடவுளை அடைவது உறுதி; அவன் கடவுளின் காட்சியைப் பெறுவான்.

- பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

SVIS LABS LIMITED

(Manufacturers of Active Pharmaceutical
Ingredients and Intermediates)

Regd. Off. & Fact. : Plot No.88 & 89,
Phase - II, SIPCOT Industrial Complex, Ranipet-632 403,
Tamil Nadu. Phone : 04172 - 244820, 651507,
Tele Fax : 04172 - 244820 E-mail : rao@svisslabss.net;
Web Site : www.svisslabss.net

இளங்கோவடிகள்

சிலப்பதிகாரம் காப்பியம் மட்டுமல்ல; வரலாறு!

கண்ணகி கோட்டம்

இளங்கோவடிகள் யாத்த 'சிலப்பதிகாரம்' காப்பியம் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு என்பதனை உலகிற்கு உணர்த்தியவர் தஞ்சாவூர் கரந்தை தமிழ்ச் சங்கத்தின் கரந்தை புலவர் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய காலம் சென்ற ஆய்வறிஞர் பேராசிரியர் சி.கோவிந்தராசனார் அவர்கள்.

சிலப்பதிகாரத்தைத் திறம்படக் கற்றவர். அதில் ஊறித் திளைத்தவர். அவரின் மனதில் நீண்ட நாட்களாகவே ஓர் ஆசை, ஏக்கம், கனவு. சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி பயணம் செய்த பாதை வழியாகவே ஒரு பயணம் செய்தால் என்ன என்ற தணியாத தாகம். எண்ணித் துணிந்து இறங்கினார்.

1945-ஆம் ஆண்டு கண்ணகி பயணித்த பாதை வழியாகவே இவரும் தன் ஊதியத்தைச் செலவிட்டு நடந்தே சென்றார். பின் தன் உடமைகள் ஒவ்வொன்றையும் விற்று விற்றுக் காசாக்கிக் கொண்டே 17 ஆண்டுகள் நடந்து முடிவில் சிலப்பதிகாரம் கற்பனைக் கதையல்ல வரலாற்று நிகழ்வு என்பதை உலகிற்கு உணர்த்தினார்.

1945-ம் ஆண்டு மயிலாடுதுறை அருகில் கடற்கரையில் மீனவர்களின் ஒரு சில குடிசைகளுடன் மணற் பரப்பும், மணல் மேடுகளும், கள்ளியுடன் காரைச் செடிகளும் செறிந்த புதர்களும் சவுக்குத் தோப்புகளும் புன்னை மரங்களும் சூழ்ந்திருந்த பட்டினம் என்று அப்போது அழைக்கப்பட்ட பகுதியே, பண்டைய புகார் நகரம் இருந்த இடம் என்பதைக் கண்டுபிடித்தார். கடலடி ஆய்வு செய்து கடற்கோளினால் அழிந்து கடலடியில் மறைந்து நிற்கும் நிலப்பரப்பே, காவேரிப் பூம்பட்டினம் கண்ணகி பிறந்த இடம் என்பதை உறுதி செய்தார்.

1945-ஆம் ஆண்டு பூம்புகாரில் ஆய்வினைத் தொடங்கிய இவருக்கு கால்நடையாக ஆராய்ந்து மதுரை வரை செல்வதற்கே பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன.

மதுரையில் கோவலனை இழந்த கண்ணகி, சேர நாடு நோக்கிச் சென்ற வழியில், இளங்கோ அடிகள் தந்த குறிப்புகளின் உதவியுடன் நகரத் தொடங்கினார்.

1945-ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய பயணம் 1963-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 17-ஆம் நாள் மலையினுள் மறைந்து கிடந்த கோயிலைக் காணும் அந்த இனிய நிகழ்வில் நெகிழ்ந்துள்ளார்.

2012, டிசம்பரில் அப்போதைய குடியரசு தலைவர் பிரணாப் முகர்ஜி இவருக்கு 'தொல்காப்பியர் விருது' வழங்கி சிறப்பித்தார்.

கண்ணகி கோட்டத்தைக் கண்டுபிடித்தது எவ்வாறு? என்பது குறித்து தினமணி நாளிதழுக்கு சில வருடங்களுக்கு முன் திரு.கோவிந்தராசனார் அளித்த பேட்டி:

'சிலப்பதிகாரத்தை முழுமையாகப் படித்தேன். அதில் எல்லாம்

மூவகை கர்வங்கள்

1. தன கர்வம்: தன்னிடம் அதிக அளவில் செல்வம் இருக்கிறது என்ற அகங்காரத்தால் வரும் கர்வம்.
2. வித்யா கர்வம்: தான் அதிகம் படித்த பண்டிதன், தனக்கு எல்லாம்

தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சோழ நாட்டின் தலைநகரமான பூம்புகாரில் இருந்து கோவலனும் கண்ணகியும் நடந்து சென்ற பாதையாக அதில் கூறப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கெல்லாம் நடந்தே சென்றேன். மதுரையில் கண்ணகி பாண்டிய மன்னனிடம் நீதி கேட்டு அது கிடைக்காததால் நகரை எரித்துவிட்டு தலைவிரி கோலமாய் மேற்கு நோக்கிச் செல்கிறாள். சேர நாட்டின் மலைப் பகுதியான முருகவேல் குன்றத்துக்கு (இன்றைய மங்களதேவி மலை) சென்று அங்கு வானுலகில் இருந்து ரதத்தில் வந்திறங்கிய கோவலனுடன் இணைந்து கண்ணகி விண்ணுலகம் சென்றதாக சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

‘கண்ணகி நடந்து சென்றதாகக் கூறப்பட்ட பாதை வழியாக நானும் இரவு, பகல் பாராமல் நடந்தேன். மதுரையில் இருந்து 90 மைல் தொலைவில் உள்ள மங்களதேவி மலையை அடைந்தேன். 40 மைல் சுற்றளவில் கண்ணகி கோட்டத்தைத் தேடி அலைந்தேன். இறுதியில் அந்தக் கோட்டத்தைக் கண்டுபிடித்தேன்.’

கண்ணகி கோட்டத்திற்கு அப்படி என்ன சிறப்பு?

‘வானுலகில் இருந்து ரதத்தில் இறங்கி வந்த கோவலனுடன் கண்ணகியும் விண்ணுலகம் சென்றதை நேரில் கண்ட மலைவாழ் மக்கள் அந்தச் செய்தியை மன்னன் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் கூறுகிறார்கள். மன்னனின் மனைவி அந்த இடத்தில் பத்தினித் தெய்வமான கண்ணகிக்கு ஒரு கோயில் கட்ட வேண்டும் என எண்ணுகிறாள். அதன் பின்பு வடபுலத்து அரசர்களை வெற்றி கண்டு இமயமலையில் கல்லெடுத்து அதை கங்கையில் நீராட்டி தலைச்சுமையாக இங்கு கொண்டு வந்து அந்தக் கல்லில் கண்ணகிக்கு சிலை வடித்து முருகவேல் குன்றத்தில் நிறுவி நாள்தோறும் வழிபாடும், விழாக்களும் நடத்தி வந்தான் மன்னன். அத்தகைய சிறப்புமிக்க கண்ணகி கோட்டம் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டதாக குறிப்புகள் உள்ளன.’

அது கண்ணகி கோட்டம்தான் என்பதை எப்படி உறுதி செய்தீர்கள்?

‘மண்டிக்கிடந்த புதருக்குள் சிறிய கோட்டைச் சுவர் போன்ற கல் கட்டடத்திற்குள் கண்ணகி சிலை இருந்தது. அந்தக் கற்களில் தமிழ் வட்டெழுத்தும், முற்காலப் பாண்டியர் காலத்து தமிழ் எழுத்துகளும் காணப்பட்டன. அங்கு சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பழங்கால மலைவாழ் மக்கள் மட்டும் இல்லையே தவிர, எஞ்சிய வனவிலங்குகள், இயற்கைக் காட்சிகள், வேங்கை மரங்கள் என அத்தனை அடையாளங்களும் ஒருங்கே காணப்பட்டன.

‘மேலும், அங்கிருந்த கண்ணகி சிலை, இமயமலை கல்லில் செதுக்கப்பட்டது என்பதால், அந்தக் கல்லை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினேன். அது மாதிரியான கல் அருகில் உள்ள மலைகளிலோ அல்லது தமிழ்நாட்டில் உள்ள மலைகளிலோ இல்லை. இறுதியில் இமயமலை கல்லுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து உறுதி செய்தேன்.

தெரியும் என்ற கர்வம்.

3. குல கர்வம்: தான் உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்துவிட்டோம் என்ற கர்வம்.

இம்மூன்றும் ஆன்ம வாழ்விற்குப் பகைகளாகும்.

தலையில் சுமந்து வரும் எடையளவில் இருந்த கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது கண்ணகி சிலை. அந்தச் சிலையைப் பாதுகாக்கும் வகையில் எனது வீட்டில் வைத்திருந்தேன். தகவலை அறிந்த அப்போதைய தமிழக முதல்வர் மு.கருணாநிதி என்னை அழைத்து கண்ணகி சிலையைக் கேட்டார். அவர் கேட்டபடி அரசிடம் ஒப்படைத்து விட்டேன்.

‘தமிழர்களின் வரலாற்றை செப்பம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கில் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்ணகி கோட்டம் கண்டேன். அதற்காக உழைத்தேன். பேர், புகழ், பதவி, பட்டம், விருது வரும் என நினைத்ததில்லை.’ ❖

இந்த உலகில் செய்யப்பட்ட சாதனைகள் அனைத்தும் நம்பிக்கையில் துவங்கப்பட்டவை. - மார்ட்டின் லூதர் கிங்

முத்துச் சுடர்விட்ட முன்னேற்றமான காலம்

பிடித்தால் லட்டு, உதித்தால் பூந்தி என்று எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு சொல்வடம் உண்டு. அதாவது இரண்டும் ஒன்றுதான் என்றாலும் தனித்தனி அடையாளங்கள் அவற்றிற்கு உண்டு. சிறுகதையும் குட்டிக் கதை எனச் சொல்லப்படும் குறுங்கதையும் அப்படிப்பட்டவைதான். வாசிப்பவர் உள்ளத்தில் சென்று தைக்க வேண்டும், தங்க வேண்டும் என்ற லட்சணங்கள், இலக்கணங்கள் இரண்டிற்கும் பொது. ஆனால் அளவில் வித்தியாசம்.

இன்னொரு சிறு வித்தியாசமும் உண்டு. அறவுரை, அறிவுரை இவற்றைச் சொல்ல குறுங்கதைகள்தான் சிறந்த வடிவம். நீண்ட உபதேசங்களைக் காது கொடுத்துக் கேட்க யாருக்குப் பொறுமையோ ஆர்வமோ இருக்கிறது? அதனால் தான் ஆத்திசூடி, திருக்குறள் எல்லாம் இரண்டு சொல், இரண்டு வரி என்று நம் முன்னோர்கள் தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த கொரானா வீட்டங்குக் காலத்தில் முகநூலில் குறுங்கதைகள் ஆர்வமாக வாசிக்கப் பட்டன. போட்டி வைக்கிற அளவிற்குப் பிரபலமாகின. ஆனால் முப்பதாண்டுகளுக்கு முன்னரே ஸ்ரீவிஜயத்தில் குறுங்கதைகள் இதழ்

தோறும் வெளிவரத் தொடங்கின. தொண்ணூறுகளில் வெளியான ஸ்ரீவிஜயம் இதழ்களின் தனிச் சிறப்பு குறுங்கதைகள். பரிணாம வளர்ச்சியில் சித்திரக் கதைகளின் அடுத்த படிநிலை அதுதானே?

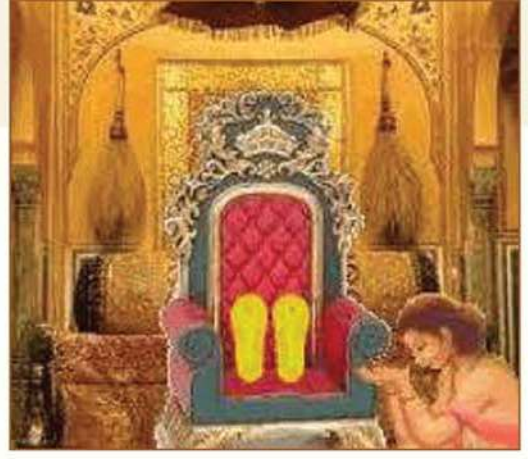
சிறுகதை மன்னன் என்று ஜெயகாந்தனைச் சொல்வதுண்டு. குறுங்கதைகளின் கொற்றவன் யார்? சந்தேகமில்லாமல் தென்கச்சி சுவாமிநாதன்தான். 1991 - மார்ச் மாதம் தொடங்கி 2009 - டிசம்பர் வரை தென்கச்சி சுவாமிநாதன் பதினெட்டு ஆண்டுகள் தொடந்து ஸ்ரீவிஜயத்தில் குறுங்கதைகள் எழுதி வந்திருக்கிறார். அதன் பின்னரும் 2014 வரை அவ்வப்போது எழுதி வந்திருக்கிறார்.

வைகுண்டத்தில் ஒருநாள். திருமாலின் பாதுகைக்கும் திருமுடிக்கும் இடையே வாக்குவாதம். “நான் பகவானின் திருவடிகளோடு பிணைந்தவன். இறைவனின் திருவடி சேர்ந்தவருக்கே எல்லாப் பெருமையும் உரியது” என்றது பாதுகை. “அவர் காலடியில் கிடக்கும் உனக்கே இவ்வளவு இருக்குமானால், அவர்தலையில் வைத்துத் தாங்கும் எனக்கு எவ்வளவு பெருமை” என்றது மகுடம். வாக்குவாதம் முற்றிச் சண்டையாக ஆனது. வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த சங்குமச் சக்கரமும் கிரீடத்தின் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டன.

ஆதரவற்ற நிலையில் இறைவனிடம் அடைக்கலம் தேடியது திருவடி. திருமால் திருமுடியைப் பார்த்துச் சொன்னார்: “உனக்கு எவ்வளவு அகந்தை! என் தலைமேல் அமர்ந்திருப்பதால்தானே இந்த ஆணவம் உனக்கு. என் அடுத்த இராமாவதாரத்தில் நீ யாரை இகழ்ந்தாயோ அந்தப் பாதுகையின் மேலே அமர்ந்திருப்பாய். ஒருநாள் இருநாளல்ல, பதினான்கு ஆண்டுகள் அப்படி அமர்ந்திருப்பாய்” என்றவர் சங்கு சக்கரத்தின் பக்கம் திரும்பி, “திருமுடியோடு சேர்ந்து கொண்டு பாதுகையைக் கேலி செய்த நீங்கள் பரத சத்ருக்கனாகப் பிறந்து பதினான்கு ஆண்டுகள் பாதுகையை வழிபட்டு வருவீர்கள்” என்று சொன்னார்.

இதுதான் தென்கச்சியார் ஸ்ரீவிஜயத்தில் எழுதிய முதல் குறுங்கதை. ஒருவரை அவரது பணி, நிலை இவற்றைக் கொண்டு ஏளனமாகப் பேசக் கூடாது என்பதை அறிவுறுத்த எழுதிய கதை.

இது போன்ற குறுங்கதைகள் மட்டுமின்றி சமயச் சொற்பொழிவுகளில் கேட்ட கதைகளும் திரட்டப்பட்டு வெளி வந்தன. இவற்றின் நோக்கம் மனதை நல்வழிப்படுத்துவது.

அகந்தை, மனிதர்க்கு அவசியமில்லை. ஆனால் பணிவு, தன்னடக்கம் என்பவை தன்னம்பிக்கையைப் பறித்துவிடக் கூடாது. அடக்கமாக இருப்பது என்பதும் அடிமையாக இருப்பது என்பதும் ஒன்றல்ல. இதை ஸ்ரீவிஜயத்தின் ஆசிரியர் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். இதே காலகட்டத்தில் இளைஞர்களுக்கு வழிகாட்டும் தொடர் ஒன்றை எம்.எஸ்.உதயமூர்த்தி எழுதினார்.

இன்று தன்மானம், சுயமரியாதை என்பவை எல்லாம் அரசியல் மேடைகளில் உதிர்க்கப்படும் அலங்காரச் சொற்களாகிவிட்டன. ஆனால் தன்மானம் என்ன என்பதை உதயமூர்த்தி தன் கட்டுரையில் உதாரணம் காட்டி விளக்குகிறார்:

ஒரு தலைவர் சொல்கிறார், அரசியல் சட்டத்தை

எரிக்கப் போகிறேன் என்று.

நாம்தான் சட்டத்தைச் செய்கிறோம். அது உண்மையிலேயே நமக்குப் பயன்படாமல் நம்மை ஒடுக்குமானால் எரிக்கப்பட வேண்டியதுதான், ஒதுக்கப்பட வேண்டியதுதான்.

ஆனால் தலைவர் என்ன செய்கிறார்? “நான் சட்டப் புத்தகத்தை எரிக்கப் போவதில்லை, அந்தப் பகுதியை மட்டும்தான் எரிக்கப்போகிறேன்” என்கிறார். மறுநாள், “இல்லை, இல்லை, அந்தப் பகுதியை ஒரு தாளில் எழுதி, அதைத்தான் விளக்கில் காட்டப் போகிறேன்” என்கிறார்.

தலைவர்கள்தான். ஆனால் என்ன, தன்மானம் இல்லாதவர்கள்! என்று அரசியலில் இருந்தே தன்மானத்திற்கு உதாரணம் தருகிறார் உதயமூர்த்தி.

கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் குறுங்கதைகள் வெளிவந்தன என்பதால் ஸ்ரீவிஜயம் கனமான விஷயங்களை இழந்து விட்டதோ என்று எவரும் கருத வேண்டியதில்லை. இந்தக் காலகட்டத்தில்

வந்த மூன்று கட்டுரைகள் நம் சிந்தனைகளை மட்டு மல்ல, நம் நடைமுறைகளையும் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ள உதவும் முக்கியமான கட்டுரைகள். அவை: 1) தியானம் செய்யும் முறை - சுவாமி விவேகானந்தர் (மே 1991)

2) பிரார்த்தனை செய்வது எப்படி? - சுவாமி பஜனானந்தர் (ஜனவரி 1992)

3) ஜபம் செய்வது எப்படி - சுவாமி சிரத்தானந்தர் (ஜனவரி 1994)

தியானத்தின் மூன்றுபடிகள் - தாரணை, தியானம், சமாதி - பற்றி சுவாமி சிரத்தானந்தர் உதாரணங்களோடு விளக்குகிறார்.

‘தாரணை என்பது ஒரு பொருளின் மீது மனதைக் குவியச் செய்யும் முயற்சி. மனது தடுமாறாமல் குவிந்த பொருளின் மீது அதை நிலைபெறச் செய்வது தியானம். எல்லாப் புலன்களும் செயல்படாமல் நின்று அவற்றின் மூலம் திரண்ட சக்தி மனதின் மேல் குவிவது சமாதி நிலையாகும்.

‘தியானத்திற்கும் முந்திய முதற்படி பிரார்த்தனை. அதுதான் ஆன்மீக வாழ்வின் தொடக்கப் புள்ளி. அவை இரண்டு வகை. ஒன்று வெளிமுகப் பிரார்த்தனை. அதாவது பூஜை அறையில் சுவாமி உருவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே பிரார்த்திப்பது. மற்றொன்று உள்முகப் பிரார்த்தனை. தெய்வத்தை மனதில் வரித்துக் கொண்டு செய்வது.

‘ஆரம்பத்தில் மந்திரம் என்பது சில சொற்களின் சேர்க்கையாகத் தோன்றுகிறது. பின் மெல்ல மெல்ல அதில் நம்பிக்கையும் தியானமும் சேர்ச் சேர் அது ஒளிமயமான உயிரோட்டம் பெறுகிறது. பின் அதில் நம் இஷ்ட தெய்வம் இருப்பது புலனாகிறது. ஜபம் செய்யும்போது எண்ணிக்கைக்காக ருத்திராட்சம், துளசி, சந்தனம், மணிகள் இவற்றாலான மாலைகளைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் நாளாவட்டத்தில் இந்த மாலைகளுக்குப் பதில் நம் சுவாசத்தையே பயன்படுத்த முடியும்.’

இது போன்ற செறிவான

உன்னை நீ அறிய சிறந்த வழி மற்றவர்களுக்கான சேவையில் உன்னை இழப்பதே. - காந்திஜி

கட்டுரைகளோடு, அறம், பொருள், இன்பம், இவற்றைப் பற்றி எழுதிய திருவள்ளுவர் ஏன் வீடுபற்றி எழுதவில்லை? என்பதை விவாதிக்கும் அறிவார்ந்த கட்டுரை, சாதி பற்றிய விவேகானந்தரின் சிந்தனையைத் தூண்டும் கட்டுரை, திருச்செந்தூர் மூலவிக்கிரகம் பற்றி உண்மையாக நடந்த சம்பவத்தை விவரிக்கும் திருமுருகக் கிருபானந்த வாரியார் அவர்களின் சுவாரஸ்யமான கட்டுரை, அளசிங்கரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விவரிக்கும் பெ.சு.மணி அவர்களின் வரலாற்றுக் கட்டுரை எனப் பல பரிணாமங்களில் இந்தக் காலகட்டத்தில் மிளர்கிறது ஸ்ரீவிஜயம்.

1997 சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்காவிலிருந்து இந்தியா திரும்பியதன் நூற்றாண்டு. அதனை ஒட்டி 'தமிழகத்தில் விவேகானந்தர் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு' என்ற தொடர் கட்டுரையும், 'சென்னையில் விவேகானந்தர்' என்ற கட்டுரைத் தொடரும் வெளியாகின்றன.

'உடலில் ரத்தம் தூயதாகவும், வன்மை பெற்றும் இருந்தால் நோய்க் கிருமி எதுவும் உயிர்வாழ முடியாது. நமது சமுதாயத்தின் இரத்தம் ஆன்மிக வாழ்க்கையாகும். அது தூய்மையோடிருந்து வலிமையோடு சீராக ஓடினால் மற்ற எல்லாம் சரியாக இருக்கும். அந்த இரத்தம் மட்டும் சுத்தமாக இருந்தால் அரசியல், சமுதாயம், பொருளாதாரம் முதலியவற்றில் உள்ள குறைபாடுகள் எல்லாம் - நாட்டின் வறுமை கூட - நீங்கிவிடும்.' இது சுவாமி விவேகானந்தர் சென்னையில் 'இந்தியாவின் எதிர்காலம்' என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவில் கூறியது. இதை அவர் கூறி நூற்று இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டன. ஆனால் இது ஏனோ கெரரானா காலத்திற்காகக் கூறியது போல எனக்குத் தோன்றுகிறது.

'நம் நாட்டிலுள்ள சாதாரணக் குடியானவன் கூட மேலை நாட்டிலுள்ள நன்கு கற்ற சமய அறிஞனை விடப் பல விதங்களில் மேலானவன்' என்று கும்பகோணம் சொற்பொழிவில் கூறிய ஒரு கருத்து நம்மைத் தலை நிமிர்ச் செய்கிறது.

'சென்னையில் விவேகானந்தர்' என்ற கட்டுரைத் தொடரை எழுதியவர் சுவாமி விமர்ந்தானந்தர். அமெரிக்காவிலிருந்து இந்தியா திரும்பிய விவேகானந்தர் முதலில் தமிழக மண்ணில்தான் கால் வைத்தார். சென்னையில் ஒன்பது தினங்கள் தங்கியிருந்தார். அவரது வருகை, அவர் இங்கிருந்த போது நேர்ந்த சந்திப்புக்கள், நிகழ்த்திய உரைகள் இவற்றையெல்லாம் நாம் கண்ணெதிரே காண்பது போன்ற ஒரு நடையில்

எம்.எஸ்.உதயபுரீந்தி

தேனக்கச்சி சுவாமிநாதன்

விவரிக்கிறார் சுவாமிகள்.

1998-ல் சுவாமி கமலாத்மானந்தர் தலைமையில் கைலாஸ் மானசரோவர் யாத்திரை முடித்து வந்தது. அதைப் பற்றிய பயணக் கட்டுரை தொடராக வெளிவந்தது. மேலும் முதன் முதலாக கைலாஸ் மானசரோவர் யாத்திரை வீடியோ கேசுட்டை வெளியிட்டது ராமகிருஷ்ண மடமே. இந்தக் கட்டுரையும் கேசுட்டும் பக்தர்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றன. பின்னாளில் இந்தக் கட்டுரையினைத் தனி நூலாக மடம் பதிப்பித்தது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் (1993-இல்) ஸ்ரீவிஜயம் எந்த ஒரு பத்திரிகையும் நிகழ்த்தியிராத சாதனை ஒன்றை நிகழ்த்திக் காட்டியது. தமிழகத்தில் அப்போது 2 ஆயிரம் பொது நூலகங்கள் இருந்தன. அந்த நூலகங்களுக்கு விஜயம் சென்றால் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், கிராமங்களில் வசிப்பவர்கள்கூட, ஸ்ரீவிஜயம் தரும் அரும் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் ஸ்ரீவிஜயம் இதழை அவற்றிற்கு இலவசமாக அனுப்ப அதன் பொருளாதார நிலை இடமளிக் காது. அன்றைய விஜயத்தின் ஆயுள்சந்தா ரூ.325/- 2 ஆயிரம் நூலகங்களுக்கு அனுப்ப ஆறரை லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அதுவும் தவிர இயல்பாகவே இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும் பொருட்களின் மதிப்பு அறிந்து கொள்ளப்படாமல் அலட்சியம் செய்யப்படும்.

அதனால் ஸ்ரீவிஜயம் ஒரு திட்டத்தை அறிவித்தது. வாசகர்கள், அன்பர்கள் ஏதேனும் ஒரு நூலகத்தின் சார்பில் ஸ்ரீவிஜயத்திற்குச் சந்தா செலுத்தலாம். எந்த நூலகம் என்பதை வாசகர்களே தேர்ந்தெடுத்து சந்தா செலுத்தும்போது தெரிவிக்கலாம் என்பதுதான் திட்டம். மார்ச் 1993-ல் தொடங்கிய இந்தத் திட்டம் ஏழுமாதங்களில் அக்டோபர் 1993-ல் வெற்றிகரமாக நிறைவேறியது. 1846 சந்தாக்கள் மூலம் 6 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய்களுக்கு மேல் நிதி சேர்ந்தது. இதன் மூலம் ஸ்ரீவிஜயம் தமிழகத்தின் எல்லா ஊர்களுக்கும் சென்றது. அதன் வாசகப் பரப்பு விரிந்தது.

தூய மனநிலையில் பலரும் பங்கு கொண்டதால் நூலக நிதிக்குச் சேர்ந்த இந்தத் தொகை தார்மீக பலம் பெற்று விளங்குகிறது என்று இந்தத் திட்டத்தின் வெற்றி பற்றி ஸ்ரீவிஜயம் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தார்மீக பலம், அதுதான் ஸ்ரீவிஜயத்தின் உண்மையான பலம்.

பறவைகளுக்காகவே

விவசாயம்

பொதுவாகப் பறவைகள் என்றாலே விவசாயிகளுக்கு ஆகாது.

பயிர்களைத் தின்று அழிப்பதால் பறவைகளை விரட்ட விவசாயிகள் படாத பாடுபடுவார்கள். வயலில் பரண் அமைத்து நான்முழுவதும் கவண் வைத்து விரட்டுவார்கள்.

ஆனால், கோவை தொண்டாமுத்தூரைச் சேர்ந்த விவசாயி முத்துமுருகன் பறவைகளுக்காகவே விவசாயம் செய்கிறார்.

62 வயதான இவர் ஓர் இயற்கை விவசாயி. தனது விளைச்சல்களை அன்போடு பறவை களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார். தனது 4 ஏக்கர் நிலத்தில் அரை ஏக்கரில் பறவைகளுக்காகவே பயிர் செய்கிறார்.

இயற்கையைப் பார்த்துதான் இதைக் கற்றுக் கொண்டதாக அவர் கூறுகிறார். காடுகளில் தாவரங்கள் எப்படி வளர்கின்றதோ அதைப் போலவே தாமும் வளர்க்க முடிவு செய்தார்.

காடுகளில் பூச்சி மருந்துகளைப் பயன்படுத்து வது கிடையாது. பறவைகள் கூடு அமைப்பதை வனத்தில் யாரும் தடுப்பதும் இல்லை. நாமும் அதை ஏன் கடைபிடிக்கக்கூடாது என்று நினைத் தார். மருந்துகளைப் பயன்படுத்தி பூச்சிகளைக் கால்வதால் பறவைகளின் இயற்கை உணவையும் நாம் கொன்றுவிடுகிறோம் என்கிறார் முருகன்.

ஆகவே ரூ. 3000 செலவு செய்து பறவைகளுக் கென்றே கம்பு, சோளம், தினை போன்ற தானியங்களைப் பயிர் செய்தார்.

இதன் பலன் மிகவும் ஆச்சரியமூட்டியது. விதவிதமான மைனாக்கள், மயில்கள், கிளிகள் இவர் தோட்டத்திற்குத் தினமும் வரத்தொடங்கின. அவற்றை ஒன்றாகப் பார்க்க கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும்.

இந்த ஊரடங்கு காலத்தில் நாம் மனிதர்களை மட்டுமே காப்பாற்றுவதில் கவனம் செலுத்து கிறோம். பறவைகளையும் விலங்குகளையும் மறந்துவிட்டோம். என்னால் சிறிய அளவில் அவைகளுக்கு உதவ முடிகிறது என்கிறார் முருகன்.

சில நாட்கள் முன் முருகனின் வயலுக்கு வந்த

வன உயிரின புகைப்படக் கலைஞர் வருண் அழகர் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்.

அவர் தனது இன்ஸ்டாகிராம் பக்கத்தில் அழகிய பறவைகள் படங்களைப் பதிவிட்டு,

“முருகன் தனது நேரம், உழைப்பு, பணம் என அனைத்தையும் அர்ப்பணித்துள்ளார்.

“அதனால் இயற்கை வரலாற்றைப் பாதுகாத்துள்ளார். அவருடைய கருத்துப்படி பறவைகள் மறைந்து போகவில்லை. நம்மால் இடம் மாறிச் சென்றுவிட்டன.

“ஒவ்வொரு விவசாயியும் சிறிதளவு நிலத்தை பறவைகளுக்காக ஒதுக்க

இயக்கை விவசாயி முத்துமுருகன்

வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், பறவைகள் வயல்களில் தானியங்களை அழிக்காது” என்று முருகனைப் பாராட்டியுள்ளார்.

முத்து முருகனின் வயல் இருக்கும் இடமே உள்ளூரில் அனைவருக்கும் பிரபலமானது. கற்றாழை, ஆமணக்கு மற்றும் காட்டுச் செடிகளால் வேலி அமைத்திருப்பார். இந்த இயற்கை வேலிகள் தழை உரமாகவும் எருவாகவும் பயன்படும். பறவைகளும் சிறு உயிரினங்களும் கூடு கட்டுவதற்கு உதவுகிறது. இந்தக் கூடுகளில் உள்ள பறவைகளின் எச்சம் இயற்கை உரமாக மண்ணை வளமாக்குகிறது.

இப்படி இயற்கை வேலி வளர்க்க முடியாத வர்கள் வயலில் ஆங்காங்கே ஒரு மூலையில் பறவைகளுக்காகத் தானியப் பயிர்களை விவசாயம் செய்யலாம். இதனால் பறவைகள் அனைத்தும் ஒரே இடத்தில் கூடி பயிர்களைச் சேதப்படுத்துவதையும் தவிர்க்கலாம்.

பறவைகளுக்காகத் தனியாக விவசாயம் செய்வது எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சாத்தியம் இல்லை. ஆனால் பறவைகள் நமது பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கு மிகவும் உதவியாக உள்ளன என்பதை மட்டும் நாம் மறக்கக்கூடாது என்கிறார் முத்து முருகன்.

இயற்கையின் கரங்களான தாவரத்தோடு பறவைகள் உயிரினங்களையும் ஒன்றிணைத்து வாழும் வகையைக் காட்டியுள்ளார் இந்த இயற்கை விவசாயி.

நன்றி: the better India

தரம் என்பது ஒருசெயலில் வெளிப்படுவதல்ல. அது ஒரு பழக்கம். - அரிஸ்டாடில்

ஸ்ரீமதி ஸ்ரீரத்நா

படக்கதை : மோகனா சூரியநாராயணன்
படம் : தாரிணி பாலகிருஷ்ணன்
ஆதாரம் : தத்வலோகா, ஏப்ரல் 2016

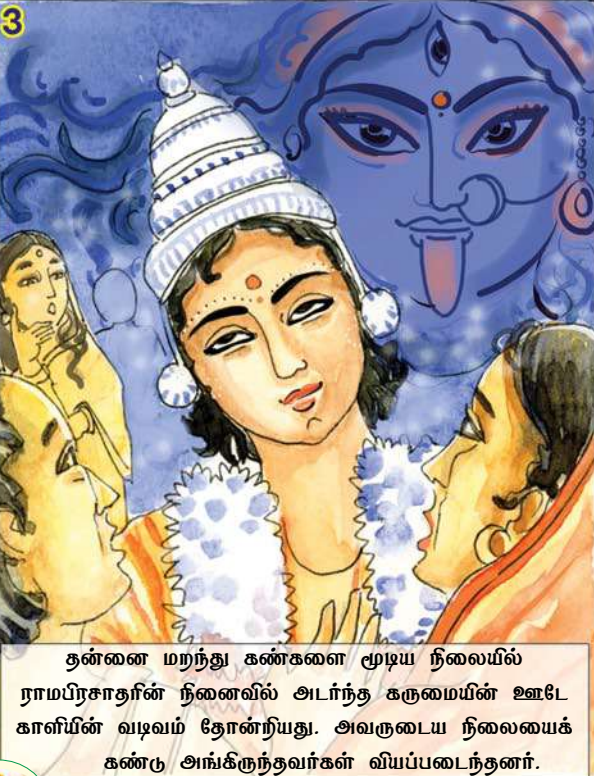
1 சைதன்யர் பிறந்த நவதீபத்திற்கு அருகில் இருந்த குமாரஹட்டா என்ற ஊரில் ராமசேனின் மகனாக ராமபிரசாதர் பிறந்தார். களமையில் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய அவர், உலகாயதப் பற்று அற்றவராக இருந்தார். தமது 22-வது வயதில் சர்வாணி என்ற பெண்ணை மணந்தார்.

2 குலவழக்கப்படி தம்பதிக்கு மந்திர தீட்சை அளிக்கப்பட்டது.

ராமபிரசாத்,
நான் கூறிய
மந்திரத்தைத்
திரும்பச்
சொல்லுங்கள்.

மந்திரத்தை உச்சரித்த உடனே ராமபிரசாதர்
தன்னை மறந்து கிறையனுபூதியில் லயித்தார்.

தன்னை மறந்து கண்களை மூடிய நிலையில்
ராமபிரசாதரின் நினைவில் அடர்ந்த கருமையின் ஊடே
காளியின் வடிவம் தோன்றியது. அவருடைய நிலையைக்
கண்டு அங்கிருந்தவர்கள் வியப்படைந்தனர்.

4 மனைவி சர்வாணி ராமபிரசாதரின் கிறையுணர்விற்கு ஊறு
நேராத வண்ணம் கில்லறம் காத்தாள். அவர்களுக்கு நான்கு
குழந்தைகள் பிறந்தனர்.

5 ஒருநாள் ராமபிரசாதர் கீறந்த தூந்தீரீக பண்டிதரான ஆகம வாக்கிரைச் சந்தித்து வணங்கினார்.

அன்பு மகனே, நீ கிறையனுபவத்தில் உயர்நிலையை அடைந்துள்ளாய். நீ மேலும் ஆன்மிக சாதனை செய்ய நான் உதவுகிறேன்.

6 ராமபிரசாதரின் தந்தை மறைந்தார். கில்லறம் நடத்தத் தெரியாமல் கலங்கினார் ராமபிரசாதர்.

அம்மா, காளி! எனது நிலையைப் பார். உணவும் உடலை மறைக்கத் துணியும்கூட கில்லையே. சிவற்றை எப்படிப் பெறுவது என்ற வழியும் தெரியவில்லையே.

ராமபிரசாதர் பிழைக்கும் வழிதேடி கல்கத்தா நகரை அடைந்தார். அங்கு தூர்க்கா சரண் மித்ராவிடம் குமாஸ்தா வேலைக்குச் சேர்ந்தார்.

அம்மா.....
நான் உன் சேவகன். நீயே என் துணை.

இப்படி பாடிக் கொண்டே எழுதினால் கணக்குச் சரியாக வருமா? எஜமானிடம் சொல்ல வேண்டும்.

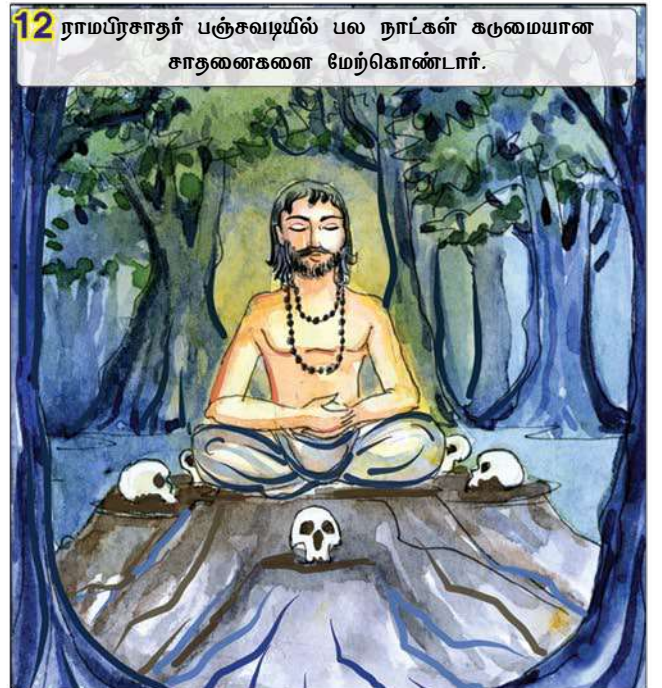

மேலதிகார் கூறியதைக் கேட்டார் தூர்க்கா சரண்.

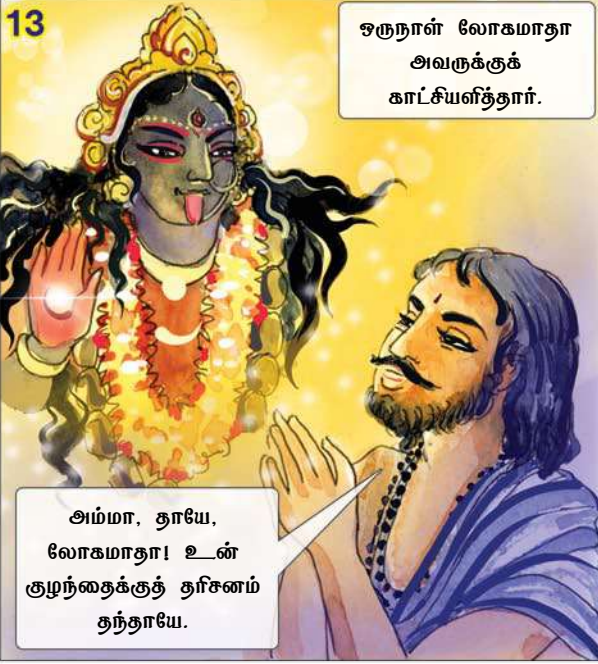
ராமபிரசாத், நீ ஒரு மகான். வீட்டிற்குச் சென்று உன் ஆன்மிகச் சாதனைகளைத் தொடர்ந்து செய். உன் குடும்பத்தின் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

குமாரசாமிவிற்குத் திரும்பிய ராமபிரசாத் தம் சாதனைகளைத் தொடர்ந்தார்.

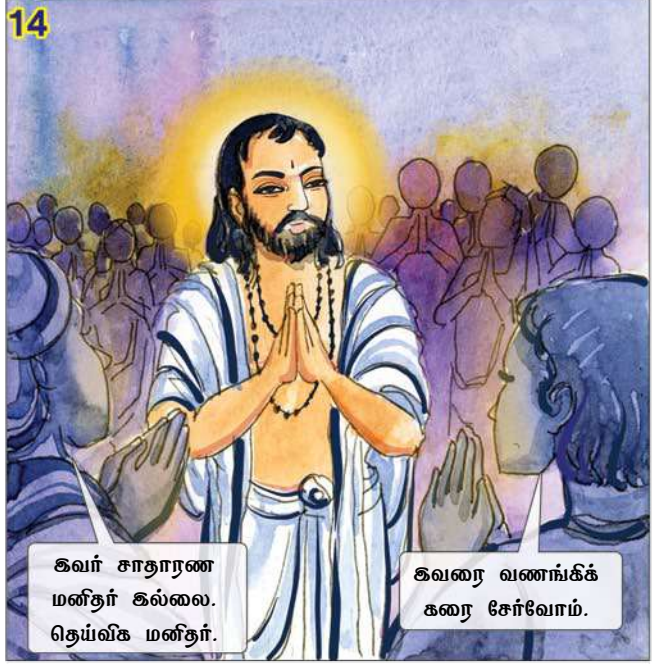
13

ஒருநாள் லோகமாதா
அவருக்குக்
காட்சியளித்தார்.

அம்மா, தாயே,
லோகமாதா! உன்
குழந்தைக்குத் தரிசனம்
தந்தாயே.

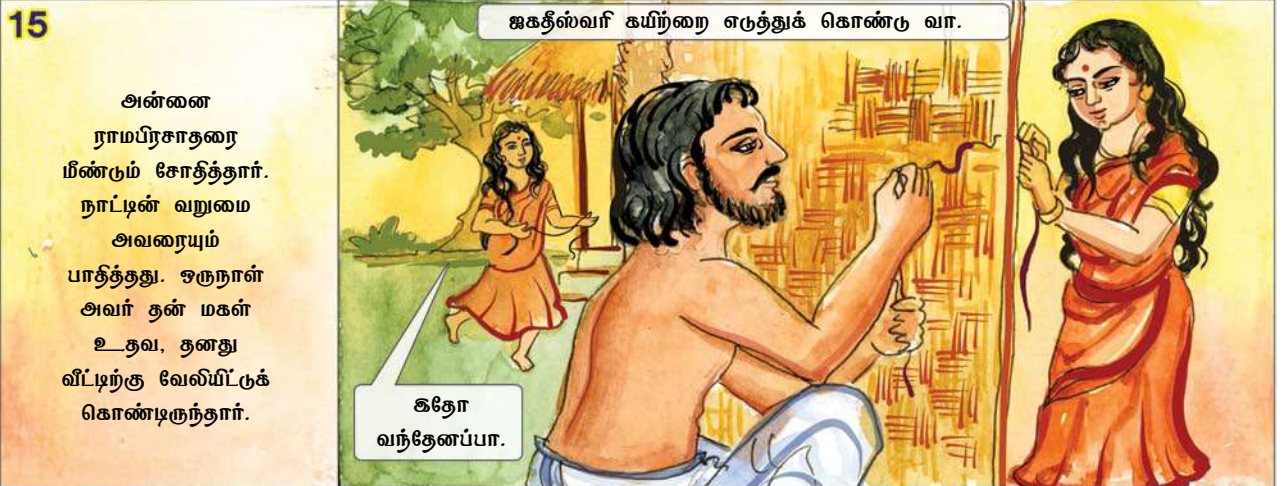
14

இவர் சாதாரண
மனிதர் இல்லை.
தெய்விக மனிதர்.

இவரை வணங்கிக்
கரை சேர்வோம்.

15

ஐகதீஸ்வரி கயிற்றை எடுத்துக் கொண்டு வா.

அன்னை
ராமபிரசாதரை
மீண்டும் சோதித்தார்.
நாட்டின் வறுமை
அவரையும்
பாதித்தது. ஒருநாள்
அவர் தன் மகள்
உதவ, தனது
வீட்டிற்கு வேலியிட்டுக்
கொண்டிருந்தார்.

இதோ
வந்தேனப்பா.

16

ஐகதீஸ்வரி! நீ உள்ளே இருந்து வருகிறாயே அப்படியானால்
இதுவரை எனக்கு உதவி வந்தது நீயில்லையா?

அப்பா நான் அப்போதே
உள்ளே சென்று விட்டேனே.

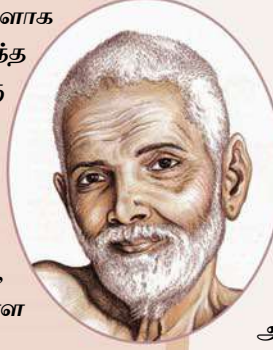
அப்படியானால் அந்த வேலியருகே
நின்றது யார்? அன்னையே என்
மகளாக வந்தாளோ!

ஒருநாள் அன்னை காளியின்
திருமுன்னர் பாடிக் கொண்டிருந்தேன்.
அவளது அருட்காட்சிக்காக
என்னையும் மீறி அழுதவாறே,
“அம்மா, எவ்வளவு தூரம்
அழைக்கிறேன். எதுவும் உன்
செவிகளில் விழவில்லையா?
ராமபிரசாதருக்குக்
காட்சியளித்தாய். ஏன் என்
முன் மட்டும்
வாராதிருக்கிறாய்?” என்று
பிரார்த்தனை செய்தேன்.... ஒளி
மயமான அன்னையின் தரிசனம்
பெற்றேன்.

- பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

ஹாஸ்ய யோகம்

“அந்தப் பக்கத்தில் எதிரொலி கேட்கிறது!” என்றார் நார்ட்டன். இதைக் கேட்ட நீதிமன்றத்திலிருந்த அனைவரும் சிரித்தனர்.

முதல்நாள் ஞானோதயம்!

ஒரு குருவைச் சந்தித்து, “ஞானோதயம் பெறுவது எப்படி?” என்ற தம் சந்தேகத்தைக் கேட்டார் அறிஞர் ஒருவர்.

“மழை பெய்யும்போது இரு கைகளையும் உயரத் தூக்கியவாறு நில்லுங்கள்; ஞானோதயம் கிடைக்கும்” என்றார் குரு.

மறுநாள் அந்த நபர் குருவிடம் சென்று, “குருஜி! நீங்கள் சொன்னவாறே நேற்று மழையில் நின்றேன். தண்ணீர் என் கழுத்து வழியாக கீழே இறங்கி ஓடியபோது, நான் ஒரு முட்டாளைப் போல உணர்ந்தேன்” என்றார்.

அதற்கு குருவின் பதில்: “முதல்நாள் உங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஞானோதயம் அதுவே.”

உங்களை நேசிக்க எந்த

தடையும் இல்லை!

முன்னொரு காலத்தில் அமெரிக்கர்களுக்கு பிரிட்டிஷ்காரர்களைக் கண்டாலே பிடிக்காமல் இருந்தது. அப்போது அமெரிக்காவுக்கான இங்கிலாந்து தூதராக இருந்த ஹாலி பாக்ஸ் பிரபு இந்தப் போக்கை மாற்ற விரும்பி அமெரிக்கா முழுதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து நல்லெண்ணக் கூட்டங்கள் நடத்தினார்.

அவ்வாறு ஒரு கூட்டம் முடிந்து புறப்படும் போது ஒரு குடியானவர் ஹாலியை அணுகிச் சொன்னார்:

“அய்யா, நாங்கள் பிரிட்டிஷாரை வெறுத்ததற்கு காரணம் ‘அவர்கள் எங்களைவிட புத்தி சாலிகள்’ என்று நம்பியதால் தான். இன்று உங்கள் பேச்சைக் கேட்டதும் அது வீண் பயம் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டோம். இனி உங்களை நேசிக்க எந்த தடையும் இல்லை...!”

சீத் தரிசன பாஷ்யம் என்ற நூலை எழுதிய கபாலி சாஸ்திரியார் பகவான் ரமணரின் அணுக்க பக்தர். வேத ரகசியங்களை நூல்களாக எழுதியவர். பின்னாளில் இவர் அரவிந்த ஆசிரமத்திலும் தங்கி இருந்தவர். அவருக்கு திருமணத்தில் அவ்வளவாக நாட்டம் இல்லை. ஆனால் அவர் வீட்டிலோ அவரை எப்படியாவது திருமணம் செய்து கொள்ள வைக்க முயன்றனர்.

ஒரு நாள் அவர் பகவானிடம் வந்து, “நான் நாளை ஆசிரமத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடிவு செய்திருக்கிறேன்” என்றார்.

ஆசிரமத்தை ஏற்றுக் கொள்வது என்றால் பொதுவாக சந்நியாச ஆசிரமத்தை ஏற்றுக் கொள்வதாகத்தான் அர்த்தம்.

பகவான் ஆச்சரியத்துடன், “அப்படியா! கபாலி! அதற்கு வீட்டில் அனுமதி வாங்கியாகி விட்டதா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர், “நான் இரண்டாவது ஆசிரமத்தைச் சொன்னேன். பிரம்மச்சரியத்திலிருந்து கிரஹஸ்தாசிரமம் போக முடிவு செய்து விட்டேன்” என்றார்.

பகவான் இதைக் கேட்டுச் சிரித்துவிட்டார்.

-ச.நாகராஜன்

சரியான பதிலடி!

ஒரு சமயம் முக்கிய வழக்கொன்றில் புகழ்பெற்ற இந்திய வழக்கறிஞர் நார்ட்டன் வாதாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே நாய் ஒன்று பலமாகக் குரைத்தது. அதைக் கேட்ட நீதிபதி மாக் நார்ட்டனை மட்டம் தட்ட எண்ணி நார்ட்டனை நோக்கி, “ஒரு சமயத்தில் ஒருவர் பேசினால் நல்லது” என்று கூறினார்.

அ த ர் கு நார்ட்டன் உடனடியாகப் பதிலேதும் கூறவில்லை. வாதம் முடித்து நீதிபதி மாக் தீர்ப்பு கூறிக் கொண்டு இருந்தார். அந்தச் சமயத்தில் வெளியில் நாய் பலமாகக் குரைத்துக் கொண்டிருந்தது.

உன் வேதனை பலரைச் சிரிக்க வைக்கலாம். ஆனால் உன் சிரிப்பு ஒருவரைக்கூட வேதனைப்படுத்தக் கூடாது.

- சார்லி சாப்ளின்

என்னைத் தியானிக்க மிகவும் விரும்பினால் அப்படியே செய். ஏனெனில்
எனக்கும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்கும் இடையில் எந்த வேறுபாடும் இல்லை.
உருவம் மட்டுமே வேறு. யார் குருதேவரோ அவரே இந்த உடம்பிலும்
உள்ளார். அவரது திருப்பாதத் தாமரைகளில் மாறாத பக்தியும்
நம்பிக்கையும் கொள்.

- அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி

ABT Industries Ltd.,

62, Dr. Nanjappa Road, Coimbatore - 641018.